CARTEA MISTERULUI PECETLUIT

(SIPHRA DTZENIOUTHA)

EDITURA HERALD

Descrierea CIP
a Bibliotecii Naţionale a României

CARTEA MISTERULUI PECETLUIT
(SIPHRA DTZENIOUTHA)
trad.: Ilie Iliescu;
Alexandru Anghel;
ed.: Aurelian Scrima;
Bucureşti: Herald, 2006
144 p., 13/22 cm
(Col.: Quinta essentia)
ISBN 973-7970-46-2,

I. Iliescu, Ilie (trad.)
II. Anghel, Alexandru (trad.)
II. Scrima, Aurelian (ed.)

291

S. L. MacGregor Mathers
THE KABBALAH UNVEILED
Containing *The Book of Concealed Mystery,*
a book of the Zohar.
Translated into enghlish from the latin version
of KABBALA DENUDATA by Knorr von Rosenroth,
and collated with the original chaldee and hebrew text.
© S. L. MacGregor Mathers
New York, 1912

Cartea Misterului Pecetluit

(SIPHRA DTZENIOUTHA)

Introducere şi comentarii:
S.L. McGregor Mathers

Traducere din limba engleză:
Ilie Iliescu & Alexandru Anghel

EDITURA HERALD
Bucureşti

Coordonatorul colecției:
Alexandru Anghel

Lector:
Radu Duma

Viziune grafică:
Alexandru Nichita
Cop. I: *.Hartă cosmică kabbalistică*
Manuscris din sec. XIV, Mantova

Procesare text &
tehnoredactare computerizată:
Adrian Purcăreanu

© Toate drepturile asupra prezentei ediții în limba română aparțin Editurii Herald. Nici o parte a textului sau a materialului grafic nu va putea fi reprodusă fără acordul scris al editorului.

Introducere

1. Primele întrebări pe care cititorul nefamiliarizat cu Kabbbala ar putea să le adreseze sunt: Ce este Kabbala? Cine a fost autorul acesteia? Care sunt subdiviziunile ei? Care sunt învățăturile generale ale acesteia? Şi de ce este necesară o traducere a acesteia în momentul de față?

2. Înainte de toate, vom căuta să răspundem la prima întrebare. În prezent oamenii încep să fie conştienți de faptul că „sunt mult mai multe lucruri în cer şi pe pământ decât cele visate în filozofia lor"; şi, nu în ultimul rând, se simte acum că Biblia, care probabil a fost cea mai prost înțeleasă dintre toate cărțile scrise vreodată, conține nenumărate pasaje obscure şi misterioase, care rămân complet ininteligibile în lipsa unei chei cu ajutorul căreia să se limpezească semnificația acestora. ACEA CHEIE ESTE DATĂ DE KABBALA.

Prin urmare, această lucrare ar trebui să intre în domeniul de interes al fiecărui cercetător teologic şi biblic. Orice creştin ar trebui să-şi pună următoarea întrebare: „Cum pot să cred că înțeleg Vechiul Testament dacă ignor interpretarea dată acestuia de acea națiune pentru care acesta constituia o carte sacră; şi dacă nu cunosc semnificația Vechiului Testament, cum pot avea pretenția că îl înțeleg pe cel Nou?". Cu cât este mai bine cunoscută adevărata şi minunata filozofie a Bibliei, cu atât mai puțini fanatici şi sectanți vor exista. Şi cine poate calcula cât de mare este răul făcut persoanelor impresionabile şi sensibile de către entuziaştii bigoți

care, din când în când, apar ca învățători ai poporului? Câte sinucideri sunt rezultatul maniei religioase și al depresiei! Câte amestecuri de absurdități profanatoare nu au fost promulgate drept interpretări adevărate ale cărților Profeților și Apocalipsei!

Dată fiind o traducere incorectă din multe puncte de vedere a Cărții sacre evreiești ca fundament, iar mintea înflăcărată și dezechilibrată ca instrument de lucru, ce fel de edificiu poate să rezulte de aici? Tuturor fanaticilor și bigoților de azi ar trebui să li se spună fără teamă: l-ați înlăturat pe Cel Măreț și Infinit de pe tronul său, iar în locul Lui ați așezat demonul forței dezechilibrului; ați înlocuit cu o zeitate a dezordinii și a geloziei un Dumnezeu al ordinii și al iubirii; ați denaturat învățăturile Celui răstignit. Iată motivul pentru care în momentul de față este nevoie de o traducere a Kabbalei.

3. Kabbala poate fi definită ca reprezentând doctrina ezoterică ebraică. În limba de origine se numește QBLH, *Kabbalah*, ce provine de la rădăcina QBL, *Qibel*, însemnând „a primi". Apelativul se referă la obiceiul transmiterii cunoașterii ezoterice pe cale orală, apropiindu-se foarte mult de cuvântul „tradiție".

4. Datorită faptului că în text se va folosi un număr mare de cuvinte ebraice și caldeene, iar numărul specialiștilor în limbile semite este limitat, am socotit că ar fi preferabil să tipăresc astfel de cuvinte în caracterele romane obișnuite, păstrând cu exactitate ortografia acestora. Prin urmare, am adăugat un tabel ce înfățișează pe scurt alfabetul uzual ebraic și caldeean (comun celor două limbi), caracterele romane prin care am exprimat literele acestuia în lucrarea de față, împreună cu denumirile, puterile și valorile numerice corespondente. Nu există caractere numerice separate în ebraică și caldeeană; prin urmare, cum este și cazul în limba greacă,

Tabelul literelor ebraice și caldeene

Nr.	Sunet și putere	Literele ebraice și caldeene	Valoare numerică	Caractere romane	Denumire	Semnificația numelui
1.	*a*	א	**1.** (Miile sunt denotate de o literă mai mare; astfel, un Aleph mai mare decât restul literelor printre care se află, nu semnifică 1. ci 1000.)	**A**	Aleph	Taur
2.	*b, bh*	ב	**2.**	**B**	Beth	Casă
3.	*g*	ג	**3.**	**G**	Gimel	Cămilă
4.	*d, dh*	ד	**4.**	**D**	Daleth	Ușă
5.	*h*	ה	**5.**	**H**	He	Fereastră
6.	*v, u, o*	ו	**6.**	**V**	Vau	Țăruș, cui
7.	*z, dz*	ז	**7.**	**Z**	Zayin	Armă, sabie
8.	*ch*	ח	**8.**	**Ch**	Cheth	Îngrădire, gard
9.	*t*	ט	**9.**	**T**	Teth	Șarpe
10.	*i, y*	י	**10.**	**I**	Yod	Mână
11.	*k, kh*	כ final = ך	**20.** final = **500**	**K**	Caph	Palma mâinii
12.	*l*	ל	**30.**	**L**	Lamed	Otig de plug
13.	*m*	מ final = ם	**40.** final = **600**	**M**	Mem	Apă
14.	*n*	נ final = ן	**50.** final = **700**	**N**	Nun	Pește
15.	*s*	ס	**60.**	**S**	Samekh	Stâlp, sprijin
16.	*O, aa, ng*	ע	**70.**	**O**	Ayin	Ochi
17.	*P, ph*	פ final = ף	**80.** final = **800**	**P**	Pe	Gură
18.	*ts, tz, j*	צ final = ץ	**90.** final = **900**	**Tz**	Tzaddi	Cârlig de pescuit
19.	*q, qh*	ק	**100.** (Finalele nu se consideră că poartă mereu o valoare numerică crescută)	**Q**	Qoph	Ceafă
20.	*r*	ר	**200.**	**R**	Resh	Cap
21.	*sh, s*	ש	**300.**	**Sh**	Shin	Dinte
22.	*th, t*	ת	**400.**	**Th**	Tau	Semn al crucii

fiecare literă are propria valoare numerică, situație din care rezultă faptul că *fiecare cuvânt este un număr și fiecare număr este un cuvânt*. Acest lucru e sugerat și în Apocalipsa după Ioan, unde este pomenit „numărul fiarei", pe această corespondență dintre cuvinte și numere bazându-se și știința Gematriei (prima diviziune a așa-numitei Kabbale literare). Mă voi întoarce la acest subiect la locul potrivit.

Este important să se rețină că limba ebraică are un alfabet aproape în întregime format din consoane, vocalele fiind adăugate în cea mai mare parte sub forma unor puncte sau semne mai mici, de obicei poziționate sub litere. O altă dificultate a alfabetului ebraic constă în existența unei mari similitudini între formele unor litere, cum ar fi: V, Z și N.

5. Legat de autorul și de originea Kabbalei, cel mai bine ar fi să cităm un fragment din *Essay of the Kabbalah* semnat de H. Ginsburg; înainte de aceasta, ar trebui menționat că acest cuvânt a fost redat într-o sumedenie de variante – Cabala, Qabalah, Kabala etc.

6. „Un sistem filozofic religios sau, mai bine zis, teozofic, care nu numai că a exercitat, timp de sute de ani, o influență extraordinară asupra dezvoltării mentale a unui popor atât de mic precum cel evreu, dar care a captivat și mințile unora dintre cei mai mari gânditori ai creștinătății, în secolul al XVI-lea și al XVII-lea; de aceea este demn de cea mai mare atenție atât din partea filozofului cât și a teologului.
Când se adaugă faptul că printre cei captivați de acest sistem se numărau: Raymond Lulle, celebrul savant metafizician și chimist (mort în 1314); John Reuchlin, renumitul savant și revigorator al literaturii orientale în Europa (1455-1522); Pico della Mirandolla, cunoscutul

filozof și erudit clasic (1463-1494); Cornelius Henry Agrippa, distinsul filozof, profet și doctor (1486-1535); John Baptist von Helmont, un remarcabil chimist și doctor (1577-1644); Robert Fludd, renumitul filozof englez (1547-1637) precum și doctorul Henry More (1614-1687); și prin faptul că acești oameni, în neobosita lor căutare a unui sistem științific ce ar trebui să le dezvăluie «cele mai adânci adâncimi» ale naturii divine și să le arate adevărata legătură ce ține toate lucrurile la un loc, și-au satisfăcut setea minții prin această știință – ei bine, ținând seama de toate acestea, interpretările din Kabbală vor intra imediat în atenția cercetătorilor din domeniul literaturii și al filozofiei.
Aceste interpretări, totuși, nu se mărginesc doar la omul de litere și la filozof, deoarece și poetul va găsi aici un amplu material pentru a-și exercita măreția geniului său. Cum ar putea lucrurile să stea altfel cu o știință care, cu siguranță, s-a născut din Dumnezeu în Paradis, a fost întreținută și consolidată de cele mai alese dintre cetele îngerești ale cerului și păstrată doar printre cei mai sfinți dintre copiii oamenilor de pe pământ? Luați aminte așadar la povestea nașterii, creșterii și maturității acesteia, așa cum a fost relatată de adepții săi".

7. „Kabbalah a fost pentru prima dată predată de însuși Dumnezeu unui grup ales de îngeri [...]. După Cădere, îngerii, cu cea mai mare bunăvoință, au transmis această doctrină cerească copiilor neascultători de pe pământ, pentru a ajunge la arhetipuri prin întoarcerea la noblețea și fericirea lor de la început. De la

Adam a trecut la Noe şi apoi la Avraam, prietenul lui Dumnezeu, care porneşte cu ea spre Egipt, unde patriarhul lasă ca o parte a acestei doctrine tainice să iasă la iveală. Pe această cale egiptenii s-au bucurat de o cunoaştere parţială a acesteia iar celelalte popoare orientale au putut să o introducă în sistemele lor filozofice.

Moise, care învăţase toată înţelepciunea Egiptului, a fost întâi iniţiat în Kabbală pe pământul natal, dar mult mai bine a cunoscut-o în perioada pribegiei sale în pustie, când nu numai că şi-a dedicat acesteia ceasurile de răgaz din cuprinsul celor patruzeci de ani, dar a primit şi învăţături de la unul dintre îngeri. Cu ajutorul acestei tainice ştiinţe, în ciuda pribegiilor, războaielor şi sărăciei poporului, legiuitorul a izbutit să soluţioneze dificultăţile ce au apărut câtă vreme s-a aflat în fruntea israeliţilor. Principiile acestei doctrine secrete le-a introdus pe ascuns în primele patru cărţi ale Pentateuhului, ţinându-le însă departe de Deuteronom.

Moise i-a mai iniţiat şi pe cei şaptezeci de bătrâni în secretele acestei doctrine, aceştia la rândul lor transmiţându-le mai departe. Dintre toţi cei care au format lanţul neîntrerupt al tradiţiei, David şi Solomon au fost cei ce au avut parte de cea mai adâncă iniţiere în Kabbală. Nimeni însă nu a îndrăznit să o transpună în scris până la Simeon Ben Iochai, care a trăit în perioada distrugerii celui de-al doilea templu. [...] După moartea lui, fiul său Rabbi Eleazar şi secretarul său Rabbi Abba, precum şi discipolii săi, au adunat scrierile lui Rabbi Simeon Ben Iochai şi din acestea au compus celebra lucrare numită ZHR, *Zohar*, splendoare, ce constituie marele depozitar al kabbalismului".

8. Kabbala este de obicei clasificată în patru părţi:

(a) Kabbala practică

(b) Kabbala literară

(c) Kabbala nescrisă

(d) Kabbala dogmatică

9. Kabbala practică se ocupă de magia ceremonială şi talismanică, aspecte ce nu intră în obiectivul lucrării noastre.

10. Kabbala literară e pomenită în mai multe locuri, şi de aceea cunoaşterea principiilor sale directoare este absolut necesară. De regulă, este împărţită în trei segmente: GMATRIA, *Gematria*; NVTRIQVN, *Notariqon*, şi ThMVRH, *Temura*.

11. **Gematria** este un cuvânt derivat de la grecescul γραμματεια. După cum am arătat mai sus, se bazează pe valorile numerice ale cuvintelor. Se consideră că cuvintele care au valori numerice similare se explică reciproc, teorie ce se poate extinde şi până la fraze.

Astfel, litera *Shin*, Sh, este 300, fiind echivalentul numărului obţinut prin adunarea valorilor numerice ale literelor cuvintelor RVCH ALHIM, *Ruach Elohim*, duhul lui Elohim; fiind prin urmare un simbol al duhului lui Elohim. Fiindcă R = 200, V = 6, Ch = 8, A = 1, L = 30, H = 5, I = 10, M = 40; total = 300. În acelaşi fel, cuvintele AChD, *Achad*, Unitate, Unu şi AHBH, *Ahebah*, iubire, fiecare are valoarea numerică 13, fiindcă A = 1; Ch = 8, D = 4, total = 13; şi A = 1, H = 5, B = 2, H = 5, total = 13. Din nou, numele îngerului MTTRVN, *Metraton* sau *Methraton* şi numele Divinităţii, ShDI, *Shaddai*, au fiecare valoarea 314: astfel unul îl simbolizează pe celălalt. Îngerul Metraton se spune că a fost călăuza copiilor lui Israel prin pustie, Dumnezeu spunând despre el: „Numele Meu este în el". În privinţa gematriei fra-

zelor, (Gen. 49, 10), IBA ShILH, *Yeba Shiloh*, „va veni Shiloh" = 358, care are acelaşi număr cu MShICh, *Messiah*. Aşa şi pasajul din Gen. 18, 2, VHNH ShLShH, *Vehenna Shalisha*, „şi iată trei Oameni", are valoare numerică egală cu ALV MIKAL GABRIAL VRPAL, *Elo Mikhael Gabriel Ve-Raphael*, „Aceştia sunt Mikhael, Gabriel şi Raphael", fiindcă fiecare frază are rezultatul 701. Cred că aceste exemple sunt suficiente pentru a lămuri cum stau lucrurile cu gematria, mai ales că vor urma multe alte exemple pe parcursul lucrării de faţă.

12. **Notariqon**, provine de la cuvântul latin *notarius*, stenograf. Notariqonul are două forme. În cadrul primei forme, fiecare literă a unui cuvânt este folosită pentru a indica iniţiala sau abrevierea unui alt cuvânt, astfel încât din literele unui cuvânt să se poată forma o propoziţie.

Prin urmare, fiecare literă a cuvântului BRAShITh, *Berashith*, primul cuvânt al Genezei, este transformată într-o iniţială a unui cuvânt pentru a obţine: BRAShITh RAH ALHIM ShIQBLV IShRAL ThVRH, *Berashith Rahi Elohim Sheyequebelo Israel Torah*,

„Întru-nceput Elohim a văzut că Israel va primi legea".

În această ordine de idei, aş putea să pomenesc şase exemple foarte interesante de notariqon formate din acelaşi cuvânt BRAShITh de către Solomon Meir Ben Moses, un kabbalist evreu ce a îmbrăţişat credinţa creştină în 1665, botezându-se cu numele Prosper Rugere. Toate aceste exemple au o tendinţă creştină, cu ajutorul cărora Prosper a convertit şi un alt evreu, ce înainte era un opozant vehement al creştinismului. Primul exemplu este: BN RVCh AB ShLVShThM IChD ThMIM, *Ben, Ruach, Ab, Shaloshethem Yechad Themim*,

„Fiul, Duhul, Tatăl, Treimea Lor, Unitate perfectă".

Al doilea e: BN RVCh AB ShLVShThM IChD ThOBVDV, *Ben, Ruach, Ab, Shaloshethem Yechad Thaubodo*,

„Fiul, Duhul, Tatăl – să vă închinaţi deopotrivă Treimii Lor".

Al treilea este: BKVARI RAShVNI AShR ShMV IShVO ThOBVDV, *Bekori Rashuni Asher Shamo Yeshuah Thaubodo*,

„Să vă închinaţi întâiului Meu născut, întâiul Meu, al cărui Nume este Iisus".

Al patrulea e: BBVA RBN AShR ShMV IShVO ThOBVDV, *Beboa Rabban Asher ShamoYesuah Thaubado*,

„Când Învăţătorul va veni, al cărui nume este Iisus, să vă închinaţi".

Al cincilea este: BThVLH RAVIH ABChR ShThLD IShVO ThAShRV, *Bethulah Raviah Abachar Shethaled Yeshuah Thrashroah*,

„Voi alege o fecioară demnă să îl nască pe Iisus, şi o veţi numi binecuvântată".

Al şaselea este: BOVGTh RTzPIM ASThThR ShGVPI IShVO ThAKLV, *Beaugoth Ratzephim Assattar Shegopi Yeshuah Takelo*,

„Mă voi ascunde în turtă (coaptă cu) cărbuni, căci veţi mânca Iisus, Trupul Meu".

Importanţa kabbalistică pe care aceste propoziţii o au asupra doctrinei creştine nu poate fi trecută cu vederea.

13. A doua formă a notariqonului este exact inversul primeia. În cazul acesta, se iau iniţialele sau terminaţiile, ori amândouă, sau cele din mijlocul cuvintelor unei propoziţii, pentru a se construi unul sau mai multe cuvinte. Astfel, Kabbala se numeşte ChKMh NSThRH, *Chokhmah Nesethrah*, „înţelepciunea secretă", dacă luăm

inițialele acestor două cuvinte, Ch și N, prin intermediul celui de-al doilea tip de notariqon, formăm cuvântul ChN, *Chen*, „har". În același fel, din inițialele și terminațiile cuvintelor MI IOLH LNV MShMIMH, *Mi Iaulah Leno Ha-Samayimah*, „Cine se va sui pentru noi în cer?" (Deut. 30,12), se formează MILH, *Milah*, „circumcizie", și IHVH, Tetragrama, sugerând faptul că Dumnezeu a rânduit ca circumcizia să fie calea spre cer.

14. **Temura** înseamnă permutație. După unele reguli, o literă este înlocuită cu o alta care îi este anterioară sau posterioară în contextul alfabetului, pe această cale putându-se forma un cuvânt cu o ortografie total diferită. Astfel, alfabetul este împărțit exact în două din mijlocul său, urmând ca o jumătate să fie pusă deasupra celeilalte; apoi, schimbând alternativ prima literă sau primele două litere de la începutul celui de-al doilea rând, se produc douăzeci și două de permutări. Acestea poartă numele de „Tabelul comutărilor de tip TzIRUP", *Tziruph*. De dragul exemplului, voi reda metoda numită ALBTh, *Albath*, după cum urmează:

11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
K	I	T	Ch	Z	V	H	D	G	B	A
M	N	S	O	P	Tz	Q	R	Sh	Th	L

Fiecare metodă își datorează numele primelor două perechi ce o constituie, sistemul perechilor de litere reprezentând temelia întregului demers prin care fiecare literă dintr-o pereche este înlocuită cu cealaltă literă. Astfel, prin metoda Albath, din RVCh, *Ruach*, se formează DTzO, *Detzau*. Denumirile celorlalte douăzeci și unu de metode sunt: ABGHTh, AGHTh, ADBG, AHBD, AVBH, AZBV, AChBZ, ATBCh, AIBT, AKBI, ALBK, AMBL, ANBM, ASBN, AOBS, APBO, ATzBP, AQBTZ, ARBQ, AShBR și AThBSh. Acestora trebuie să le adăugăm procedeele ABGD și ALBM. Apoi urmează „Tabelul rațional de tip Tziruph", o altă grupare de douăzeci și două de combinații.

Mai există și alte trei „Tabele ale comutărilor", cunoscute respectiv cel Drept, cel Contrar și cel Neregulat. Pentru a construi unul dintre acestea este nevoie de un pătrat ce cuprinde 484 de pătrățele în care să fie scrise literele. Pentru „Tabelul Drept", alfabetul se scrie de la dreapta la stânga, în rândul al doilea de pătrățele se face același lucru, dar se începe cu B și se termină cu A, în rândul al treilea se începe cu G și se termină cu B, și tot așa. Pentru „Tabelul Contrar", alfabetul se scrie invers, de la dreapta la stânga, începând cu Th și terminând cu A, în rândul al doilea se începe cu Sh și se termină cu Th etc. „Tabelul Neregulat" ar dura prea mult pentru a putea fi descris.

Dincolo de toate acestea mai există și metoda numită ThShRQ, *Thashraq*, ce înseamnă pur și simplu a scrie un cuvânt invers. Mai există încă o formă foarte importantă numită „Kabbala celor Nouă Camere" sau AIQ BKR, *Aik Bekar*. Are forma aceasta:

300	30	3	200	20	2	100	10	1
Sh	L	G	R	K	B	Q	I	A
600	60	6	500	50	5	400	40	4
M final	S	V	K final	N	H	Th	M	D
900	90	9	800	80	8	700	70	7
Tz final	Tz	T	P final	P	Ch	N final	O	Z

Am pus numărul fiecărei litere deasupra pentru a arăta afinitatea dintre literele fiecărei camere. Uneori acesta este folosit ca cifru, luându-se porțiuni din figură pentru a arăta literele pe care acestea le conțin prin punerea unui punct la prima literă, două pentru a doua etc. Astfel, unghiul din dreapta, ce conține AIQ, va corespunde literei Q dacă are trei puncte în interiorul său. Din nou, un pătrat va corespunde lui H, N sau K

final, dacă are respectiv un punct, două puncte sau trei puncte în interiorul său. Tot astfel şi în cazul celorlalte litere. Există multe alte căi de a utiliza Kabbala celor Nouă Camere, dar din lipsă de spaţiu nu ne vom ocupa de ele acum. Voi aminti doar, cu titlu de exemplu, că prin procedeul Temura numit AThBSh, *Athbash*, s-a descoperit că, în Ieremia 25, 26, cuvântul ShShK, *Sheshakh*, simbolizează BBL, *Babel*.

15. Alături de aceste reguli, mai există şi anumite semnificaţii ascunse în *aspectul* literelor alfabetului ebraic; în forma unei anumite litere de la sfârşitul unui cuvânt, ce este diferită de cea pe care o are de obicei atunci când este literă de final, sau în cea a unei litere scrisă în mijlocul unui cuvânt cu un aspect folosit de obicei numai la sfârşitul cuvântului; în orice literă sau litere scrise cu o mărime mai mică sau mai mare spre deosebire de restul manuscrisului, sau într-o literă scrisă cu susul în jos; în diferenţele găsite în modul de scriere al unor cuvinte, care în unele locuri au cu o literă mai mult decât în altele; în modul special în care sunt poziţionate acele puncte sau accente, sau în anumite expresii ce sunt socotite eliptice sau redundante.

16. De exemplu, forma literei ebraice *Aleph*, A (א), se spune că simbolizează un *Vau*, V (ו), aflat între un *Yod*, I (י) şi un *Daleth*, D (ד); şi astfel, însăşi această literă reprezintă cuvântul IVD, *Yod*. În chip asemănător, forma literei *He*, H (ה), reprezintă un *Daleth*, D, cu un *Yod*, I, scris în colţul din stânga jos ş.a.m.d.

17. În Isaia 9, 6;7, cuvântul LMRBH, *Lemarbah*, pentru a înmulţi, este scris cu caracterul lui M final, în locul lui M destinat pentru poziţia de iniţială şi medială. Consecinţa acestui lucru face ca valoarea numerică totală a cuvântului, în loc să fie 30 + 40 + 200 + 2 + 5 = 227, este 30 + 600 + 200 + 2 + 5 = 837 =, prin gematrie, ThTh

ZL, *Tat Zal*, Dătătorul din abundenţă. Astfel, prin scrierea lui M final în locul literei obişnuite, cuvântul este făcut să poarte o semnificaţie kabbalistică diferită.

18. În Deuteronom 6, 4 *şi urm.*, se găseşte rugăciunea cunoscută drept „Shema Israel". Începe cu: ShMO IShRAL IHVH ALHINV IHVH AChD, *Shemaa Yisrael, Tetragrammaton Elohino Tetragrammaton Achad*:

> „Ascultă, Israele, Tetragrama Dumnezeul tău, este Tetragrama Unitate".

În acest vers, litera finală O din ShMO şi D din AChD, sunt scrise într-o formă mult mai mare decât celelalte litere ale textului. Simbologia kabbalistică din acest context este explicată astfel: litera O, având valoarea 70, arată că legea poate fi explicată în şaptezeci de modalităţi diferite, iar D = 4 = cele patru puncte cardinale şi literele Sfântului Nume. Primul cuvânt, ShMO, are valoarea numerică 410, numărul de ani cât a durat primul templu etc. etc. Mai există multe alte puncte din această rugăciune demne de a fi luate în seamă, dar nu e locul aici să ne ocupăm de ele.

19. Alte exemple, privitoare la scrierea deficientă sau redundantă, cazurile speciale de accentuare şi punctuaţie etc., se vor găsi în diferite locuri din cele ce vor urma.

20. Vom lua în seamă mai departe că, în privinţa cuvântului de început al Bibliei, BRAShITh, *Berashith*, primele trei litere ale acestuia, BRA, sunt iniţialele numelor celor trei Persoane ale Trinităţii: BN, *Ben*, Fiul; RVCH, *Ruach*, Duhul; şi AB, *Ab*, Tatăl. În plus, prima literă a Bibliei este B, care este iniţiala lui BRKH, *Berakhah*, binecuvântare şi nu A, care este iniţiala lui ARR, *Arar*, blestem. Din nou, literele ce compun cuvântul *Berashith*, ţinând cont de puterile lor numerice, exprimă numărul

de ani de la Creație până la naşterea lui Hristos, astfel: *B = 2000, R = 200, *A = 1000, Sh = 300, I = 10 şi Th = 400; în total = 3910 ani, reprezentând timpul în numere rotunde. Pico della Mirandolla dă următoarele corespondențe pentru BRAShITh, *Berashith*: prin alăturarea celei de-a treia litere, A, cu prima, B, se obține AB, *Ab* = Tată. Dacă prima literă, B, este dublată şi se adaugă a doua literă, R, rezultă BBR, *Bebar* = în sau prin Fiul. Dacă s-ar înlătura prima literă, am avea RAShITh, *Rashith* = începutul. Dacă s-ar aduce împreună a patra literă, SH, primul B şi ultimul TH, va rezulta ShBTh, *Shebeth* = sfârşitul sau restul. Dacă s-ar lua primele trei litere, vor genera cuvântul BRA, *Bera* = creat. Dacă, exceptând-o pe prima, vor fi luate următoarele trei, va ieşi cuvântul RASh, *Rash* = cap. Dacă, exceptând primele două, se vor lua următoarele două, îl vor da pe ASh, *Ash* = foc. Dacă vor fi alăturate a patra şi ultima, vor da cuvântul ShTh, *Sheth* = temelie. Din nou, dacă a doua literă va fi pusă în fața primeia, vom avea RB, *Rab* = mare. Dacă după a treia va fi pusă a cincea şi a patra, vom avea AISh, *Aish* = om. Dacă primelor două li se vor alătura ultimele două, vor da BRITh, *Berith* = legământ. Şi dacă prima s-ar adăuga la ultima, vom avea ThB, *Theb*, care uneori este folosit în locul lui TVB, *Thob* = bine.

21. Punând toate aceste anagrame într-o ordine adecvată, din acest unic cuvânt, BRAShITh, Pico dă următoarea propoziție:

> *Pater in filio (aut per filium) principum et finem (sive quietum) creavit caput, ignem, et fundamentum magni hominis fœdere bono* – „Prin Fiul a creat tatăl Capul care este începutul şi sfârşitul, focul-viață şi temelia omului universal (Adam Qadmon) prin dreptul Său legământ".

* Vezi nota la valorile numerice din Tabelul alfabetului ebraic.

Această prezentare a Kabbalei literale a depăşit deja limitele ce se impun în mod normal. Era, totuşi, necesară o clarificare de acest fel, în măsura în care argumentarea metafizică a ceea ce urmează face apel la acest gen de aplicații.

22. Formula „Kabbala nescrisă" este folosită pentru a desemna acea cunoaştere care nu este lăsată niciodată în scris, ci doar comunicată pe cale orală. Nu voi mai spune nimic legat de această problemă, nici dacă am primit sau nu am primit eu însumi această cunoaştere. Desigur, până la Rabbi Schimeon Ben Jochai, Kabbala nu a fost cunoscută în scris.

23. Kabbala Dogmatică conține partea de doctrină. Există un număr mare de tratate, scrise de autori diferiți şi la date diferite, ce constituie Kabbala scrisă, dar acestea pot fi reduse la patru scrieri principale:

(a) *Sepher Yetzirah* şi scrierile ce depind de aceasta.
(b) *Zoharul* împreună cu dezvoltările şi comentariile din jurul său.
(c) *Sepher Sephiroth* şi extinderile sale.
(d) *Asch Metzareph* şi simbolismul său.

24. SPR ITzIRH, *Sepher Yetzirah* sau „Cartea Formării", este atribuită patriarhului Avram. Se ocupă de cosmogonia simbolizată de cele zece numere şi douăzeci şi două de litere ale alfabetului, numite „treizeci şi două de căi". Despre acestea putem găsi un comentariu mistic scris de Rabbi Avraam Ben Dior. Termenul „cale" este folosit pe cuprinsul Kabbalei pentru a semnifica o idee hieroglifică sau mai degrabă sfera de idei ce poate fi asociată oricărui hieroglif sau simbol.

25. ZHR, *Zoharul* sau „Splendoarea", pe lângă multe alte tratate de mai mică importanță, conține următoarele cărți mai importante:

(a) SPRA DTZNIOVThA, *Siphra Dtzenioutha* sau „Cartea Misterului Pecetluit", ce reprezintă rădăcina şi temelia Zoharului. Această carte este tradusă în volumul de faţă.

(b) ADRA RBA QDIShA, *Idra Rabba Qadisha* sau „Marea Adunare Sfntă": aceasta este o dezvoltare a „Cărţii Misterului Pecetluit".

(c) ADRA ZVTA QDIShA, *Idra Zuta Qadisha* sau „Mica Adunare Sfântă"; ce are caracterul de supliment la „Idra Rabba".

Aceste trei cărţi se ocupă de dezvoltarea treptată a Divinităţii creatoare şi, odată cu Aceasta, a Creaţiei. Textul acestor lucrări a fost adnotat de către Knorr von Rosenroth (autorul traducerii intitulate „Kabbala Denudata") din codexurile mantovez, cremonez şi lublinez; dintre care, cele mai vechi sunt cel mantovez şi cremonez. Sunt date şi anumite comentarii ce se deosebesc de text prin paranteze pătrate.

(d) Tratatul spiritual numit BITh ALHIM, *Beth Elohim* sau „Casa lui Elohim", redactat de Rabbi Abraham Cohen Irira din învăţăturile lui Rabbi Isaac Luria. Se ocupă de îngeri, demoni, spirite ale naturii, precum şi de suflete.

(e) „Cartea Revoluţiilor Sufletelor" este un tratat distinct şi discursiv, fiind o lărgire a ideilor lui Rabbi Luria.

26. SPR SPIRVTh, *Sepher Sephiroth* sau „Cartea Emanaţiilor" descrie, am spune noi, evoluţia treptată a Divinităţii de la existenţa negativă la cea pozitivă.

27. ASH MTzRP, *Asch Metzareph* sau „Focul Purificator" este un tratat hermetic şi alchimic cunoscut de puţini dar, caz în care este cunoscut, înţeles şi de mai puţini.

28. Principalele doctrine ale Kabbalei urmăresc să rezolve următoarelor probleme:

(a) Fiinţa Supremă, natura şi atributele Sale.
(b) Cosmogonia.
(c) Crearea îngerilor şi a omului.
(d) Destinul omului şi al îngerilor.
(e) Natura sufletului.
(f) Natura îngerilor, demonilor şi a elementelor.
(g) Sensul legii revelate.
(h) Simbolismul transcendent al numerelor.
(i) Tainele conţinute în literele ebraice.
(j) Echilibrul contrariilor.

29. „Cartea Misterului Pecetluit" se deschide cu aceste cuvinte: „Cartea Misterului Pecetluit este Cartea care descrie echilibrul balanţei". Ce vrea să se spună aici prin termenii „echilibrul balanţei"?

Echilibrul este acea armonie care rezultă din analogia contrariilor, este punctul mort unde opoziţia forţelor contrarii fiind egală în putere, repaosul succede mişcării. Este punctul central. Este „punctul din interiorul cercului" al simbolismului antic. Este sinteza vie a puterii echilibrate. Astfel, forma ar putea fi descrisă ca echilibru de lumină şi umbră; luaţi oricare din factori şi forma dispare.

Termenul balanţă este aplicat celor două naturi opuse din fiecare triadă a Sephiroturilor, echilibrul lor formând cea de-a treia Sephira a fiecărui ternar. Ne vom întoarce la acest subiect când vom explica ce reprezintă Sephiroturile. Doctrina echilibrului şi balanţei este o idee kabbalistică fundamentală.

30. „Cartea Misterului Pecetluit" spune mai departe că „acest echilibru atârnă în acel loc care există negativ". Ce este existenţa negativă? Ce este existenţa pozitivă? Distincţia dintre acestea reprezintă o altă idee fundamentală. A defini în mod clar existenţa negativă este

imposibil, fiindcă *atunci când este definită la modul distinct aceasta încetează a mai fi existență negativă;* atunci este existență negativă ce trece în condiție statică. Astfel, cu câtă înțelepciune au trecut kabbaliștii dincolo de înțelegerea obișnuită supremul AIN, *Ain*, Cel ce există negativ și AIN SVP, *Ain Soph*, Expansiunea nelimitată; în timp ce, legat de AIN SVP AVR, *Ain Soph Aur*, Lumina nețărmuită, abia dacă se poate forma o cât de mică idee.

Totuși, dacă vom gândi și mai adânc, vom vedea că așa trebuie să fie formele prime ale Celui incognoscibil și inefabil, pe care noi, în forma sa manifestată, îl numim DUMNEZEU. El este Absolutul. Dar cum să definim Absolutul? Chiar dacă îl definim, ne va scăpa din cuprindere, fiindcă încetează atunci când este definit ca Absolut. Ar trebui, oare, să spunem că Negativul, Nesfârșitul, Absolutul sunt, logic vorbind, absurde, din moment ce sunt idei pe care rațiunea noastră nu le poate defini? Nu. Fiindcă, dacă am putea să le definim le vom face să fie, ca să spun așa, parte din rațiunea noastră, iar nu ceva superior ei. Pentru ca un subiect să fie capabil de a fi definit este nevoie ca acestuia să i se atribuie anumite limite. Cum putem, așadar, să limităm Nelimitatul?

31. Primul principiu și axiomă a Kabbalei este numele Divinității, tradus în versiunea Bibliei prin „Eu sunt fiindcă Eu sunt", AHIH AShR AHIH, *Eheieh Asher Eheieh*. O traducere mai bună ar suna „Existența este existență" sau „Eu sunt Cel ce este".

32. Eliphas Levi Zahed, acel mare filozof și kabbalist al secolului XIX, spune în lucrarea sa „Histoire de la Magie" (I cap. 7):

> „Kabbaliștii se îngrozesc de tot ce se aseamănă cu idolatria; ei, totuși, dau formă omenească lui Dumnezeu, dar nu este decât un pur simbol hieroglific. Aceștia îl consideră pe Dumnezeu Infinitul inteligent, viu și iubitor. Nu este pentru ei nici adunarea altor ființe, nici abstractizarea existenței și nici o ființă definibilă filozofic. El este în toate, diferit de toate și mai mare decât toate. Numele Său este inefabil; și totuși acest nume exprimă doar idealul uman al Dumnezeirii Sale. Nu este dat omului să cunoască ce este Dumnezeu în Sine însuși. Dumnezeu este absolutul credinței; existența este absolutul rațiunii, existența există prin ea însăși și fiindcă există. Motivul existenței existenței este însăși existența. Putem întreba: «De ce există un anumit lucru?», adică «De ce există un asemenea și un asemenea lucru?». Dar nu putem întreba, fără ca acest lucru să fie absurd: «De ce există existența?». Acest lucru ar însemna să presupunem existență înaintea existenței".

Din nou, același autor afirmă următoarele („Histoire de la Magie", III cap. 2):

> „A spune: «Voi crede atunci când adevărul dogmei îmi va fi dovedit în mod științific», este ca și cum s-ar spune: «Voi crede când nu mai am ce să cred și când dogma va fi distrusă ca dogmă, devenind o teorie științifică». Cu alte cuvinte, asta înseamnă că: «Voi accepta Infinitul numai când va fi explicat, determinat, circumscris și definit în beneficiul meu; într-un cuvânt, când a devenit finit. Prin urmare, voi crede în Infinit când voi fi sigur că Infinitul nu există. Voi crede în vastitatea oceanului când îl voi vedea vărsat în sticle». Dar când un lucru a fost dovedit și făcut să fie pe înțelesul tău, nu îl vei mai crede – îl vei *cunoaște*".

33. În „Bhagavad Gītā", IX.19 se spune:

„Eu sunt nemurirea şi moartea, şi tot eu sunt, o Arjuna, Fiinţa şi Nefiinţa*".

Şi din nou (XI.7):

„Priveşte aici, Gudākeśa, în trupul meu stând la un loc întreaga lume, tot ce se mişcă şi nu se mişcă şi orice altceva ai dori să vezi".

Şi iarăşi (XI.37, 38) Arjuna spune:

„Stăpâne nesfârşit al zeilor, adăpost al lumii, Tu eşti indestructibil, Fiinţa şi Nefiinţa şi Cel de dincolo de ele. Tu eşti obârşia zeilor, Spiritul începutului, Tu eşti Supremul Rânduitor al acestei lumi . . . prin Tine este desfăşurat totul, O, Formă nesfârşită!"[1]

34. Prin urmare, ideea existenţei negative poate exista ca o idee, dar nu va avea definiţie, din moment ce ideea definiţiei este incompatibilă cu natura sa. Dar, unii ar putea spune: „termenul de existenţă negativă este în mod sigur unul impropriu; starea despre care e vorba ar putea fi exprimată mult mai bine prin titlul de condiţie negativă". Vom respinge o astfel de aserţiune, deoarece condiţia negativă nu poate fi altceva decât condiţie negativă. Nu poate să varieze, nu se poate dezvolta, fiindcă condiţia negativă este în cel mai strict sens *nimic*.

Aşadar, condiţia negativă nu poate *fi* deloc, nu a existat niciodată, nu există niciodată şi nu va exista niciodată. Dar existenţa negativă poartă ascunsă în sine viaţa pozitivă, fiindcă în adâncimile nelimitate ale abisului negativităţii sale stă ascunsă puterea de a ieşi din sine, puterea de a arunca scânteia gândului în rostire,

* Sau „ceea ce există la modul negativ".

[1] Vezi *Bhagavad Gītā*, trad. rom. Sergiu Al-George, Editura Herald, Bucureşti, 2000.

puterea de a re-introduce sintagma în cele interioare. Atât de înfăşurată şi de învăluită este intensitatea absorbită în vârtejul lipsit de centru al vastităţii expansiunii! De aceea am ales termenul „ex-sto" în loc de „sub-sto".

35. Dar între două idei atât de diferite, cum sunt cele ale existenţei negative şi pozitive, este nevoie de un anumit raport sau legătură. Şi, de aici, ajungem la forma numită existenţă potenţială, care, deşi este mult mai aproape de existenţa pozitivă, cu greu poate primi o definiţie clară. Este existenţa în forma sa posibilă. De exemplu, într-o sămânţă este ascuns copacul care ar putea să răsară din ea; acesta se află într-o condiţie de existenţă potenţială. El este acolo, dar nu poate fi definit. Cu atât mai puţin vor putea fi definite acele seminţe pe care le va avea copacul la rândul său. Dar aceste seminţe se află într-o condiţie care, deşi este oarecum analoagă existenţei potenţiale, este departe de această treaptă atât de avansată. Adică, ele există în mod negativ.

36. În schimb, existenţa pozitivă este întotdeauna capabilă de a fi definită. Aceasta este dinamică. Are anumite puteri clar delimitate şi constituie, prin urmare, antiteza existenţei negative şi cu atât mai mult a stării negative. Este copacul ieşit din sămânţă. Dar existenţa pozitivă are un început şi un sfârşit, având aşadar nevoie de o altă formă de care să depindă, fiindcă, fără să aibă acest ideal negativ ascuns în spatele său, este instabilă şi nesatisfăcătoare.

37. Astfel, cu sfială şi cu tot respectul m-am străduit să exprim ideea despre Nelimitat. Şi înainte de această idee şi despre această idee, nu pot decât să spun, în cuvintele unui vechi oracol:

„În El se află un abis nesfârşit de slavă şi de acolo ţâşneşte o mică scânteie ce face toată slava soarelui şi a lunii şi a stelelor. Muritorule! iată cât de puţin ştiu despre Dumnezeu. Nu căuta să afli mai mult despre El, fiindcă este cu mult peste înţelegerea ta, oricât de înţelept ai fi. Cât despre noi, slujitorii Săi, ce mică parte suntem noi din El!"

38. Există trei văluri kabbalistice ale existenţei negative şi acestea exprimă *ideile ascunse* ale Sephiroturilor încă nechemate lá fiinţă; ele sunt concentrate în Kether, care în acest sens reprezintă Malkuth-ul ideilor ascunse ale Sephiroturilor. Voi explica acest lucru.

Primul văl al existenţei negative este AIN, *Ain* = Negativitate. Cuvântul este compus din trei litere şi adumbreşte primele trei Sephiroturi sau numere.

Al doilea văl este AIN SVP, *Ain Soph* = Nelimitatul. Această secţiune se constituie din şase litere şi adumbreşte ideea primelor şase Sephiroturi sau numere.

Al treilea văl este AIN SVP AVR, *Ain Soph Aur* = Lumina Nelimitată. Acesta, din nou, constă în nouă litere şi simbolizează primele nouă Sephiroturi, desigur, doar în ideea lor ascunsă. Dar atunci când ajungem la numărul nouă nu putem merge mai departe fără a ne întoarce la unitate sau la numărul unu, fiindcă numărul zece nu este decât o repetare a unităţii tocmai ieşită din negativ, aşa cum se poate vedea foarte clar uitându-ne la reprezentarea sa obişnuită din numerele arabe, unde cercul ° reprezintă negativul, iar ١ Unitatea.

Prin urmare, oceanul nelimitat al luminii negative *nu porneşte dintr-un centru, fiindcă nu are centru, ci concentrează un centru*, care este numărul unu al Sephiroturilor manifestate, Kether, Coroana, Prima Sephira – care, astfel, se poate spune că este Malkuth sau numărul zece al Sephiroturilor ascunse (vezi planşa alăturată). Astfel, „Kether este în Malkuth, iar Malkuth este în Kether".

Sau, cum spune un alchimist renumit (Thomas Vaughan, cunoscut mai bine drept Eugenius Philalethes*, aparent citind din Proclus:

„Fiindcă cerul este în pământ, dar în chip pământesc; şi că pământul este în cer, dar în chip ceresc".

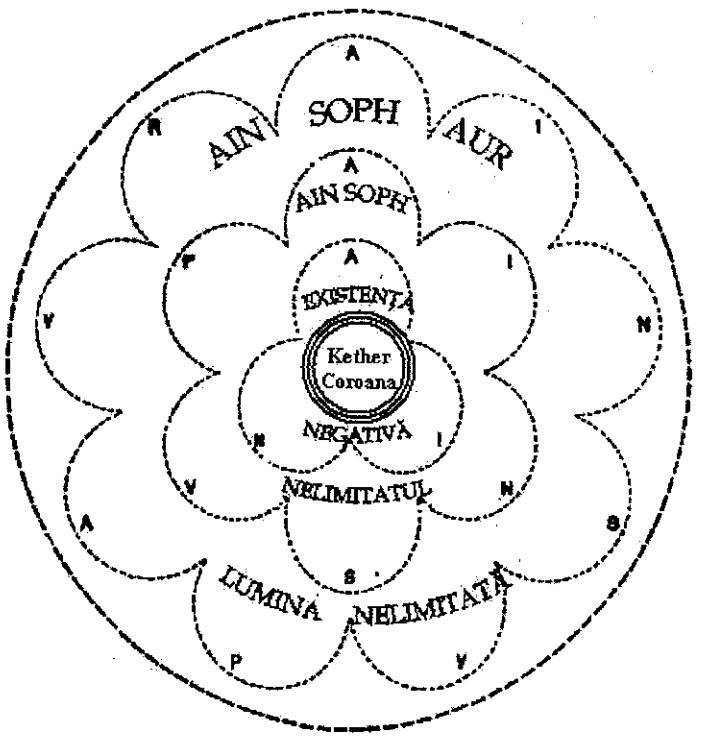

Dar, în măsura în care, aşa cum am arătat mai sus, existenţa negativă este un subiect imposibil de definit, aceasta este luată în considerare de kabbalişti împreună cu numărul unităţii, dându-li-se aceleaşi epitete, fără discriminare.

Astfel de epitete sunt: „Taina Tainelor", „Bătrânul Bătrânilor", „Preasfântul Bătrân" etc.

* „Eufratul sau Apele Răsăritului".

39. Acum vom explica sensul real al termenilor Sephira şi Sephiroth. Primul este la singular, al doilea la plural. Cea mai bună traducere a cuvântului este „emanaţie numerică". Sunt zece Sephiroturi, care sunt cele mai abstracte forme ale celor zece numere ale scării zecimale – adică numerele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Prin urmare, aşa cum în matematicile înalte luăm în considerare numere în sensul lor abstract, tot astfel în Kabbală luăm în considerare Divinitatea prin intermediul formelor abstracte ale numerelor; cu alte cuvinte, prin SPIRVTh, *Sephiroth*. Din această teorie orientală antică a' dat naştere Pitagora ideilor sale simbolice numerice.

40. Printre aceste Sephiroturi, la un loc şi în mod separat, găsim dezvoltarea persoanelor şi atributelor lui Dumnezeu. Dintre acestea *unele sunt masculine şi altele feminine*. Acum, dintr-un motiv anume sau din altele mai bune, cunoscute doar de ei, traducătorii Bibliei nu au permis existenţa şi au înăbuşit orice trimitere la faptul că Divinitatea este atât masculină cât şi feminină. Au tradus *un feminin la plural* printr-un *masculin la singular* în cazul cuvântului Elohim. Totuşi, au lăsat să se întrevadă faptul că ştiau că se află la plural în Geneză 1, 26:

„Şi a zis Elohim: Să facem om".

Din nou (1, 27), cum putea Adam să fie făcut după chipul lui Elohim, bărbat şi femeie, dacă Elohim nu era deopotrivă femeie şi bărbat? Cuvântul Elohim este un plural format de la femininul singular ALH, *Eloh*, prin adăugarea lui IM. Dar în măsura în care IM este de obicei terminaţia pluralului la masculin, şi aici este adăugată unui substantiv feminin, dă cuvântului Elohim sensul unei potenţe feminine unite cu o idee masculină, şi prin urmare capabilă să producă un vlăstar.

În religiile obişnuite de azi auzim destul de mult despre Tatăl şi Fiul, dar nu auzim nimic despre Mamă. Dar în Kabbală aflăm că Bătrânul Zilelor se transpune pe El însişi simultan în Tată şi Mamă şi astfel îl zămisleşte pe Fiu. Acum, această mamă este Elohim. Astfel, ni se spune de obicei că Sfântul Duh este la masculin. Dar cuvântul RVCh, *Ruach*, Spirit, este la feminin, cum reiese din următorul pasaj din Sepher Yetzirah:

> „AChTh RVCh ALHIM ChIIM, *Achath (la feminin, nu Achad, la masculin) Ruach Elohim Chiim*: Una este *Ea* Duhul Dumnezeului Vieţii".

41. Aflăm că înainte de adaptarea Divinităţii în acest fel – ca bărbat şi femeie – lumile universului nu puteau subzista sau, în cuvintele Genezei, „Pământul era netocmit şi gol". Aceste lumi anterioare se consideră că sunt simbolizate de către „regii care au domnit în pământul Edomului înainte de a domni vreun rege peste fiii lui Israel", prin urmare, fiind numiţi în Kabbală „regi edomiţi". Vom arăta acest lucru în mai multe locuri din lucrarea de faţă.

42. Am ajuns acum la explicarea primei Sephira sau a Numărului Unu, Monada lui Pitagora. În acest număr sunt ascunse celelalte nouă. Este invizibil şi este de asemenea incapabil de a se multiplica; dacă împărţiţi 1 cu el însuşi tot 1 rămâne; înmulţiţi 1 cu el însuşi şi tot 1 rămâne, neschimbat. Aceasta este o reprezentare potrivită a marelui Tată imuabil al tuturor lucrurilor. Acest număr al unităţii are o natură dublă şi astfel am zice că formează legătura dintre negativ şi pozitiv. În identitatea sa imuabilă abia dacă este un număr; dar, având în vedere proprietatea sa de a se putea adăuga, ar putea fi considerat primul număr al unei serii numerice. Acum, zero, 0, nu poate nici măcar să fie adăugat, fiind totodată şi negativ. Cum se face atunci, dacă 1 nu poate

fi nici înmulțit, nici împărțit, că mai există un 1 ce poate fi obținut pentru a i se adăuga; cu alte cuvinte, cum poate fi găsit numărul 2? *Printr-o reflectare a lui însuși.* Fiindcă, deși 0 este imposibil de a fi definit, 1 este definibil. Iar efectul unei dfiniții este să formeze un Eidolon, o reproducere sau imagine a lucrului definit. Astfel, obținem o pereche compusă din 1 și reflexia sa. Acum, avem de asemenea stabilită *punerea în mișcare a unei vibrații*, fiindcă numărul 1 vibrează în mod alternativ de la imuabilitate la definiție și din nou la imuabilitate. Prin urmare, acesta este tatăl tuturor numerelor și un simbol potrivit pentru Tatăl tuturor lucrurilor.

Numele primei Sephira este KThR, *Kether*, Coroana.

Numele Divin atribuit acesteia este Numele Tatălui ce se găsește în Exod 3, 4: AHIH, *Eheieh*, Eu sunt. Reprezintă Existența. Printre epitetele ce îi sunt aplicate, ca depozitară a ideii de existență negativă, se numără:

TMIRA DTMIRIN, *Temira De-Temirin*, Taina Tainelor;
OThIQA DOThIQIN, *Authiqa De-Authiqin*, Bătrânul Bătrânilor;
OThIQA QDIShA, *Authiqa Qadisha*, Preasfântul Bătrân;
OThIQA, *Authiqa*, Bătrânul;
OThIQ IVMIN, *Authiq Iomin*, Bătrânul Zilelor;

Mai poartă și următoarele denumiri:

NQDH RAShVNH, *Nequdah Rashunah*, Punctul primordial;
NQDH PShVTh, *Nequdah Peshutah*, Punctul Neted;
RIShA HVVRH, *Risha Havurah*, Capul Alb;
RVM MOLH, *Rom Meolah*, Înălțimea Impenetrabilă;

Pe lângă toate acestea mai există un alt nume foarte important ce i se dă acestei Sephira, reprezentând marele Tată al tuturor lucrurilor. Acesta este ARIK ANPIN, *Arikh Anpin*, Marea Față sau Macroprosopul. Despre El se spune că este în parte ascuns (în sensul legăturii

avute cu existența negativă) și în parte manifest (ca Sephira pozitivă). De aici și simbolismul Marii Fețe este cel al unui profil, unde o parte a feței se poate vedea; sau, cum se spune în Kabbala, „la El totul este parte dreaptă". Mă voi ocupa de această secțiune mai târziu.

Toate cele zece Sephiroturi reprezintă Omul Ceresc sau Ființa Primordială, ADM OILAH, *Adam Auilah*.

Sub această Sephira se află ordinul angelic al ChIVTh HQDSh, *Chioth Ha-Qadesh*, sfintelor făpturi vii, heruvimii sau sfincșii din viziunea lui Ezechil și din Apocalipsa lui Ioan. Aceștia sunt reprezentați în zodiac de cele patru semne, Taurus, Leo, Scorpio și Aquarius – Taurul, Leul, Vulturul și Omul: Scorpionul, ca simbol benefic, fiind reprezentat prin vultur, iar ca simbol malefic, prin scorpion, iar atunci când are natură mixtă, prin șarpe.

Prima Sephira le conține pe celelalte nouă, producându-le în următoarea succesiune:

43. Numărul 2, sau Diada. Numele celei de-a doua Sephira este ChKMH, *Chokmah*, Înțelepciunea, o potență masculină activă reflectată din Kether. Această Sephira este Tatăl activ și vădit cu care este unită Mama, numărul 3. Această a doua Sephira este reprezentată de numele divine, IH, *Yah* și IHVH; și printre oștile angelice de AVPNIM, *Auphanim*, Roțile (Ez. 1). Se mai numește și AB, *Ab*, Tatăl.

44. A treia Sephira, sau Triada, este o potență feminină psaivă numită BINH, *Binah*, Inteligența, care este egală cu Chokmah. Chokmah, numărul 2, este ca două linii drepte ce nu pot niciodată să închidă un spațiu, și prin urmare este lipsită de putere până când numărul 3 formează un triunghi. Astfel, această Sephira completează și evidențiază Trinitatea supremă. Se mai numește și AMA, *Ama*, Mamă și AIMA, *Aima*, marea Mamă rodnică, care este unită neîncetat cu AB, Tatăl, pentru a menține ordinea universului.

Prin urmare, ea este cea mai evidentă formă în care îl putem cunoaşte pe Tată şi de aceea toată cinstea îi revine ei. Ea este Mama superioară, egală cu Chokmah, şi marea formă feminină a lui Dumnezeu, Elohim, după chipul căruia au fost creaţi bărbatul şi femeia, şi după învăţătura Kabbalei, *egală în faţa lui Dumnezeu. Femeia este egală cu bărbatul şi cu siguranţă nu îi este inferioară,* aşa cum a fost strădania neîncetată a aşa-numiţilor creştini să facă din ea. Aima este femeia descrisă în Apocalipsă (cap. 12). Această a treia Sephira mai este numită uneori şi marea cea mare. Ei îi sunt atribuite numele Divine, ALHIM, *Elohim* şi IHVH ALHIM; şi ordinul angelic ARALIM, *Aralim,* Tronurile. Ea este Mama superioară, ce se deosebeşte de Malkuth, Mama, Mireasa şi Regina inferioară.

45. Numărul 4. Unirea Sephirei a doua şi a treia o produce pe ChSD, *Chesed,* Îndurarea sau Iubirea, numită şi GDVLH, *Gedulah,* Măreţia sau Mărirea; o potenţă masculină reprezentată de Numele Divin AL, *El,* Puternicul şi numele angelic ChShMLIH, *Chashmalim,* Flăcări Scântâietoare (Ez. 4, 4).

46. Numărul 5. Din aceasta a emanat potenţa feminină pasivă GBVRH, *Geburah,* putere sau forţă; sau DIN, *Din,* Dreptatea, reprezentată de Numele Divine, ALHIM GBVR şi ALH, *Eloh,* şi numele angelic ShRPIM, *Seraphim* (Isa. 6, 6). Această Sephira se mai numeşte şi PChD, *Pachad,* Teamă.

47. Numărul 6. Iar din acestea două a ieşit Sephira unitivă ThPARTh, *Tiphereth,* Frumuseţea sau Blândeţea, reprezentată de Numele Divin ALVH VDOTh, *Eloah Va-Daath,* şi numele angelice *Shinanim,* ShNANIM (Ps. 68, 18) sau MLKIM, *Melakim,* regi. Astfel, din unirea dreptăţii şi îndurării obţinem frumuseţe sau îngăduinţă, şi a doua trinitate a Sephiroturilor s-a împlinit.

Această Sephira sau „Cale" sau „Numeraţie" – emanaţiile fiind numite uneori şi astfel – împreună cu a patra, a cincea, a şaptea, a opta şi a noua Sephira, poartă denumirea de ZOIR ANPIN, *Zauir Anpin,* Mica Faţă sau Microprosopul, în antiteză cu Macroprosopul sau Marea Faţă, care este una din denumirile primei Sephira, Kether. Cele şase Sephirothuri din care se compune *Zauir Anpin* reprezintă, prin urmare, cele şase membre ale Sale. Acesta se mai numeşte şi MLK, *Melekh,* Regele.

48. Numărul 7. A şaptea Sephira este NTzCh, *Netzach* sau Fermitatea sau Victoria, corespunzând Numelui Divin *Jehovah Tzabaoth,* IHVH TzBAVTh, Domnul Oştirilor şi numelor angelice ALHIM, *Elohim,* zeii, şi ThRShIShIM, *Tharshisim,* strălucitorii (Dan. 10, 6).

49. Numărul 8. De aici apare potenţa feminină pasivă HVD, *Hod,* Splendoarea, răspunzând Numelui Divin ALHIM TzBAVTh, *Elohim Tzabaoth,* Zeii Oştirilor, şi printre îngeri lui BNI ALHIM, *Beni Elohim,* fiii Zeilor (Gen. 6, 4).

50. Numărul 9. Acestea două o produc pe ISVD, *Yesod,* Temelia sau Baza, reprezentată de AL ChI, *El Chai,* Puternicul Cel Viu şi ShDI, *Shaddaï,* iar printre îngeri de AshIM, *Aishim,* Flăcările (Ps. CIV, 4), dând naştere celei de-a treia Trinităţi a Sephiroturilor.

51. Numărul 10. Din această a noua Sephira provine a zecea şi ultima, încheind astfel decada numerelor. Aceasta se numeşte MLKVTh, *Malkuth,* Regatul, de asemenea Regina, Stăpâna, Mama inferioară, Mireasa Microprosopului şi ShKINH, *Shekinah,* reprezentată de Numele Divin *Adonai,* ADNI, iar dintre oştirile angelice de heruvimi, KRVBIM.

Fiecare Sephira va fi într-un anumit grad androgină, deoarece este feminină sau receptivă față de Sephira care se află imediat înaintea ei pe scara sephirotică, şi masculină sau transmițătoare față de Sephira care îi urmează direct. Dar nu există nici o *Sephira* înaintea lui Kether şi nici una care să-i urmeze lui Malkuth. Prin aceste remarci se va înțelege de ce Chokmah este un substantiv feminin deşi marchează o Sephira masculină. Veriga de legătură dintre Sephiroturi este Ruach, spiritul din Mezla, influența ascunsă.

52. Voi mai adăuga acum câteva observații asupra semnificației kabbalistice a termenului MThQLA, *Metheqela*, balanță. În fiecare dintre cele trei trinități sau triade ale Sephiroturilor există o diadă formată din sexe opuse şi o inteligență unitivă care este rezultatul. Aici, potențele masculină şi feminină sunt privite ca cele două talere ale balanței, iar Sephira unitivă raza care le unește. Astfel, termenul „balanță" se poate spune că simbolizează Tri-unitatea, Trinitatea în Unitate, Unitatea fiind reprezentată de punctul central al pârghiei.

Dar, din nou, în cadrul Sephiroturilor există o Trinitate triplă, cea de sus, de jos şi din mijloc. Acestea trei sunt reprezentate astfel: cea mai înaltă sau cerească, de către Coroană, Kether; cea din mijloc de către Rege; iar cea inferioară de către Regină; care va fi cea mai mare trinitate. Iar corespondentele lumeşti ale acestora vor fi *primum mobile*, soarele şi luna. Iată că ne întâlnim din nou cu un simbolism alchimic.

53. În lume, Sephiroturile sunt reprezentate de:

(1) RAShITh HGLGLIM, *Rashith Ha-Galgalim*, pornirea mişcărilor volburoase, *primul mobile.*
(2) MSLVTh, *Masloth*, sfera Zodiacului.
(3) ShBThAI, *Shabbathai*, odihnă, Saturn.
(4) TzDQ, *Tzedeq*, dreptate, Jupiter.
(5) MADIM, *Madim*, putere vehementă, Marte.

(6) ShMSh, *Shemesh*, lumină solară, Soarele
(7) NVGH, *Nogah*, splendoare scânteietoare, Venus.
(8) KVKB, *Kokab*, lumină stelară, Mercur.
(9) LBNH, *Levanah*, flacăra lunară, Luna.
(10) ChLM ISVDVTh, *Cholom Yesodoth*, sfărâmătorul temeliilor, elementele.

54. Sephiroturile se împart, mai departe, în trei stâlpi: Stâlpul Milei, în partea dreaptă, compus din a doua, a patra şi a şaptea emanație; Stâlpul Judecății, în partea stângă, compus din a treia, a cincea şi a opta; şi Stâlpul Blândeții, la mijloc, compus din prima, a şasea, a noua şi a zecea emanație (vezi planşa de jos).

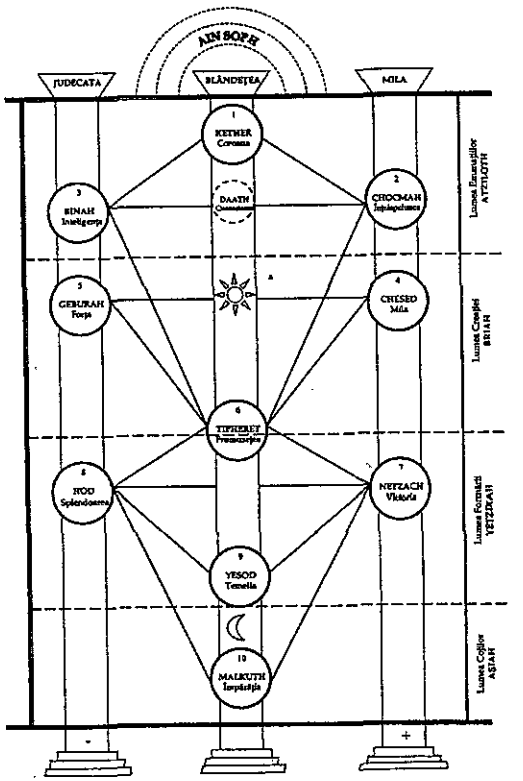

55. În totalitatea şi unitatea lor, cele zece Sephiroturi reprezintă omul arhetipal, ADM QDMVN, *Adam Qadmon*, Protogonos. Privind Sephiroturile ce constituie prima triadă, este evident că acestea reprezintă intelectul, şi de aici, aceasta este numită lumea intelectuală, OVLM MVShKL, *Olahm Mevshekal*. A doua triadă corespunde lumii morale, OVLM MVRGSh, *Olahm Morgash*. A treia reprezintă puterea şi stabilitatea, ţinând prin urmare de lumea materială, OVLM HMVTBO, *Olahm Ha-Mevetbau*. Aceste trei aspecte se numesc feţe, ANPIN, *Anpin*.

Aşa s-a format copacul vieţii, OTz ChIIM, *Otz Chaiim*; prima triadă fiind pusă deasupra, a doua şi a treia dedesubt, în aşa fel încât cele trei Sephiroturi masculine se află la dreapta şi cele trei feminine la stânga, timp în care cele patru Sephiroturi unitive ocupă centrul. Acesta este „copacul vieţii" kabbalist de care toate lucrurile depind. Putem vorbi de o importantă analogie dintre acesta şi copacul Yggdrasil al scandinavilor.

56. Am remarcat deja că există o trinitate care însumează toate Sephiroturile, şi care se constituie din coroană, rege şi regină (în unele sensuri aceasta este Trinitatea creştină a Tatălui, Fiului şi Sfântului Duh, care în natura sa divină cea mai înaltă este simbolizată de primele trei Sephiroturi, Kether, Chokmah şi Binah). Trinitatea a fost cea care a creat lumea sau, în limbaj kabbalist, universul s-a născut din unirea regelui încoronat şi reginei. Dar potrivit Kabbalei, înainte ca forma completă a omului ceresc (cele zece Sephiroturi) să fie realizată, au fost create unele lumi primordiale, dar acestea nu puteau supravieţui din moment ce echilibrul balanţei încă nu era perfect şi au fost zguduite de forţa dezechilibrată şi distruse. Aceste lumi primordiale poartă denumirea de „regi ai vremurilor străvechi", fiind „regii care au domnit în pământul Edomului înainte de a domni vreun rege peste fiii lui

Israel". În acest sens, Edomul este lumea forţei lipsite de echilibru, iar Israelul reprezintă Sephiroturile echilibrate (Gen. 36, 31). Acest lucru important, şi anume că înainte de creaţia prezentă au fost create şi distruse alte lumi, apare la tot pasul în Zohar.

57. Sephiroturile se mai numesc şi Lumea Emanaţiilor sau Lumea Atziloth sau lumea arhetipală, OVLM ATzILVTh, *Olahm Atziloth*; şi această lume a dat naştere la alte trei lumi, fiecare conţinând o repetare a Sephiroturilor, dar într-un grad descendent de strălucire.

58. A doua lume este Lumea Briah, OVLM HBRIAH, *Olahm Ha-Briah*, lumea creaţiei, numită şi KVRSIA, *Khorsia*, tronul. Este o emenaţie imediată din lumea Atziloturilor, ale cărei zece Sephiroturi se reflectă în ea şi sunt în consecinţă mult mai limitate, deşi au în continuare cea mai pură natură, fără vreun amestec cu materia.

59. A treia este Lumea Yetzirah, OLVM HITzIRH, *Olahm Ha-Yetzirah*, sau lumea formării şi a îngerilor, ce purcede din Briah, şi chiar dacă mai puţin pură ca substanţă, tot fără materie este. În această lume angelică îşi află sălaşul acele fiinţe intelective şi imateriale ce sunt învelite într-un veşmânt de lumină şi care iau asupra lor o formă când se înfăţişează omului.

60. A patra este Lumea Asiah, OVLM HOShIH, *Olahm Ha-Asiah*, lumea acţiunii, numită şi lumea cojilor, OVLM HQLIPVTh, *Olahm Ha-Qliphoth*, care este lumea materiei, făcută din elementele mult mai grosiere ale celorlalte trei. Mai este şi sălaşul spiritelor rele care sunt numite de Kabbala „coji", QLIPVTH, *Qliphoth*, coji materiale. Diavolii se împart la rândul lor în zece clase şi fiecare îşi are lăcaşul potrivit lui.

61. Demonii sunt cele mai grosiere şi cele mai deficiente dintre toate formele. Cele zece grade ale lor răspund decadei Sephiroturilor, dar într-un raport invers, în măsura în care întunericul şi impuritatea cresc cu fiecare coborâre de la un grad la altul. Primele două grade nu sunt decât o absenţă a formei vizibile şi a organizării. Al treilea este sălaşul întunericului. Apoi urmează şapte Iaduri ocupate de acei demoni ce reprezintă personificarea viciilor umane şi care îi tortuzează pe cei ce s-au dedat la astfel de vicii în viaţa lor lumească. Prinţul este *Samael*, SMAL, îngerul mâhnirii şi al morţii. Soţia sa este prostituata, sau femeia desfrâului, AshTh ZNVNIM, *Isheth Zenunim;* iar, uniţi, aceştia se numesc bestia, CHIVA, *Chioa.* Şi astfel trinitatea infernală e completă, trinitate care am putea spune că este opusul şi caricatura Creatorului ceresc. Samael este considerat a fi identic cu Satana.

62. Numele Divinităţii, pe care o numim Iehovah, în ebraică este un nume format din patru litere, IHVH; iar adevărata pronunţie a acestuia este cunoscută doar câtorva. Adevărata pronunţie este cel mai mare arcan, fiind un secret al secretelor.

> „Cel care îl poate rosti corect poate face ca cerul şi pământul să tremure, fiindcă este numele care străbate tot universul".

Prin urmare, când un credincios evreu ajunge la el citind Scriptura, fie nu încearcă să îl pronunţe, făcând, în schimb, o pauză scurtă, fie îl înlocuieşte cu numele *Adonai*, ADNI, Domnul. Sensul radical al cuvântului este „a fi", şi este astfel, ca şi AHIH, *Eheieh*, un hieroglif al existenţei.

Numele acesta se poate preta la douăsprezece transpoziţii, toate exprimând sensul de „a fi"; este singurul cuvânt care poate suporta atât de multe permutări fără ca sensul să îi fie schimbat. Acestea se

numesc „cele douăsprezece semne ale măreţului nume", şi unii spun că stăpânesc cele douăsprezece semne ale Zodiacului: IHVH, IHHV, IVHH, HVHI, HVIH, HHIV, VHHI, VIHH, VHIH, HIHV, HIVH, HHVI. Mai există alte trei nume sub formă de tetragramă, care sunt AHIH, *Eheieh*, existenţa; ADNI, *Adonai*, Domnul; şi *Agla*, AGLA. Ultimul nu este propriu-zis un cuvânt, ci este un notariqon al propoziţiei: AThH GBVR LOVLM ADNI, *Ateh Gebor Le-Olahm Adonai*: „Tu eşti măreţ în veci, o Doamne!". O scurtă explicaţie a lui Agla este următoarea: A, unicul prim; A, unicul ultim; G, Trinitatea în Unitate; L, desăvârşirea marii opere.

63. Primul lucru pe care îl observăm este că atât AHIH cât şi IHVH exprimă ideea de existenţă; aceasta este prima lor analogie. A doua este că, la fiecare, litera H vine a doua şi a patra; şi a treia este că, prin Gematrie, AHIH este egal cu IHV fără H (care, cum vom vedea imediat, este simbolul lui Malkuth, a zecea Sephira). Dacă acestea vor fi scrise una peste alta, pe braţele unei cruci, se vor putea citi atât *în jos* cât şi *de-a lungul*, AHIH, IHVH.

64. Dacă examinăm problema la modul kabbalistic vom descoperi motivul acestor analogii. *Eheieh*, AHIH, este Marea Faţă, Bătrânul, Macroprosopul, Kether, prima Sephira, Coroana celei mai mari Trinităţi a Sephiroturilor kabbalistice (ce se compune din Coroană, Rege şi Regină; sau Macroprosop, Microprosop şi Mireasă), *şi tatăl în accepţiunea creştină a Trinităţii.*

65. Dar IHVH, Tetragrama, după cum vom vedea, conţine toate Sephiroturile cu excepţia lui Kether,

şi semnifică mai ales Mica Faţă, Microprosopul, Regele celei mai mari Trinităţi sephirotice kabbaliste, *şi Fiul în întruparea Sa umană în accepţiunea creştină a Trinităţii.*

Prin urmare, aşa cum Fiul îl revelează pe Tatăl, tot astfel şi IHVH, *Iehovah*, îl revelează pe AHIH, *Eheieh*.

66. Iar ADNI este Regina, fiind „singura prin care Tetragrama poate fi înţeleasă", a cărei exaltare în Binah se găseşte în perspectiva creştină asupra Fecioarei.

67. Tetragrama IHVH este raportată la Sephiroturi astfel: punctul superior al literei *Yod*, I, se spune că ţine de *Kether*; însăşi litera I de *Chokmah*, tatăl Microprosopului; litera H, sau „*He* ceresc", de Binah, Mama superioară; litera V de următoarele şase Sephiroturi, care sunt considerate cele şase membre ale Microprosopului (şi şase este valoarea numerică a lui V, ebraicul *Vau*); în sfârşit, litera H, „*He* inferior", ţine de Malkuth, a zecea Sephira, mireasa Microprosopului.

68. Există patru nume secrete ce ţin de cele patru lumi numite Atziloth, Briah, Yetzirah şi Asiah; şi din nou, se spune că Tetragrama poate să apară scrisă într-un anumit fel în fiecare din aceste lumi. Numele secret al lui Atziloth este *Aub*, OB; cel al lui Briah este *Seg*, SG; cel al lui Yetzirah este *Mah*, MH; iar cel al lui Asiah este *Ben**, BN.

69. Aceste nume lucrează împreună cu Sephirotu-rile prin intermediul celor „231 de porţi", cum sunt numite diferitele combinaţii ale alfabetului, dar ne va lua prea mult spaţiu ca să intrăm acum în acest subiect.

70. Strâns legată de subiectul literelor Tetragramei este tema celor patru heruvimi, la care am făcut deja

* BN, *Ben*, înseamnă „Fiu".

aluzie când am descris prima Sephira. Nu trebuie să uităm că aceste forme din viziunea lui Ezechil susţin tronul Divinităţii pe care stă aşezat Omul Ceresc – Adam Qadmon, imaginea sephirotică; şi că între tron şi făpturile vii se află firmamentul. Prin urmare, aici avem cele patru lumi – Atziloth, forma deifică; Briah, tronul; Yetzirah, firmamentul; Asiah, heruvimii. Astfel, heruvimii reprezintă puterile literelor Tetragramei planului material, iar patru reprezintă lucrarea celor patru litere în fiecare din cele patru lumi. Astfel, heruvimii sunt formele vii ale literelor, simbolizate în Zodiac, cum am arătat mai sus, de Taur, Leu, Vărsător şi Scorpion.

71. Şi „taina omului pământesc şi muritor este după taina Celui ceresc şi nemuritor", şi aşa a fost el creat după chipul lui Dumnezeu pe pământ. În forma trupului regăsim Tetragrama. Capul este I*, braţele şi umerii sunt precum H, trupul este V, iar picioarele sunt reprezentate de H final. Prin urmare, dacă forma exterioară a omului corespunde Tetragramei, şi sufletul dătător de viaţă, la rândul său, corespunde celor zece Sephiroturi cereşti; şi din moment ce acestea îşi găsesc expresia supremă în trinitatea coroanei, regelui şi reginei, şi în suflet trebuie să existe o împărţire triplă principală.

Astfel, prima diviziune este *Neschamah*, NShMH, care este cel mai înalt grad de fiinţă, corespunzând Coroanei (Kether) şi reprezentând cea mai înaltă triadă a Sephiroturilor, numită lume intelectuală. A doua este *Ruach*, RVCh, locul binelui şi al răului, corespunzând lui Tiphereth, lumea morală. Iar a treia este *Nephesch*, NPSh, viaţa animală şi dorinţele, corespunzând lui Yesod şi lumii materiale şi senzuale. Toate sufletele pre-

* Pentru formele literelor Tetragramei, a se vedea Tabelul alfabetului ebraic.

există în lumea emanațiilor, în starea lor originară fiind androgine. Dar atunci când coboară pe pământ se separă în bărbat şi femeie, şi locuiesc în trupuri diferite; dacă în această viață lumească jumătatea bărbătească întâlneşte jumătatea femeiască, se naşte între ei un ataşament puternic, şi de aici se spune că, prin căsătorie, cele două jumătăți separate se unesc din nou; totodată formele ascunse ale sufletului sunt înrudite cu heruvimii.

72. Dar această împărțire triplă a sufletului se aplică doar formei triple intelectuale, morale şi materiale. Să nu pierdem din vedere marea idee kabbalistică, *că trinitatea este întotdeauna desăvârşită deşi îşi găseşte realizarea în cuaternar*; adică IHV desăvârşit şi realizat în IHVH; trinitatea

Coroană	Rege	Regină
Tată	Fiu	Duh
Absolut	Formare	Realizare

desăvârşită de cuaternarul:

Absolutul	Tată şi Mamă	Fiu	Mireasă
Macroprosopul, Marea Față	Tatăl şi Mama	Microprosopul, Mica Față	Malkuth, Regina şi Mireasa
Atziloth	Briah	Yetzirah	Asiah
Arhetipal	Creativ	Formativ	Material

Iar acestora patru sufletul le răspunde cu următoarele patru forme: Chiah lui Aziloth; Neschamah lui Briah; Ruach lui Yetzirah; şi Nephesch lui Asiah. Vezi

planşa de mai jos ce ilustrează analogia dintre suflet, literele Tetragramei şi cele patru lumi.

73. Am ales următorul rezumat despre învățăturile kabbaliste privitoare la natura sufletului din „Clef des Mystères" scrisă de Eliphas Levi, ca şi planşa însoțitoare. Aici se regăsesc principalele idei ale lui Rabbi Moses Cordovero şi ale lui Rabbi Isaac Luria. Iată-le:

Sufletul este o lumină învăluită. Lumina este triplă:
Neschamah = spiritul pur;
Ruach = sufletul sau spiritul;
Nephesch = mediatorul maleabil.

Vălul sufletului este învelişul imaginii.

Imaginea este dublă fiindcă reflectă în mod egal tot ce e bun şi tot ce e rău din suflet.

Nephesch este nemuritor prin propria reînnoire datorată distrugerii formelor;

Ruach este progresiv prin evoluția ideilor;

Neschamah e progresiv fără uitare şi fără distrugere.

Există trei sălaşuri ale sufletelor:
Abisul Vieții;
Edenul superior;
Edenul inferior.

Imaginea Tzelem este un sfinx care propune enigma vieții.

Imaginea fatală (*adică ceea ce moare față de exterior*) îl înzestrează pe Nephesch cu atributele sale, dar Ruach poate înlocui imaginea cucerită de inspirațiile lui Neschamah.

Trupul este vălul lui Nephesch, Nephesch este vălul lui Ruach, Ruach este vălul învelişului lui Neschamah.

Lumina se personifică prin învăluire proprie, iar personificarea este stabilă numai când vălul este perfect.

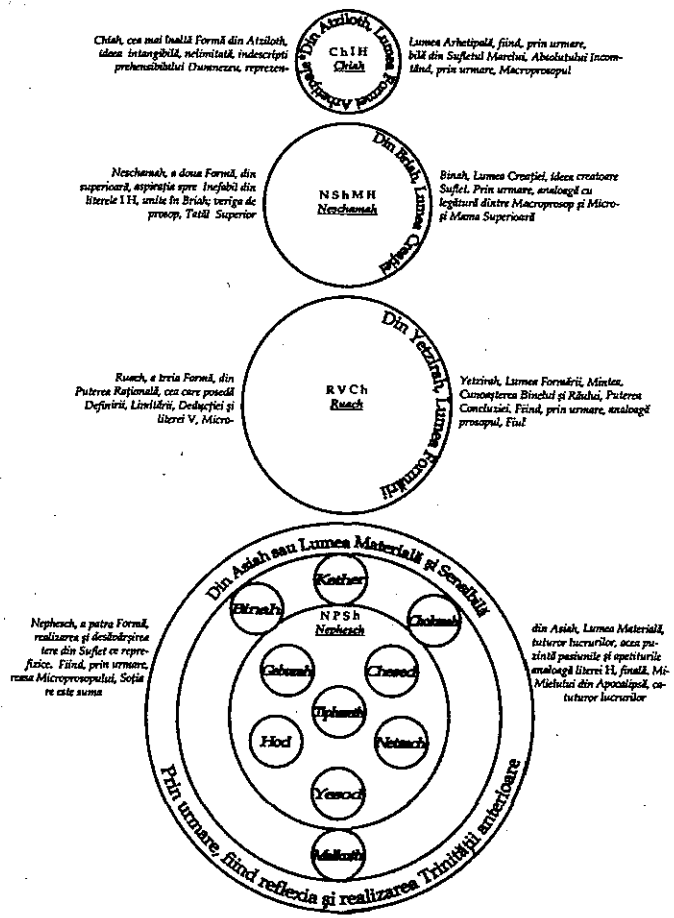
Din Atziloth, Lumea Prototipurilor Arhetipale
ChIH
Chiah
Chiah, cea mai înaltă Formă din Atziloth, ideea intangibilă, nelimitată, indescriptibilă, imperceptibilului Dumnezeu, reprezen-
Lumea Arhetipală, fiind, prin urmare, bilă din Sufletul Marelui, Absolutului Incomensurabil, prin urmare, Macroprosopul
Din Briah, Lumea Creației
NShMH
Neschamah
Neschamah, a doua Formă, din superioară, aspirația spre Înțelepciune din literele I H, unite în Briah; verigă de legătură între Macroprosop și Microprosop, Tatăl Superior
Binah, Lumea Creației, ideea creatoare a Sufletului. Prin urmare, analogă cu legăturile dintre Macroprosop și Microprosop și Mama Superioară
Din Yetzirah, Lumea Formării
RVCh
Ruach
Ruach, a treia Formă, din Puterea Rațională, cea care posedă Definirii, Limitării, Deducției și literei V, Microprosopului
Yetzirah, Lumea Formării, Minții, Cunoașterea Binelui și Răului, Puterea Concluziei. Fiind, prin urmare, analogă prosopul, Fiul
Din Asiah sau Lumea Materială și Senzitivă
NPSh
Nephesch
Kether
Binah
Chokmah
Chesed
Geburah
Tiphareth
Hod
Netzach
Yesod
Malkuth
Nephesch, a patra Formă, realizarea și desăvârșirea tere din Suflet ce reprefizice. Fiind, prin urmare, rezna Microprosopului, Soția re este suma
din Asiah, Lumea Materială, tuturor lucrurilor, acea puținătă pasionile și apetiturile analogă literei H, finală. Mi-Michaiei din Apocalipsă, cetuturor lucrurilor
Prin urmare, fiind reflexia și realizarea Trinității anterioare

Perfecțiunea pe pământ se leagă de sufletul universal al pământului (*cum este macrocosmosul sau marea lume, tot astfel este și microcosmosul sau mica lume, omul*).

Sunt trei atmosfere ale sufletelor.

A treia atmosferă se termină acolo unde începe atracția planetară a celorlalte lumi.

Sufletele care au atins perfecțiunea pe acest pământ trec într-o altă stare.

După ce au traversat planetele ajung la soare; apoi urcă spre un alt univers și își reîncep evoluția planetară din lume în lume și din soare în soare.

În soare își aduc aminte, iar în planete uită.

Viețile solare sunt zilele vieții eterne, iar viețile planetare sunt nopțile cu visele lor.

Îngerii sunt emanații luminoase personificate, nu prin încercare și văl, ci prin influență și reflexie divină.

Îngerii aspiră să devină oameni, fiindcă omul perfect, omul-Dumnezeu*, se află deasupra tuturor îngerilor.

Viețile planetare sunt compuse din zece vise de câte o sută de ani fiecare, iar fiecare viață solară are câte o mie de ani; de aceea, se spune că o mie de ani sunt în fața lui Dumnezeu ca o zi.

La fiecare săptămână – adică la fiecare paisprezece mii de ani – sufletul se scaldă și se odihnește în visul jubileic al uitării.

Ieșind de aici acesta uită răul și își amintește doar binele.

75. În planșa ce se referă la formarea sufletului, în partea de sus, se pot vedea trei cercuri ce reprezintă cele trei părți cunoscute ca Neschamah, Ruach și Nephesch. Din Ruach și Nephesch, influențat de bunele aspirații ale lui Neschamah, purcede Michael, îngerul bun al sufletului, adică hieroglifa sintetică a ideilor bune sau, în exprimare buddhistă ezoterică, „Karma bună" a unui om. Din Nephesch, care îl domină pe Ruach, și fără influența bunelor aspirații ale lui Neschamah, purcede Samäel, îngerul rău al sufletului; adică hieroglifa sintetică a ideilor rele, „Karma rea" a omului.

* Ce se deosebește de Dumnezeu-om.

Iar Tzelem sau imaginea este dublă, fiindcă îl reflectă atât pe Michael cât şi pe Samäel.

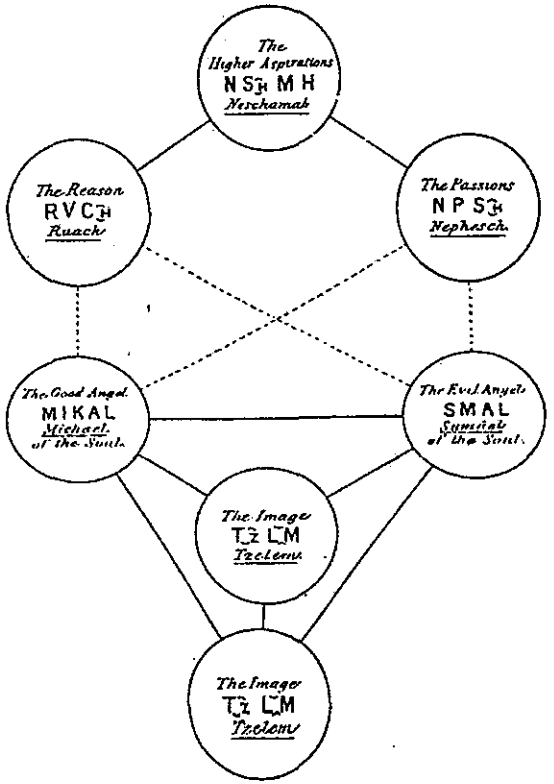

76. Ceea ce urmează este analiza ideilor sephirotice scrisă dr. Jellinek*, potrivit eticii lui Spinoza:

1. DEFINIŢIE. Prin Fiinţa care este cauza şi cârmuitorul tuturor lucrurilor îl înţeleg pe *Ain Soph* – adică o Fiinţă infinită, neîngrădită, absolut identică cu sine însăşi, unită în sine însăşi, fără atribute, voinţă, intenţie, dorinţă, gând, cuvânt sau faptă.
2. DEFINIŢIE. Prin *Sephiroturi* înţeleg potenţele care au emanat din Absolut, *Ain Soph*, toate acele entităţi

* *Beiträge zur Geschichte der Kabbalah, Erstes Heft*, Leipzig, 1852.

limitate de cantitate, care, asemenea voinţei, fără să îşi schimbe natura, doresc diverse obiecte care sunt posibilităţile a nenumărate lucruri.

I. PROPOZIŢIE. Cauza primă şi cârmuitorul lumii este *Ain Soph*, care este atât imanent cât şi transcendent.

(a) DOVADĂ. Fiecare efect are o cauză, şi tot ceea ce are ordine şi plan are un cârmuitor.

(b) DOVADĂ. Tot ceea ce este vizibil are o limită, ceea ce este limitat este finit, ceea ce este finit nu este identic la modul absolut; cauza primă a lumii este invizibilă, prin urmare nelimitată, infinită şi identică la modul absolut – aceasta este *Ain Soph*.

(c) DOVADĂ. Din moment ce cauza primă a lumii este infinită, nu poate exista nimic *fără* ea (ÎN AFARA SA); deci este imanentă.

Scholion. Din moment ce *Ain Soph* este invizibil şi slăvit, este atât rădăcina credinţei cât şi a necredinţei.

II. PROPOZIŢIE. *Sephiroturile* mediază între absolutul *Ain Soph* şi lumea reală.

DOVADĂ. Din moment ce lumea reală este limitată şi lipsită de perfecţiune, nu poate să provină direct din *Ain Soph*; şi totuşi *Ain Soph* trebuie să-şi exercite influenţa asupra ei sau perfecţiunea acestuia ar înceta. Prin urmare, *Sephiroturile*, care, în legătura lor strânsă cu *Ain Soph*, sunt perfecte, iar separate sunt imperfecte, trebuie să fie mijlocitorul.

Scholion. Din moment ce toate lucrurile existente s-au născut prin intermediul *Sephiroturilor*, există un grad superior, intermediar şi inferior al lumii reale (vezi *infra*, Propoziţia VI).

III. PROPOZIŢIE. Sunt zece *Sephiroturi* intermediare.

DOVADĂ. Toate trupurile au trei dimensiuni, dintre care fiecare o reprezintă pe cealaltă (3x3); şi adăugând şi spaţiul la modul general, obţinem *numărul zece*. Din moment ce Sephiroturile sunt potenţele a

tot ceea ce este limitat, acestea trebuie să fie în număr de *zece*.

(a) *Scholion.* Numărul zece nu se află în contradicție cu unitatea absolută a lui *Ain Soph*; așa cum *unu* este baza tuturor numerelor, pluralitatea provine din unitate, germenii conțin dezvoltarea; tot astfel focul, flacăra, scânteile și culoarea au o *singură* bază, deși diferă una de alta.

(b) *Scholion.* Așa cum cugetarea sau gândul, și chiar mintea ca obiect cugetat, sunt limitate, devin concrete și au o măsură, chiar dacă *gândul pur* pornește din *Ain Soph*, tot astfel limita, măsura și concretizarea sunt atributele *Sephiroturilor*.

IV. PROPOZIȚIE. *Sephiroturile* sunt emanații, nu creații.

1. DOVADĂ. Așa cum absolutul *Ain Soph* este perfect și *Sephiroturile* ce provin de acolo trebuie să fie perfecte; deci nu sunt create.

2. DOVADĂ. Toate obiectele create se diminuează prin abstragere; *Sephiroturile* nu se împuținează, din moment ce activitatea lor nu încetează niciodată; de unde nu pot fi crate.

Scholion. Prima *Sephira* era în *Ain Soph* ca putere înainte de a deveni realitate; apoi a doua *Sephira* a emanat ca potență pentru lumea intelectuală; iar după aceea celelalte *Sephiroturi* au emanat pentru lumea morală și cea materială. Totuși, acest lucru nu presupune un *prius* și un *posterius*, sau o gradare în *Ain Soph*, dar ca o lumină ale cărei lumini aprinse, ce strălucesc mai devreme și mai târziu și în mod diferit, așa îmbrățișează acesta totul într-o unitate.

V. PROPOZIȚIE. *Sephiroturile* sunt atât pasive cât și active (MQBIL VMThQBL, *Meqabil Va-Metheqabel*).

DOVADĂ. Din moment ce *Sephiroturile* nu înlătură unitatea lui *Ain Soph*, fiecare dintre ele trebuie să primească de la predecesoarea sa și să împartă celei care îi urmează – adică să fie receptive și dătătoare.

VI. PROPOZIȚIE. Prima *Sephira* este numită *Înălțimea Impenetrabilă*, RVM MOLH, *Rom Maaulah*; a doua, *Înțelepciunea*, ChKMH, *Chokmah*; a treia, *Inteligența*, BINH, *Binah*; a patra, *Iubirea*, ChSD, *Chesed*; a cincea, *Dreptatea*, PcHD, *Pachad*; a șasea, *Frumusețea*, ThPARTh, *Tiphereth*; a șaptea, *Fermitatea*, NTzCh, *Netzach*; a opta, *Splendoarea*, HVD, *Hod*; a noua, *Cel Drept este Temelia Lumii*, TzDIQ ISVD OVLM, *Tzediq Yesod Olahm*; și a zecea, *Dreptatea*, TzDQ, *Tzedeq*.

(a) *Scholion.* Primele trei *Sephiroturi* formează lumea gândirii; următoarele trei lumea sufletului și ultimele patru lumea trupului; astfel corespund lumilor intelectuală, morală și respectiv materială.

(b) *Scholion.* Prima *Sephira* se află în legătură cu sufletul, în măsura în care este numită *unitate*, IChIDH, *Yechidah*; a doua, în măsura în care este considerată *vie*, ChIH, *Chiah*; a treia, în măsura în care este numită *Spirit*, RVCh, *Ruach*; a patra, în măsura în care este numită *principiu vital*, NPSh, *Nephesch*; a cincea, în măsura în care este numită *suflet*, NShMH, *Neschamah*; a șasea lucrează asupra sângelui, a șaptea asupra oaselor, a opta asupra venelor, a noua asupra cărnii și a zecea asupra pielii.

(c) *Scholion.* Prima *Sephira* este asemenea luminii ascunse, a doua asemenea albastrului cerului, a treia se aseamănă cu galbenul, a patra cu albul, a cincea cu roșul*, a șasea cu roșul-albui, a șaptea cu roșul-albicios, a opta cu albul-roșiatic, a noua cu roșul-albui, roșul-albicios, albul-roșiatic, iar a zecea este asemenea luminii ce reflectă toate culorile.

77. Voi reveni acum la subiectul legat de Arikh Anpin și Zauir Anpin, Macroprosopul și Microprosopul sau Marea și Mica Față. Ne amintim că Macroprosopul

* Amestecul dintre alb și roșu reprezintă Microprosopul.

este prima Sephira sau Coroana, Kether; Microprosopul este compus din şase Sephiroturi (vezi desenul de mai jos). În Macroprosop totul este lumină şi strălucire; dar Microprosopul străluceşte prin splendoarea reflectată a Macroprosopului. Cele şase zile ale creaţiei corespund celor şase forme ale Microprosopului.

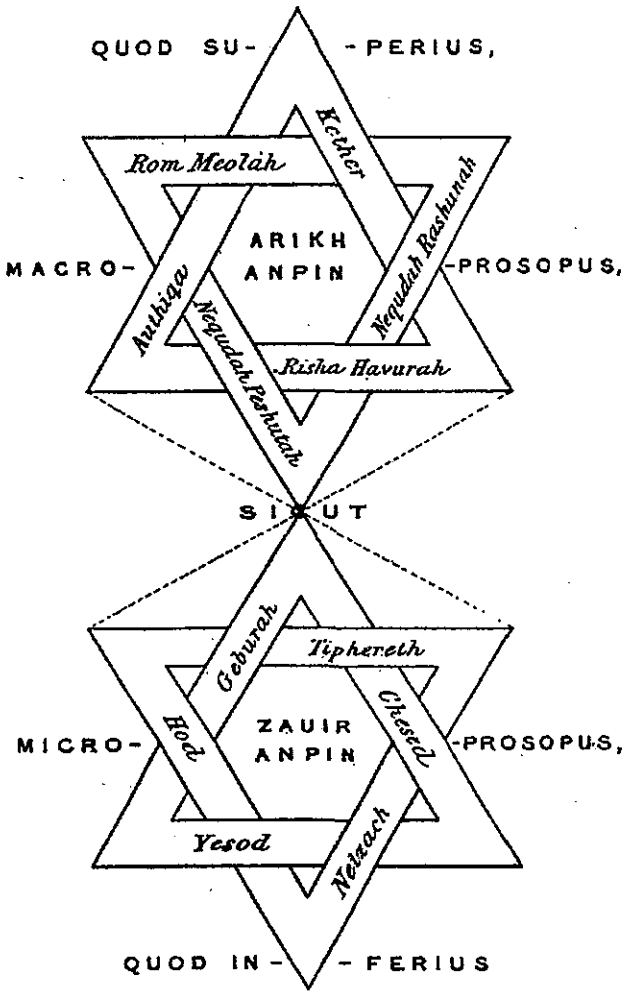

Prin urmare, simbolul triunghiurilor intercalate, ce formează steaua cu şase colţuri, se numeşte Semnul Macrocosmosului, sau al creaţiei lumii mari, şi este în consecinţă analog celor două chipuri ale Zoharului. Totuşi, acesta nu este singurul temei ocult pe baza căruia am reprodus aici acest simbol, deoarece acesta exprimă şi alte idei la care nu mă voi referi în momentul de faţă.

„Cartea Misterului Pecetluit" discută pe larg simbolismul Macroprosopului şi al Microprosopului; prin urmare, este bine ca, înainte de a o citi, să cunoaştem similitudinile şi diferenţele dintre aceste Feţe. Una este AHIH, *Eheieh*, cealaltă V, *Vau*, al Tetragramei. Primele două litere, I şi H, *Yod* şi *He*, sunt tatăl şi mama Microprosopului, iar H final este mireasa. Dar în aceste forme este exprimat echilibrul dintre severitate şi îndurare, severitatea fiind simbolizată de cei doi Hs, *Hes*, mama şi mireasa, dar mai ales de ultimul. Dar, în timp ce excesul de Îndurare nu este o tendinţă rea, ci mai degrabă exprimă o anumită idee de slăbiciune şi lipsă de forţă, un prea mare exces de severitate aduce executorul judecăţii, forţa nefastă şi opresivă, simbolizat de Leviathan. De unde se spune:

„După umerii miresei şarpele îşi înalţă capul";

după cei ai miresei, nu ai mamei, fiindcă ea este H superior şi îi striveşte capul.

„Şi capul său este distrus de apele mării cea mare".

Marea este Binah, H superior, mama. Şarpele este forţa centripetă, ce caută neîncetat să intre în Paradis (Sephiroturile) şi să o ispitească pe Eva superioară (mireasa), pentru ca, la rândul ei, să-l ispitească pe Adam superior (Microprosopus).

Ar depăşi cu totul scopul acestei Introduceri dacă am studia în amănunt acest simbolism, din moment ce

formează chiar subiectul acestei opere; astfel, pentru o şi mai mare elucidare, îl voi îndruma pe cititor la text, sperând că prin urmărirea acestor remarci introductive îi va fi mult mai uşor să înţeleagă şi să urmeze desfăşurarea învăţăturilor kabbalistice expuse acolo.

SPRA DTzNIGHVTHA
(SIPHRA DTZENIOUTHA)

sau

CARTEA MISTERULUI PECETLUIT

CAPITOLUL ÎNTÂI

1. TRADIȚIE – „Cartea Misterului Pecetluit" este Cartea care descrie echilibrul balanței.

* Cuvântul „Dtzenioutha" este greu de tradus, dar cred că sensul acestuia este cel mai bine exprimat de cuvintele „Mister Ascuns". Am explicat în Introducere semnificația kabbalistică a cuvintelor „echilibru" și „balanță", § 29.

2. TRADIȚIE – Căci înainte de a fi fost în echilibru, fața nu privea fața[1].

* Prin cele două fețe se face referire la Macroprosop și, respectiv, Microprosop. Vezi Introducerea, §§ 42, 47, 64, 65, 67, 73 și 77.

3. Și regii vremurilor străvechi au pierit, și coroanele lor nu au fost găsite, și pământul a fost îndurerat.

* „Regii vremurilor străvechi" sunt aceiași cu „regii edomiți"; aceștia simbolizează lumile „forței lipsite de echilibru", care, după Zohar, a precedat formarea acestui univers. Am explicat de asemenea acest lucru în Introducere, §§ 41 și 56. Această secțiune și cele care vor urma imediat au rolul de a

[1] Acest paragraf se află doar în exemplarul de la Mantova.

urmări dezvoltarea treptată a Divinității de la existența negativă la cea pozitivă; textul descrie aici vremea în care Divinitatea tocmai începea să se manifeste din forma Sa negativă primară. Prin urmare, conform ideilor kabbaliste, universul apare ca fiind veşmântul Divinului; El nu numai că conține totul în sine, dar este El însuşi totul şi există în totul.

4. Până ce capul [care este incomprehensibil], dori prin toate dorințele [pornind din AIN SVP, *Ain Soph*, infinitul şi nelimitatul], apăru şi făcu cunoscute veşmintele de cinste.

* Acest Cap, descris aici ca pornind din Cel infinit şi nelimitat, *Ain Soph*, este prima Sephira, Coroana *Kether*, numită şi *Arikh Anpin* sau Macroprosop, Marea Față. Din această primă Sephira sunt produse celelalte nouă emanații. Am explicat toate aceste lucruri în Introducere, §§ 38-57, cu referire la Sephiroturi.

5. Acest echilibru atârnă în acel loc care există negativ în Bătrân.

* Prin expresia „Acest echilibru atârnă în acel loc care există negativ în Bătrân", se înțelege că celelalte Sephiroturi (care sunt echilibrate prin organizarea lor în trinități) nu sunt încă dezvoltate în prima Sephira, dar există în aceasta aşa cum copacul există în sămânța din care răsare. Prin „Bătrân" se face referire la prima Sephira, Coroana Kether, una dintre denumirile acesteia fiind *Autheqa*, Bătrânul. La această Sephira, aşa cum am mai remarcat, ideea de existență negativă depinde de AIN.

6. Astfel au fost echilibrate aceste puteri, care nu erau încă în existența perceptibilă.

* Aceste puteri sunt celelalte nouă Sephiroturi, care sunt, ca să zicem aşa, puteri ale primei Sephira; îndată ce sunt egalizate, acestea devin existente pozitiv prin corelare de forță. Următoarele două secțiuni explică modul echilibrării lor în timp ce sunt încă entități negative sau mai degrabă idei.

7. Echilibru există în forma Sa [în forma Bătrânului]: el este de neînțeles, el este nevăzut;

* Dar prima idee de echilibru este Bătrânul (prima Sephira sau Coroana Kether), fiindcă reprezintă prima limitare potențială a luminii necuprinse ce purcede din Nelimitat. Adică punctul central al lui Kether este echilibrul, fiindcă balanța nu există încă, cei doi poli opuşi care formează cumpăna nefiind încă dezvoltați. Nu trebuie să confundăm aceşti doi termeni: echilibru şi balanță [în engleză, „balance" putând să însemne şi „equilibrium", n.t.]. Balanța este compusă din două talere (forțe opuse), iar echilibrul este punctul central al pârghiei.

8. Dinăuntru s-au ridicat şi dinăuntru se ridică – cei care nu sunt, care sunt şi care vor fi.

* Dinăuntru (în echilibrul lui Kether) s-au ridicat (s-au dezvoltat când au dobândit existență pozitivă) şi dinăuntru (în echilibru) se ridică (îşi au prima existență), cei (Sephiroturile) care nu sunt (există negativ), care sunt (apoi devin pozitive) şi care vor fi (există permanent, fiindcă sunt puteri echilibrate). Această expresie triplă, „nu sunt, sunt şi vor fi", face referire de asemenea la trinitatea triplă a Sephiroturilor – vezi Introducerea, §§ 52, 64, 65 şi 66.

9. Capul care incomprehensibil este ascunsul în ascuns.

* Acest cap este Macroprosopul, Marea Față și este același cu Bătrânul sau Coroana, *Kether*. Este ascuns fiindcă acolo sunt tăinuite celelalte posibilități.

10. Dar el a fost format și pregătit precum un craniu, și el este umplut cu rouă cristalină.

* Roua cristalină este lumina creatoare sau *Aur*, AVR, ce purcede din Nelimitat. Codexul mantovez consideră craniul prima, iar roua cristalină a doua conformație a Macroprosopului.

11. Pielea lui este din eter, este clară și închisă.

12. [Părul lui] este [precum] lâna pură, plutind în echilibrul cumpănit.

* Eterul este strălucirea clară și de neîndurat a slavei sale. Părul este alb – adică lipsit de pată ca și lâna – pentru a denota absența totală a materiei și cojii. Codexul mantovez numește eterul a treia conformație, iar părul a patra, ultima ținând de Sephira Netzach, victoria.

13. [Fruntea Sa este] bunăvoința acestor bunăvoințe care sunt manifestate prin rugăciunile puterilor inferioare.

* Bunăvoința cerească care transmite calitățile, puterile și funcțiile Sephiroturilor inferioare (puterile inferioare). Trebuie să ne amintim că fiecare Sephira *primește de la* cea care o precedă imediat, și *transmite către* cea care îi urmează imediat. Astfel, se spune că fiecare Sephira este feminină sau pasivă față de predecesoarea sa și masculină sau activă în raport cu cea care îi succede (vezi Introducerea, §§ 43 și 51). Codexul mantovez o numește a cincea conformație, și raportează la ea ideea celei de-a noua Sephira, Yesod, temelia.

14. Ochiul Său este deschis și nu doarme niciodată și veghează neîncetat. Și înfățișarea inferiorului este potrivit aspectului luminii superioare.

* Dacă ochiul s-ar închide (dacă gândul rânduitor Divin ar fi îndepărtat din Sephiroturi) întregul univers ar ceda, fiindcă izvorul său principal ar fi retras. Deoarece înfățișarea (dezvoltarea) inferiorului (celor nouă Sephiroturi) este potrivit (depinde de) aspectului (gândului cârmuitor al) luminii superioare (*Kether*, prima Sephira). Codexul mantovez numește aceasta a șasea conformație a Macroprosopului și o raportează, ca și în cazul celei de-a patra conformații, ideii primare a Sephirei Netzach, Victoria.

15. Acolo sunt cele două nări ale Sale ca niște galerii mărețe, din care spiritul Său se răspândește peste tot [Codexul mantovez adaugă faptul că aceasta este a șaptea conformație, ce ține de MLKVTh, *Malkuth*, sau „împărăția", a zecea emanație sau Sephira a Divinității].

* Spiritul creator sau „suflarea de viață".

16. [Așadar, când Legea divină începe] BRAShITh BRA ALEIM ATh HShMIM VATh HARTz, *Berashith Bera Elohim Ath Hashamaim Vaath Haaretz*: „La început, Elohim a creat substanța cerurilor și substanța pământului"; [sensul este: Șase membre au fost create, care sunt cele șase numerații ale Microprosopului, adică: bunătatea ca brațul Său drept, seninătatea ca brațul Său stâng, frumuse-

ţea ca trup al Său, victoria ca piciorul Său drept, slava ca piciorul Său stâng, şi temelia ca membru reproductiv.

Căci, în loc de BRAShITh, *Berashith*, „la început", se poate citi BRA ShITh, *Bera Shith*, „El a creat cele şase". Toate lucrurile care sunt jos depind de acestea [mai cu seamă Regina, care este calea cea mai de jos, sau soţia Microprosopului, şi toate cele trei lumi inferioare].

* Perspectiva pe care „Siphra Dzenioutha" o evidenţiază aici este că începutul Genezei descrie *nu numai creaţia lumii, ci şi dezvoltarea lui Dumnezeu*, deoarece consideră universul a fi expresia exterioară şi materială a puterii cugetării Divine. Microprosopul este reflexia Macroprosopului, fiindcă aşa cum Macroprosopul are şase titluri principale, tot astfel şi Microprosopul este compus din şase Sephiroturi (vezi Introducerea, §§ 42, 47 şi 77). ShITh, *Shith*, este forma caldeeană a ebraicului ShSh, *Shash*, şase. Regina este Malkuth, a zecea Sephira. Cele trei lumi inferioare sunt Briah, Yetzirah şi Asiah. Vezi Introducerea, §§ 57-60.

17. Iar demnitatea demnităţii se agaţă de cele şapte conformaţii ale craniului [Aceasta este barba venerabilului Bătrân împărţită în treisprezece părţi].

* Aşa cum am mai spus, Bătrânul este prima Sephira, Macroprosopul. Barba, în continuarea reprezentării simbolice a capului, este împărţită în treisprezece porţiuni, care răspund prin gematrie ideii de unitate (vezi Introducerea, § 11), fiindcă AchD, *Achad*, unitate, are ca valoare numerică numărul 13.

18. Şi cel de-al doilea pământ [adică împărăţia lumii restaurate, numită, pe de altă parte, Soţia Microprosopului] nu intră în calcul [când cele şase membre se spune că au fost create. Sau altfel, când în Geneza 4, 2 se spune în alt fel: „Şi pământul", nu trebuie să înţelegem acest pământ care a fost menţionat la început; căci, prin primul, trebuie să se înţeleagă împărăţia lumii refăcute, iar prin al doilea, împărăţia lumii distruse], şi acest lucru este spus în altă parte.

* Împărăţia lumii distruse este cea a forţei lipsite de echilibru (vezi Introducerea, §§ 41 şi 56, ca şi nota anterioară de la secţiunea 3). Aici se face referire la o perioadă anterioară dezvoltării Sephiroturilor, şi trebuie prin urmare să fie raportată la regii edomiţi.

19. Şi a ieşit din ceea ce a fost blestemat, aşa cum stă scris în Geneză 5, 29: „Din pământul pe care Domnul l-a blestemat" [Sensul este că împărăţia lumii refăcute a fost formată din împărăţia lumii distruse, unde au murit şapte regi, iar posesiunile lor au fost distruse. Sau, explicaţia lumii, despre care se menţionează în altă parte, este aceea că ea purcede din împărăţia lumii distruse].

* Aceşti şapte regi sunt regii edomiţi menţionaţi anterior în secţiunea 3.

20. Era inform şi gol, şi întunericul [era] peste faţa adâncului, şi Duhul lui Elohim se mişca peste faţa apelor. Treisprezece [aceste cuvinte, de la „era inform" până la „apelor" sunt treisprezece în textul ebraic al Genezei] depind de cele treisprezece [forme] ale demnităţii demnităţii [adică barba Macroprosopului sau primul cap format].

* Am indicat mai sus că numărul treisprezece exprimă unitatea. Autorul „Cărții Misterului Pecetluit" susține aici că numărul însuşi şi ordinea cuvintelor din textul ebraic fac referire la anumite forme ale Divinității. Termenii „fața adâncului" şi „fața apelor" poartă o analogie izbitoare cu Macroprosopul şi Microprosopul, Marea şi Mica Față. În acest sens „fața (din) adâncului (abis)" este chipul format din Ain Soph sau Nelimitatul, adică Prima Sephira, Coroana Kether.

21. Şase mii de ani depind de primii şase. Aşa au spus înțelepții, că lumea va dura şase mii de ani, înțelegând aceasta din cele şase numere ale Microprosopului. Dar şi următoarele şase cuvinte ne conduc la această idee: VIAMR ALHIM IHI AVR VIHI AVR, *Veyomar Elohim Yehi Aur Vayehi Aur*: „Şi Elohim a zis, să fie lumină, şi a fost lumină".

* Printr-o regulă exegetică a numerelor, nu atât de des folosită precum celelalte, numerele simple sau unitățile semnifică lucruri divine; zecile semnifică lucrurile celeste, sutele lucrurile terestre, iar miile viitorul, ceea ce va fi în vremea de după aceea. Pornind de aici, cei „şase mii de ani" au fost deduşi din primele şase cuvinte, care de asemenea se spune că fac referire la cele şase Sephiroturi din care este format Microprosopul, ideea de şase fiind extinsă în tot atâtea mii, pentru a simboliza numărul din planul unei epoci viitoare.

22. Cel de-al şaptelea [mileniul şi al şaptelea spațiu, adică Împărăția], deasupra Aceluia care, singur, este puternic [adică, atunci când cele şase grade ale membrelor ne indică îndurările şi judecățile,

numai cel de-al şaptelea grad tinde spre judecată şi rigoare]. Şi totul este pustiit, [adică, Împărăția, MLKVTH, *Malkuth*, în puterile superioare, este anti- tipul sanctuarului, şi, după cum acesta este distrus, tot aşa Schechinah sau Împărăția este exilată] pentru douăsprezece ore [căci evreii restrâng tot acest timp al exilului lor la durata unei zile]. Astfel că este scris: „Era inform şi gol etc. [deoarece de la cuvântul „era inform", la cuvântul „pe fața", sunt douăsprezece cuvinte în textul ebraic al Genezei].

* Prin aceeaşi regulă, mileniul este dedus din al şaptelea cuvânt. Spațiul al şaptelea de aici este Malkuth, împărăția sau regina, care împreună cu cele şase ale Microprosopului, constituie cele şapte Sephiroturi inferioare (vezi Introducerea, § 77).

23. Cel de-al treisprezecelea [adică HMIM, *Hamim*, „apelor", care este al treisprezecelea cuvânt] le ridică pe acestea [adică, atât sanctuarul care este deasupra cât şi cel care este dedesubt] prin milă [din moment ce apa simbolizează acea măsură a milei prin care judecata şi pedepsele sunt mai blânde], şi sunt reînnoite ca înainte [căci cele şase cuvinte se repetă, după cum cele şase membre sunt enumerate la început]. Căci toate cele şase persistă [acestea sunt membrele Microprosopului şi nu sunt ca mireasa sa, iar restabilirea vine de la ele], din moment este scris BRA, *Bara*, „a creat" [care are sensul de permanență], şi apoi este scris HIThH, *Hayitha*, „a fost" [care de asemenea e o frază cu caracter de permanență şi nu de interpolare], căci este adevărul adevărat, [împărăția nu piere nicidecum, chiar dacă ar fi informă şi goală, ci îşi păstrează chiar şi astăzi esența].

* Mila şi judecata sunt opuse, iar din partea judecăţii vine executarea judecăţii, care este distrugere.

24. Şi la sfârşitul Informului şi al Vidului şi al Întunericului [adică la sfârşitul exilului spunându-se că aceste lucruri vor avea loc: Isaia 2, 11]. Şi numai Tetragrama va fi preamărită în ziua aceea [adică în vremea lui Mesia].

* Tetragrama (vezi Introducerea, § 67) cuprinde toate cele zece Sephiroturi, şi în consecinţă exprimă cele trei trinităţi ale forţei cumpănite a acestora; în consecinţă, atunci când Tetragrama apare, informalul şi vidul şi întunericul dispar, iar forma, plinătatea şi lumina le iau locul.

25. Dar există săpăturile săpăturilor. [Săpătura este receptaculul, ca ceva care este scobit sau sculptat, ca o peşteră sau ca oricare alt receptacul. De aceea, toate receptaculele sunt inferioare faţă de lucrurile superioare, printre care „cojile" ocupă ultimul loc, descrise aici ca fiind] sub forma unui şarpe mare care se întinde aici şi acolo. [Autorul cărţii „Valea regală" vorbeşte despre acest şarpe în lucrarea sa „Tratat despre coji". Fragmentele receptaculelor, care au căzut în lumea Creaţiei, a Formării şi a Acţiunii, există acolo din Exterior; şi judecăţile sunt mai potrivite cu cele care sunt numite profane şi care rezidă în spaţiul mediu dintre Sfânt şi Necurat. Şi din cap este format marele dragon care se află în mare, şi care este şarpele marin, mai puţin primejdios totuşi decât şarpele de pe pământ.

Şi acest dragon a fost castrat, din moment ce creasta sa (sau *membrum genitale*) împreună cu însoţitoarea sa au fost înlăturate, şi, de aici, au fost

formate patru sute de lumi dezirabile. Şi acest dragon avea în capul său o nară (în felul celei avute de balene) pentru ca el să poată primi influenţa, şi în el însuşi îi cuprinde pe toţi ceilalţi dragoni, despre care este spus: „Tu ai zdrobit capetele balaurilor din ape" (Ps. 74, 13). Şi aici este cuprinsă ideea sau forma universală a tuturor cojilor care înconjoară cele şapte emanaţii inferioare ale reginei, în felul în care face un şarpe, atât la dreapta cât şi la stânga, şi din toate părţile].

* Săpătura sau receptaculul unei Sephira este acea calitate prin care primeşte influenţa cerească de la cea care se află imediat înaintea ei; de aici, fiecare Sephira are o calitate dublă, de a primi şi de a transmite, care trece prin cele patru lumi, dintre care toate sunt populate de Sephiroturi, deşi acestea sunt luminate din ce în ce mai puţin. „Cojile", *Qliphoth*, sunt demonii, în care se regăseşte forma distrusă şi ostilă a Sephiroturilor. Marele dragon descris aici este clar identic cu leviathanul lui Iov. El este executorul judecăţii, forţa centripetă, bătrânul şarpe ce caută la nesfârşit să intre în Paradis; în cele din urmă, într-un sens mult mai *exoteric*, este Satana şi diavolul, învinuitorul. În „Sepher Yetzirah", o carte kabbalistică foarte importantă, acesta este numit *Theli*, ThLI, dragonul. Prin gematrie, ThLI = 400 + 30 + 10 = 440; iar dacă îi „înlăturăm creasta" – adică luăm prima literă, care este Th, *Tau* (400), va rămâne LI = 40 = M, *Mem*, apa. Cele „400 de lumi dezirabile" reprezintă valoarea numerică a lui Th şi semnifică puterea Tetragramei în plan material (vezi nota de la secţiunea 21, anterioară). „Siphra Dtzenioutha" este bogată în simbolism alchimic. Cele „Şapte emanaţii inferi-

oare" ale reginei sunt cele şapte Sephiroturi inferioare: Chesed, Geburah, Tiphereth, Netzach, Hod, Yesod şi Malkuth; sau Microprosopul şi mireasa sa, regele şi regina. „Cojile", *Qliphoth*, sunt spiritele rele.

26. Coada îi este în cap [adică îşi ţine coada în gură ca să formeze un cerc, din moment ce se spune că înconjoară sfinţenia]. El îşi poartă capul în spatele umerilor [adică îşi înalţă capul pe spatele miresei Microprosopului, unde se află locul celor mai aspre judecăţi], şi el este disprețuit [din moment ce în el se află aspectele extreme ale judecăţilor şi ale asprimii, de unde reiese că mânia este atributul formelor sale]. El veghează [adică cercetează cu multă atenţie şi caută în ce loc poate să găsească o cale de intrare în sfinţenie]. Şi el este ascuns [ca şi cum ar pune capcane, pentru că se strecoară în cele inferioare, prin ale căror păcate ajunge la gradele sfinte, unde i se încredinţează executarea judecăţilor].

El este manifestat într-una din miile de zile mai scurte. [Numerele sunt numite zile, iar numerele lumilor inferioare sunt numite zile scurte; printre care, cele din grupa zecilor sunt atribuite cauzativului, datorită numărării lor zecimale; sutele formativului, pentru că sunt numerele luminii creatorului lor, avându-şi existenţa din ordinul zecilor; iar miile creativului, din acelaşi motiv. Dar acel dragon are în privinţa aceasta cea mai puternică poziţie, de unde, dacă apare un neajuns, chiar şi într-o numărătoare acestui sistem, el se manifestă imediat, şi astfel îşi începe acuzaţiile înaintea tronului de slavă].

* Aici se află originea binecunoscutului simbol al unui şarpe ce îşi ţine coada în gură, făcând un cerc – şarpele lui Saturn. Motivul pentru care îşi ridică capul în spatele umerilor miresei (Malkuth) se datorează faptului că acesta este, ca să spunem aşa, nu numai executorul judecăţii, ci şi distrugătorul; distrugerea ce se opune creaţiei, moartea ce se opune vieţii. Toate Sephiroturile sunt reprezentate ca fiind cumpăna milei şi dreptăţii, iar a zecea Sephira este mai ales a naturii şi dreptăţii, aşa cum este şi Geburah, a cincea. Acesta este ascuns, fiindcă nu este chemat să acţioneze până când dreptatea nu îi cere. Formula „numărare zecimală" se referă, evident, la cele zece Sephiroturi. Când prezenţa şarpelui este revelată, are loc o acuzaţie, fiindcă se arată prin aceasta că balanţa este distrusă; ca şi la un ceas, dacă una dintre rotiţe este avariată, de îndată se manifestă dizarmonia. Când viaţa înseamnă naşterea într-o altă formă, trebuie obligatoriu să existe şi o moarte faţă de o formă anterioară. Tronul de slavă se află în lumea Briah.

27. Există umflături în solzii lui [adică aşa cum le are şi crocodilul, pentru că în el este o mare acumulare de judecăţi]. Creasta lui îşi păstrează locul său propriu [adică forţele sale fecundatoare sunt bine stabilite şi nu există în el nici o altă forţă care să se precipite în Exterior].

* În distrugător nu există nici o „precipitare spre exterior", fiindcă el este *centripet* nu *centrifug*.

28. Dar capul lui este zdrobit de apele mării celei mari. [Marea cea mare este înţelepciunea, izvorul milei şi al bunătăţii, care, dacă îşi coboară influenţa, judecăţile sunt îmblânzite, iar puterea vătă-

mătoare a cojilor este micşorată]; aşa cum este scris [Ps. 74, 13]: „Tu ai sfărâmat capetele balaurilor din ape".

* „Apele mării celei mari" reprezintă influenţele mamei superioare, Binah, a cărei reflexie este Malkuth. Dar Binah primeşte influenţa lui Chokmah. Vezi Introducerea.

29. Ei erau doi [parte bărbătească şi parte femeiască, de aceea textul Psalmului vorbeşte de balauri la plural, dar când numărul pluralul este dat în forma sa cea mai mică, trebuie să se înţeleagă doar doi]. Ei sunt reduşi la unu [căci leviathanul femelă a fost ucis, de teamă ca el să nu încerce să înmulţească judecăţile]. De unde şi cuvântul ThNINM, *Thenanim* [din pasajul mai sus citat al Psalmului], este scris într-o formă incorectă [în scopul de a atrage atenţia asupra acestei reduceri a numărului].

* Pentru mai multe informaţii despre concepţiile evreilor cu privire la Leviathan, se poate consulta şi Talmudul. *Thenanim* este scris defectuos, deoarece lipseşte litera I pentru plural. Scris în formă completă, ar trebui să apară ThNINIM, în loc de ThNINM.

30. [Dar se spune] capete [la plural, pentru a indica un număr foarte mare, atât de specii cât şi de indivizi din acel gen], aşa cum este scris [Ezec.1, 22]: „Deasupra capetelor făpturii vii se vedea un fel de boltă cerească". [Unde, de asemenea, cuvântul făptură vie, ChIH, *Chiah*, este pus la singular, ca pentru o specie de îngeri, iar capetele la plural pentru a indica speciile şi nenumăraţii indivizi].

* „Tu ai sfărâmat capetele balaurilor (*Thenanim*) din ape". Trebuie să ne amintim că dragonul, în cuvintele autorului scrierii „Valea regală", este regele tuturor „cojilor" sau demonilor. Demonii sunt împărţiţi în zece clase, corespunzând celor zece Sephiroturi, dar într-o formă potrivnică, fiind numiţi în carte „beth Elohim, „Sephiroturile impure". Capetele Leviathanului (cf. Hydra din Lerna pe care a doborât-o Hercule) sunt probabil aceste Sephiroturi. Comparaţi toate acestea cu descrierea fiarei din Apocalipsă.

31. „Şi Elohim a zis să fie lumină, şi a fost lumină". [Sensul poate fi descoperit în Ps. 33, 9] unde stă scris: „Că El a zis şi s-a făcut". [Iată de ce este mai întâi comemorată] calea HVA, *Hoa*, [adică mama inteligenţei, care se numeşte ALHIM, *Elohim*, la începutul versetului: „Şi Elohim a zis". Ea mai este numită HVA, *Hoa*, în Ps. 33, 9, din cauza naturii sale cu adevărat tainice] este singură [atât cu Moise cât şi cu David]. Cuvântul VIHI, *Vayehi*, „şi s-a făcut" este de asemenea singur. [Ca şi cum cele şase membre ar fi luate separat, având în vedere că V, *Vau*, ocupă primul loc în cuvântul VIHI, *Vayehi*].

* Afirmaţia că mama superioară este simbolizată de cuvântul Hoa, He, pare la prima vedere că se contrazice cu o afirmaţie din altă parte, şi anume că Hoa reprezintă Macroprosopul. Dar litera H din Tetragramă simbolizează mama superioară, aceasta fiind de asemenea litera iniţială a termenului Hoa. Şi, din nou, prin gematrie (vezi Introducerea) Hoa, HVA = 5 + 6 + 1= 12, iar cifrele lui 12: 1 + 2 = 3. Şi 3 trimite la Binah, fiindcă aceasta este a treia Sephira. „Având în vedere că V, *Vau*, ocupă primul loc în

cuvântul VIHI", fiindcă V ține de numărul 6. Vezi Tabelul alfabetului etc. din Introducere.

32. Apoi literele sunt intervertite şi devin una. [Dacă, de pildă, în cuvântul VIHI, *Vayehi,* literele I, *Yod,* şi H, *He,* sunt puse înainte, ca să se poată citi IHVI, *Yahevi,* aceasta constituie o Tetragramă care epuizează întreaga Divinitate. Dar, din moment ce acestea aparţin mamei, de la care pleacă judecăţile, tetragrama este scrisă în ordine retrogradă, mod de scriere ce este raportat de către cabalişti la judecăţi, din cauza naturii lucrurilor contrare; de unde aceasta ar trebui scrisă în felul următor: IHVI, *Yahevi,* IHV, *Yeho,* IH, *Yah,* I, *Yod.* Dar din moment ce pe calea inteligenţei aceste judecăţi nu există, ci numai rădăcinile lor, această cale este numai mila pură; de aici, ordinea retrogradă este inversată pentru ca numele întreg să fie aşezat în acelaşi mod ca în primul caz]: I, *Yod,* IH, *Yah,* IHV, *Yeho,* IHVI, *Yahevi.*

[Dar el nu este scris aşa cum se obişnuieşte, IHVH, *Yod He Vau He,* pentru că acest cuvânt derivă din VIHI, *Vayehi,* a cărui metateză este discutată aici. Şi totuşi litera] care este ultima, [adică I, *Yod,* care este pusă în locul ultimului H, *He,* în forma obişnuită de Tetragramă, denotă] Schechinah [sau prezenţa regală] care este dedesubt, [adică o cale a împărăţiei, adică MLKVTh, Malkuth, a zecea şi ultima Sephira]; ca şi [în celălalt caz], litera H, *He,* se află a fi Schechinah.

* Argumentaţia din această secţiune nu va putea fi înţeleasă, dacă nu citeşte cu atenţie ce am spus în Introducere cu privire la Kabbala literală, mai exact, despre notariqon şi temurah. Orice nume

compus din patru litere este, desigur, o tetragramă, dar acest termen se aplică cu precădere cuvântului compus din patru litere numit de traducătorii biblici Iehovah. Trebuie să ne amintim că modul de a scrie în ebraică şi în caldeeană este de la *dreapta la stânga,* iar atunci când se scrie de la *stânga la dreapta,* se spune că se scrie „invers", „în ordine retrogradă" sau „contrar". Prin „calea inteligenţei" se face referire la Binah, a treia Sephira. Schechinah este, desigur, Prezenţa Divină manifestată pe calea lui Malkuth. Am explicat în Introducere sensul termenului „cale", aşa cum este folosit în Zohar.

33. Dar într-o balanţă sunt ele echilibrate. [Balanţa indică partea bărbătească şi partea femeiască, iar sensul este acela că literele I, *Yod,* şi H, *He* – dintre care prima este masculină şi se referă la calea temeliei, iar ultima este feminină, ţinând de regină – se pot schimba între ele; pentru că, atât timp cât echilibrul există, va avea loc o comunicare reciprocă între ele, iar ele vor fi unite, formând un singur tot. Adăugaţi la aceasta că regina mai este numită şi ADNI, *Adonai,* în care litera I, *Yod,* încheie, cum se spune, ariergarda oştirii, fiindcă, de asemenea, se obişnuieşte să fie numită Mica Înţelepciune].

Şi făpturile vii alergau iute înainte şi înapoi. [Asta se spune în Ezechiel 1, 14, în legătură cu făpturile vii, care se obişnuieşte să se spună despre acele litere ale Tetragramei, care, uneori, ocupă ultimul loc şi uneori primul loc; ca atunci când I, *Yod,* aleargă pe ultimul loc şi se întoarce din nou la început; şi tot aşa cu litera H, *He.* În acelaşi fel, prin urmare, şi făpturile vii aleargă atunci când Tetragrama este scrisă cu H final, pentru că întregul

sistem al emanațiilor este epuizat. Dar se zice că acestea se întorc atunci când Tetragrama este scrisă cu I final, încât sensul poate fi gândit în așa fel încât se se întoarcă de la ultima cale a reginei la cea penultimă a temeliei, desemnată de litera I].

> * Am definit „balanța" în Introducere, § 29. „Calea temeliei" este, desigur, Yesod, a noua Sephira, în timp ce regina este Malkuth, a zecea. Prin urmare, Yesod este veriga de legătură dintre Microprosop și mireasă. Litera I „încheie ariergarda" din numele ADNI, *Adonai*, fiindcă este ultima literă. Ezech. 1, 14: cabaliștii, prin termenul ChIVTh HQDSh, *Chaioth Ha-Qadesch*, Sfintele Făpturi Vii, înțeleg literele Tetragramei. Cu privire la „literele Tetragramei, care, uneori, ocupă ultimul loc și uneori primul loc", avem următoarele două exemple: în forma IHVI, *Yod, He, Vau, Yod*, litera I, *Yod*, se află atât la începutul cât și la sfârșitul cuvântului; și în forma mult mai obișnuită IHVH, *Yod, He, Vau, He*, litera H, *He*, se află pe poziția a doua, ca și pe ultima.

34. Astfel că este scris: „Și Elohim văzu substanța luminii, [văzu] că era bună". [Chiar din textul propus aici se poate argumenta, arătând că despre ultima literă din această formă a Tetragramei, adică I, se poate spune că simbolizează mireasa, din moment ce Însuși Dumnezeu ar putea privi în acea lumină calea temeliei unitive, pe care cuvântul „bunătate" o indică; dar când temelia se află în actul unirii – adică în ideea de a comunica bunătate – atunci mireasa se află acolo. Dar faptul că termenul „bunătate" trimite la temelie este de asemenea dovedit în Isaia 3, 10, unde se zice: „Spuneți omului drept" [cu alte cuvinte, căii temeliei, fiindcă despre primul om se spune că este temelia

lumii, Prov. 10, 25], „că lui îi va veni binele". Prin urmare, atunci urcă ele în echilibru. [Adică, aceste două litere, I și H, înseamnă unul și același lucru. Sau încă și mai bine: Vezi așadar cum, în puterea echilibrată, urcă literele Tetragramei. Adică felul în care aceste litere se armonizează în îmbinarea lor, chiar dacă ele erau separate mai înainte în cuvântul VIHI,*Vayehi*].

> * „Calea temeliei" este, desigur, a noua Sephira, Yesod, care este al șaselea membru al Microprosopului (vezi secțiunea 16, precedentă) și simbolizează puterea reproductivă. Malkuth este regina. Trebuie să ținem minte că în Tetragramă, IHVH, I, *Yod*, este tatăl (care *nu* este Macroprosopul, chiar dacă este sugerat acolo, din moment ce vârful de sus al literei Yod se spune că îl simbolizează); H, *He*, mama superioară; V, *Vau*, fiul (Microprosopul); și H, *He*, final, mireasa (regina). Aceasta este ordinea ce li se cuvine. Prin urmare, alte variante ale Tetragramei modifică poziția literelor una față de alta, poziția lor normală și corectă fiind IHVH.

35. [În timp ce mirele, Microprosopul] era la început singur [el se afla în așteptare, timp în care litera V a ocupat primul loc, atunci a fost el despărțit de mireasa sa]. Dar toate lucrurile s-au întors la unitate. [Adică, nu numai tatăl și mama s-au unit, alcătuind un singur tot, pentru că cele două litere I și H erau combinate, dar și Microprosopul s-a întors la mireasa sa, în timp ce V a fost așezat lângă I în Tetragrama IHVI, *Yahevi*. Căci] V coboară [când în cuvântul VIHI, *Vayehi*, „și s-a făcut", acesta a ocupat primul loc; dar în metateza propusă, el coboară pe locul al treilea, pentru

ca să poată fi IHVI, *Yahevi*]. Ele se unesc, una cu cealaltă [bărbat şi femeie, V şi I, calea frumuseţii şi regina], adică I şi H [prin care sunt indicate înţelepciunea şi ştiinţa, tatăl şi mama], ca doi iubiţi care se îmbrăţişează. [Prin cei doi iubiţi, trebuie să înţelegem fie numai V şi I – adică la sfârşit, fie I şi H împreună, adică la început].

* „Calea frumuseţii" sau Tiphereth, a şasea Sephira, este uneori reprezentată prin V, *Vau*, şi astfel, uneori, reprezintă Microprosopul de una singură; este, într-adevăr, Sephira *centrală* din grupul de şase Sephiroturi care îl compun. Valoarea numerică a lui Vau este 6.

36. [Autorul cărţii „Siphra de Dtzenioutha" ajunge la o ultimă explicaţie a literelor I şi V şi, în legătură cu V, el zice]: Şase [membre] se nasc din ramura rădăcinii corpului său. [Corpul este Microprosopul, rădăcina corpului este mama, simbolizată prin litera H; ramura rădăcinii este litera V, închisă şi ascunsă în litera H, iar din această ramură au luat naştere cele şase membre – adică întreaga literă V, obţinând acum capul].

* Mama pomenită aici este, desigur, a treia Sephira, Binah. Cele şase membre ale Macroprosopului ce formează întreaga literă Vau este o aluzie la valoarea numerică a acesteia, care este 6.

37. „Limba vorbeşte despre lucruri mari" [vezi Daniel 7, 8. Şi prin limbă se înţelege membrul temeliei – adică litera I unită cu mireasa sa; vorbirea este influxul marital ce curge de la soţie, căci regina este numită cuvânt, dar lucrurile mari sunt inferioarele tuturor gradelor produse].

* Inferioarele tuturor „gradelor" sau „căilor" sunt Sephiroturile din lumile inferioare.

38. Această limbă este ascunsă între I şi H. [Căci tatăl şi mama sunt uniţi perpetuu în ISVD, *Yesod*, temelia, dar ascunşi sub misterul lui Daath sau al cunoaşterii].

* Unirea literelor V şi H de la finalul Tetragramei IHVH este similară cu cea dintre I şi H de la început.

39. Pentru că este scris [Isa. 44, 5]: „Acel om va spune, eu sunt al Tetragramei". [Cuvântul ANI, *Ani*, Eu, când discursul se referă la judecăţi, aparţine reginei. Dar când aici este implicată mila, el se referă la inteligenţă, ca în acest caz, astfel că sensul poate fi: calea cerească, care se numeşte *eu*, sau inteligenţa în actul conjuncţiei cu tatăl, are rolul de a forma Tetragrama, şi ea este o unire între tată şi mamă pentru alcătuirea celor şase membre].

Şi acela va fi numit cu numele de Iacob, IOQB, *Yaqob*. [A chema după nume, înseamnă a păstra, şi o altă îmbinare a tatălui şi a mamei se manifestă pentru a păstra Microprosopul, care este numit Iacob]. Şi acel om va scrie cu mâna sa, „Eu sunt al Domnului". [A scrie ţine de legea scrisă sau de calea frumoasă, şi aceasta mai înseamnă a curge. „Cu mâna lui", BIDV, *Byodo*, este prin metateză BIVD, *Byod*, prin I, *Yoa* – adică prin temelie; pentru ca să aibă sens, este format din influxul său, încât Tetragrama poate fi scrisă cu I, *Yod*, aşa cum am spus mai sus]. Şi numele Israel îşi va lua el. El însuşi se va numi, într-adevăr, astfel. [Căci conceperea Microprosopului este mult mai potrivită sub numele de Iacob, a cărui soţie este Raşela, iar po-

recla sa, ca să spunem aşa, este Israel, a cărui soţie este Leah].

* Inteligenţa este Binah, a treia sephira, care este asociată cu H, *He*, superior. „Calea frumoasă" este Thiphereth, a şasea. Temelia este Yesod, a noua. Yod *final*, I, din forma Tetragramei IHVI este asociat cu Yesod, iar nu iniţiala, care aparţine lui Chokmah, a doua Sephira, Tatăl.

40. Acel om va zice: eu sunt al Domnului; el coboară. [Adică această concepere adevărată a cuvântului „eu", care, în altă parte, este atribuită mamei superioare, în măsura în care în ea se acordă cele trei litere ale cuvântului ANI, *Ani*, eu; adică A, *Aleph*, este cea mai înaltă coroană; N, *Nun*, este inteligenţa însăşi în cele cincizeci de porţi celebrate ale sale; I, *Yod*, este temelia sau ştiinţa Tatălui, dar, în acest caz, este atribuită celui mai de jos grad al mamei inferioare, şi atunci cuvântul devine ADNI, *Adonai*, fără litera D, *Daleth*, sau sărăcie, dar umplut de influx, şi este ANI, *Ani*]. Şi toate lucrurile sunt numite BIDV, *Byodo* [adică toate aceste lucruri se aplică la IVD, *Yod*, de care se preocupă acest discurs].

Toate lucrurile se unesc prin limba care este ascunsă în mamă. [Adică prin Daath, sau cunoaştere, prin care înţelepciunea se combină cu inteligenţa, şi calea frumoasă cu mireasa, regina sa; şi aceasta este ideea ascunsă sau sufletul care pătrunde întreaga emanaţie]. Din moment ce aceasta este deschisă pentru ceea ce purcede din ea însăşi, [adică Daath este ea însăşi calea frumoasă, dar şi lăuntricul la care se referă Moise; şi faptul că această cale rămâne ascunsă în mamă, şi ea este me-

diul conjuncţiei sale. Dar când este considerată în exterior, atunci când iese din mamă, ea este numită Iacob.

* Pentru numele Sephiroturilor ar trebui consultată Introducerea. *Nun* cu cele cincizeci de porţi ale sale trimite la valoarea numerică a literei N, care este 50. „Mama inferioară" este desigur H final din cuvântul IHVH, „mireasa". Daath simbolizează în general conjuncţia dintre al doua şi a treia Sephira.

41. [Şi aici IHV, *Yod, He, Vau*, se deosebeşte de numele întreg şi de cele patru litere. Ca urmare, el se întoarce în cealaltă parte a celor patru – adică IHV – şi zice:] Tatăl rezidă în început [adică litera I care este simbolul înţelepciunii şi al tatălui, ocupă în această parte primul loc, ca şi în întregul sistem; din moment ce coroana este totuşi ascunsă şi este comparată doar cu vârful cel mai înalt al literei I]. Mama în mijloc [căci litera H, care este simbolul inteligenţei neformate şi al mamei superioare, ocupă locul din mijloc dintre I şi V, după cum, în cele superioare, ea este cuprinsă de Tatăl de deasupra şi de Microprosop, care este fiul său, ea este acoperită jos, unde ea însăşi se lasă să cadă în calea lui Hod sau a slavei].

Şi ea este acoperită şi dintr-o parte şi din alta [de către cei doi, tatăl şi fiul]. Vai, vai de cel care dezvăluie goliciunea lor! [Căci acest lucru se poate întâmpla din cauza greşelii pe care o fac cei inferiori, astfel încât Microprosopul pierde acest influx prin care el capătă o asemenea putere încât poate să-şi acopere mama, căci acea acoperire presupune o primire a influxului superior şi facultatea de a-l transmite celor inferioare, care nu se poate realiza

dacă mama este dezvelită şi luată de la Microprosop, aşa cum au făcut israeliţii când au păcătuit cu idolatrizarea viţelului].

* IHV este, desigur, Tetragrama fără H final. Este interesant de notat că în lucrarea kabbalistică numită „Sepher Yetzirah", acest nume alcătuit din trei litere este folosit în locul Tetragramei. Coroana ascunsă este Kether, prima Sephira sau Macroprosopul, care este AHIH, şi prin urmare nefiind arătat la modul deschis în IHVH. Calea lui Hod este a opta Sephira. Tatăl şi fiul, de către care este închisă mama, sunt desigur literele I şi V din cuvântul IHV. Privitor la ceea ce s-a spus despre păcatul israeliţilor cu viţelul de aur, cred că se sugerează următoarele lucruri: (a) Că viţelul este un simbol al lui ALHIM, Elohim, nu al lui IHVH, căci israeliţii au spus, „Scoală şi ne fă Elohim, care să meargă înaintea noastră". (b) Că acest nume, „Elohim", este aplicat părţii feminine a Tetragramei, HH. (c) Şi că, astfel, forţa la care se închinau era lipsită de echilibru, fiind tot atât de greşit şi dacă adorau numai partea reprezentată de literele IV.

42. Şi Dumnezeu a zis: Să fie MARTh, *Maroth*, luminători pe tăria cerului. [Se ajunge acum la cea de-a treia parte a acestui nume, cvadrilateral, adică la cele două litere IH, *Yod, He*. Prin luminători, însă, trebuie să se înţeleagă soarele şi luna, calea frumoasă şi împărăţia sau mireasa. Şi aici sensul este acesta: cu toate că, prin aceste două litere, se înţelege în mod obişnuit Tatăl şi Mama, sau înţelepciunea şi inteligenţa, totuşi luminile superioare lipsesc aici, aşa cum cuvântul MARTH, *Maroth*, este scris într-o formă defectuoasă. Sensul trebuie să se refere la tăria cerului – adică la temelie, ex-

tinsă şi pregătită pentru conjuncţia maritală, căci mirele este numit cer, iar membrul tratatului este tăria; aşa cum, în numele complet IHVI, ultimele două căi sunt desemnate prin literele V şi I, tot astfel cele din această parte a pătratului sunt realizate prin literele I şi H]. Soţul îşi exercită dominaţia asupra soţiei [din moment ce nu este scrisă cu V, ci cu I, care este simbolul membrului ce face legătura, şi care denotă, prin aceasta, unirea din prezent cu femeia], aşa cum este scris [Prov.10, 25]: „Şi cel drept este temelia lumii".

[Prin aceste cuvinte, el îşi explică gândirea, căci prin litera I se înţelege membrul fundamental care păstrează lumea în existenţa ei].

* În lumea numită Asiah soarele ţine de Tiphereth, iar luna de Yesod. În plus, problema cu privire la scrierea defectuoasă sau redundantă a unor cuvinte este comentată în Introducere, § 15. Termenul „pătrat" sau „nume pătrat", este aplicat uneori Tetragramei. Formula „membru al tratatului" probabil că face aluzie la simbolismul circumciziei. În acest sens, I, din calea lui Yesod, a noua Sephira, are o semnificaţie simbolică falică.

43. Yod, prin urmare, are caracter dublu. [Adică litera I, în acest careu al Tetragramei, are un dublu sens de influx, pentru că în primul caz semnifică tatăl care iluminează mama, şi pentru că, în cel de-al doilea caz, semnifică Microprosopul sau, mai degrabă, tratatul său care iluminează împărăţia]. Şi [din nou, într-un alt mod] ea străluceşte [adică, are şi o a treia semnificaţie, în timp ce, în numele complet, reprezintă ultima literă] şi trece în femeie. [Adică denotă mireasa Microprosopului, aşa cum

se arată mai sus, pentru că este pusă în locul ultimului H al Tetragramei IHVH, după cum ea dispune, de asemenea, de aceeaşi putere de semnificaţie în îmbinarea numelor existenţei şi dominării în acest mod, IAChD, VNHI].

44. [El se întoarce acum la ultima parte a pătratului, care este doar I singur, şi zice:] Yod rămâne unic şi singur [pentru a arăta că toate lucrurile pornesc de la unica şi simpla literă I, care are forma unui punct şi fiind, în acelaşi timp, din trei părţi – despre care a se vedea în altă parte – indicând totuşi, în acest loc, femeia sau împărăţia în care sunt cuprinse toate cele superioare].

* Yod-ul de sfârşitul Tetragramei exprimă sinteza, mişcarea circulară prin care sfârşitul se întoarce la început. În alfabetul kabbalistic secret cunoscut drept „alfabetul celest", Yod este reprezentat prin trei cercuri în unghiurile unui triunghi echilateral cu vârful în sus. Malkuth, a zecea Sephira, primeşte desigur influxul tuturor celorlalte Sephiroturi.

45. Şi atunci [dacă Tetragrama nu mai este considerată acum în modul în care tocmai a fost descrisă, ci în felul în care să formeze pătratul IHVI, IHV, IH, I, atunci şi I este într-un anumit sens singur, dar într-un sens cu totul opus]. Căci el urcă, în calea sa, din ce în ce mai sus. [Adică el nu mai primeşte un sens *înalt*, de felul celui care să indice calea frumoasă sau temelia, ci sensul *cel mai înalt*, adică tatăl sau înţelepciunea]. Femeia este, din nou, ascunsă. [Adică, în acest caz, semnificaţia anterioară prin care era indicată soţia Microprosopului, şi anume ultima literă a formei scrise mai sus a Tetragramei, încetează în ea însăşi].

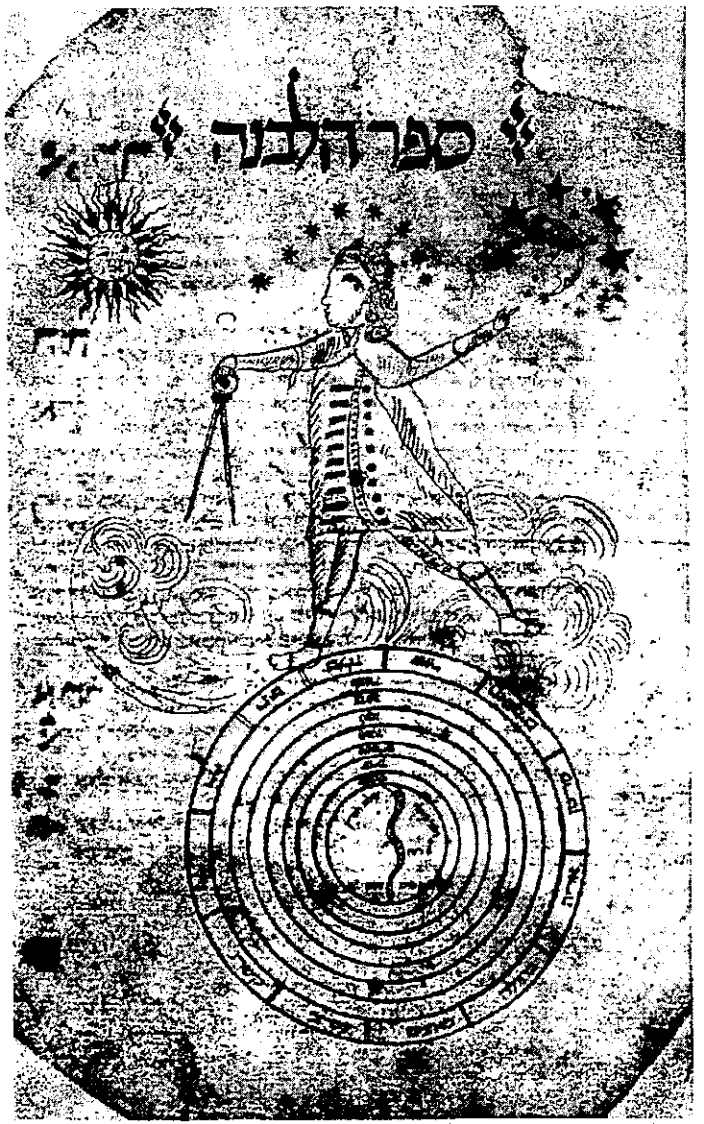

* Aceasta este maniera inversă. Litera I nu mai semnifică mireasa când încetează să fie litera finală a Tetragramei.

46. Şi mama este iluminată [adică în cea de-a doua parte a Tetragramei obişnuite retrograde, ce se compune din literele I şi H; literei I, care înseamnă tatăl, îi este adăugată litera H, care este mama, şi fiindcă aceste două litere sunt singurele combinate, prin aceasta este arătată influenţa luminoasă prin care inteligenţa este pătrunsă de înţelepciunea superioară], şi este deschisă prin porţile sale [adică, dacă aceste două litere sunt strâns legate, atunci din decadă şi pentadă se naşte numărul 50, care arată cele cincizeci de porţi ale inteligenţei[1]; acestea se spune că sunt deschise pentru că litera H este ultima şi neprotejată, nefiind închisă prin nici o altă literă care să-i urmeze].

* Aceasta este o separare a literelor IH din Tetragramă, dar fiind unite. I având valoarea numerică 10, iar H valoarea 5, acestea două unite (înmulţite) dau N = 50. Acestea sunt cele cincizeci de porţi sau proprietăţi ale inteligenţei. Ele sunt deschise fiindcă în cuvântul IH, *Yah*, litera H este ultima, nefiind închisă, aşa cum o face VH în Tetragrama IHVH, sau V din cuvântul format din trei litere IHV.

47. Este adăugată cheia ce conţine şase şi închide poarta sa. [Adică în cea de-a treia parte a acestei forme retrograde, care este IHV, litera H nu este ultima întru totul; însă V, a treia literă a Tetragramei, o închide pe cealaltă parte, în felul acesta fiind indicate cele şase membre ale Microprosopului,

[1] A se vedea Papus, *Ştiinţa Secretă - Kabbala*, trad. rom. Radu Duma, Editura Herald, Bucureşti, 2000.

care învăluie cele şase membre ale mamei, în aşa fel încât ultima sa poartă, care este HVD, *Hod*, calea slavei, este închisă şi combinată cu celelalte care mai rămân: Blândeţea, Severitatea, Frumuseţea, Victoria care îşi trag existenţa numai din decadă].

* V din cuvântul de trei litere IHV ar putea fi considerată cheia, fiindcă închide cele cincizeci de porţi simbolizate de IH, alăturându-i-se lui H, astfel încât să închidă sau să înconjoare litera dintre ea însăşi şi I. Prin „decadă" se face referire la cele zece Sephiroturi, care sunt simbolizate prin valoarea numerică a lui I, care este 10.

48. Şi ea se aplică celor inferioare şi acestei părţi. [Sau cum citesc alţii „ea se aplică părţii de aici şi celei de acolo". Acum, discursul priveşte cea de-a patra parte a pătratului, unde numele este complet, fie că el este scris cu H sau cu I în ultima cale, astfel încât mireasa Microprosopului să fie totuşi adăugată. De aceea Microprosopul are câte o legătură de fiecare parte, căci el acoperă mama la partea superioară, pentru a o primi în el însuşi ca pe sufletul său; şi, în plus, el este acoperit de mireasa sa în partea inferioară, pentru ca, la rândul său, el însuşi să devină sufletul ei].

* Mireasa, H inferior, se spune că este reflexia mamei, H superior din Tetragramă, tot aşa cum Microprosopul se spune că este reflexia Macroprosopului.

49. Vai de cel care va deschide poarta acesteia! [Se zice despre porţi că sunt căi prin care se revarsă influenţa; se zice că sunt închise pentru că, pe de altă parte, o prea mare influenţă nu poate fi primită de la cele inferioare; iată de ce se zice despre

membre că sunt acoperite de membre, pentru ca lumina să nu slăbească deloc în drumul ei. Dar când aceste înlănțuiri de lumini sunt despărțite de păcatele celor inferioare, nici un influx nu poate intra cum se cuvine în univers].

* Urmărind simbolul echilibrului din Sephiroturi, păcatul căilor inferioare ar reprezenta introducerea forței lipsite de echilibru. Cititorul va găsi la început puțin cam dificilă urmărirea raționamentelor acestor câtorva secțiuni finale, dar după ce le va mai citi încă o dată sau de două ori, semnificația lor îi va apărea câte se poate de limpede.

CAPITOLUL DOI

1. Barba adevărului. [Acum urmează o descriere a bărbii Macroprosopului şi a celor treisprezece părți ale sale, care sunt descrise mai amănunțit în „Idra Rabba"].

* Barba este influxul ce coboară din prima Sephira prin toate celelalte. Macroprosopul este, aşa cum am arătat în Introducere, prima Sephira, Kether sau Coroana, numită şi Bătrânul.

2. Despre barbă nu s-a făcut vreo mențiune[1]. Pentru că aceasta este podoaba a tot. [Ea este numită podoabă pentru că acoperă restul, tot aşa cum un veşmânt care împodobeşte trupul îl şi acoperă. Dar această barbă nu acoperă numai Macroprosopul, ci şi pe tată şi mamă, şi coboară până la Microprosop. De aici, din cauza transmiterii unei lumini atât de puternice, ea însăşi a fost acoperită, ca de un veşmânt, de marea onoare a tăcerii].

* Prin această barbă, ce „nu acoperă numai Macroprosopul, ci şi pe tată şi mamă", vrea să se spună că, în timp ce este un atribut important al Macro-

[1] Codexul din Mantova îndreaptă această lipsă prin înserarea aici a cuvântului DQNA, *Deqena*. Sensul este acela că Solomon, în *Cântarea Cântărilor*, menționează toate celelalte membre, dar nu şi barba.

prosopului (care este *Eheieh*, AHIH, iar *nu* IHVH, ultimul nume în care acesta este menționat doar ca „punctul superior al literei I, *Yod*"), aceasta se întinde de asemenea şi peste Sephiroturi, fiindcă îi acoperă pe tată şi pe mamă (adică a doua Sephira, *Chokmah*, înțelepciunea şi a treia, *Binah*, inteligența, acel IH din IHVH). Astfel, propriu-zis, doar o parte din AHIH, iar *nu* din IHVH, se întinde peste Tetragrama IHVH, deoarece „coboară până la Microprosop" următoarele şase Sephiroturi, V din IHVH.

3. De la urechi; ea înaintează către circumferința spațiului deschis; buclele albe urcă şi coboară. Ea este împărțită, ca podoabă, în treisprezece părți[1].

* Aceste treisprezece împărțiri ale bărbii Macroprosopului sunt discutate mai pe larg atât în „Marea" cât şi în „Mica adunare sfântă", în prima dedicându-se câte un capitol discutării fiecărei împărțiri. Prin gematrie (vezi Introducerea), cuvântul AchD, *Achad*, unu, unitate = 13. Prin urmare, barba este un hieroglif al unității.

4. În ceea ce priveşte această împodobire, este scris: [Ier. 2, 6]; „Nici un om nu a trecut pe acolo şi unde nu locuia nici un om". Omul este în afară, omul nu este inclus acolo, cu atât mai puțin bărbatul.

5. Prin treisprezece izvoare sunt împărțite fântânile [prin care se revarsă un influx asupra Microprosopului şi a celor inferioare]. Patru dintre ele sunt reunite, dar celelalte nouă curg peste trup [sau, potrivit Codexului corect din Mantova], înconjoară grădina [adică Microprosopul].

[1] A se vedea explicația acestor părți în cărțile „Idra Rabba" şi „Idra Zuta".

* Cele patru izvoare reunite probabil fac referire la cele patru litere ale Tetragramei, iar cele nouă la ultimele nouă Sephiroturi (în afara lui Kether). Grădina sau Paradisul este un alt termen ce exprimă întregul sistem Sephirotic din Aziloth, lumea arhetipală.

6. Această podoabă începe a se forma înaintea porții urechilor.

7. Ea coboară în frumusețe la începutul buzelor; de la acest început la acel început.

8. Există o cale ce iese de sub cele două nări pentru ca el să încerce să treacă peste păcate, aşa cum este scris [Prov. 19, 11]: „Şi este o cinste pentru el să treacă peste păcate".

* Împărțirea mustății la centrul buzei superioare.

9. De sub buze, barba iese într-un alt început.

10. Dedesubt mai iese încă o altă cale.

11. Aceasta acoperă împrejurimile[1] începutului aromatic care este deasupra.

12. Două mere sunt văzute pentru a lumina luminile.

* Cele două „mere" sau „meri" sunt obrajii. A se compara cu aceasta imaginile din „Cântarea lui Solomon".

13. Întreaga influență se revarsă până la inimă [de acolo sunt agățate cele superioare şi cele inferioare].

[1] Sau, mai degrabă, „Parte de grădină unde sunt cultivate flori". A se vedea „Idra Rabba", 395.

14. Printre aceste bucle care atârnă, nici una nu străluceşte deasupra alteia.

15. Cele mai mici acoperă gâtul ca o podoabă; cele mai mari sunt aşezate într-o rânduială desăvârşită.

16. Buzele sunt libere, de fiecare parte a lor. Binecuvântat este cel care va primi sărutul lor.

17. În această influenţă totală se revarsă treisprezece picături din cel mai pur balsam.

18. În această influenţă toate lucrurile există şi sunt ascunse.

19. În vremea când cea de-a şaptea lună se apropie, se constată că aceste luni sunt în număr de treisprezece [căci în Codexul corect acest cuvânt ThRISR, *Tharisar*, sau doisprezece este şters, ca şi cum s-ar arăta că ar fi un an compus din treisprezece luni, potrivit numărului acestor treisprezece părţi ale influenţei] din lumea superioară, iar cele treisprezece porţi ale milei sunt deschise. În acel timp [în care ni se descrie mai ales ziua ispăşirii, potrivit textului din Isaia 55, 6.]: „Căutaţi pe Domnul câtă vreme El poate fi găsit".

* „Cele treisprezece părţi ale influenţei din lumea superioară" sunt desigur cele treisprezece părţi ale bărbii Macroprosopului, luat în sensul dat de Aziloth, lumea arhetipală, sălaşul exclusiv al Sephiroturilor pure.

20. Este scris [Gen.1, 11]: „Şi Domnul zice: pământul să facă să încolţească sămânţa; [să fie] iarbă care să-şi semene sămânţa".

[Dacă aici se inserează cuvântul IHI, *Yehi*, „să fie", aceasta face să fie nouă cuvinte]. Căci este scris [Lev. 16, 31] „Şi faceţi supuse trupurile voastre în ziua a noua a lunii, seara". [Aceasta trebuie înţeleasă privitor la acele timpuri despre care am vorbit mai sus, pentru că atunci trebuie căutat Domnul].

* VIAMR ALHIM ThDShA HARTz DShA OShB MZRIO ZRO, opt cuvinte la care este adăugat IHI.

21. [În acel pasaj, Deut. 3, 24, unde este scris]: „Adonai Iehovah, tu ai început să arăţi mărirea Ta robului Tău"; numele, Tetragrama, IHVH, este scris perfect în părţile sale [astfel că numele ADNI, *Adonai*, îl indică pe H, *He*, inferior, dintr-o parte, iar poziţiile numelui ALHIM, *Elohim*, îl indică pe H superior, din cealaltă parte].

* „În părţile sale" – adică în aspectele sale. Punctele sunt semnele vocalice.

22. Dar aici, în această germinare a pământului, el nu este perfect, pentru că IHI, *Yehi* [să fie], nu este scris. [Dar noi îl citim deoarece şi aceste litere, la rândul lor, nu reprezintă un nume perfect].

23. [Dar acolo ne este reprezentat] I, *Yod*, superior [adică semnul milei superioare, care este Preasfântul Bătrân, aşa cum o arată într-o notă marginală Codexul corect de la Mantova, şi] I, *Yod*, inferior [adică semnul milei inferioare, care este Microprosopul cu influenţa pe care o are de la Macroprosop, ale căror litere I I, *Yod*-uri, sunt de asemenea reprezentate în acel pasaj, Gen. 2, 7]: VIITsR IHVH, *Vayeyetsir, Yod, He, Vau, He*, iar Tetragrama a format [*Yod*-ul superior şi *Yod*-ul inferior].

* Singurul mod în care aş putea să văd că VIITzR IHVH va avea construcţia ce i se aduce aici, este acesta (cu care este de acord şi un eminent savant evreu, dl. Mew): V, *Vau*, şi I, *Yod*, Yod, ITzR, *Yetzer*, a format IHVH, Tetragrama. În această construcţie, prima literă Yod din cuvântul VIITzR este luată ca *obiect* al verbului ITzR, iar *nu* ca un prefix pronominal. Preasfântul Bătrân este originea lui Kether în Ain Soph atunci când se află în condiţia lui Ain Soph Aur (vezi Introducerea), în timp ce Yod inferior este simbolul lui Yesod.

24. [Dar în] IHI [pe lângă] superiorul şi inferiorul, există şi H, *He*, între cele două, [precum] o legătură de desăvârşire [prin care influxul este extras din Macroprosop şi transferat în Microprosop].

25. El este [aşadar] perfect [pentru că el este numele fără despărţire], dar el nu este întors pe fiecare parte [pentru că aici nu există nici un simbol al miresei Microprosopului]. [Prin urmare], acest nume este luat din acest loc şi pus în altul [adică, aceste litere capătă de asemenea o altă semnificaţie de la căile inferioare].

26. [Căci] stă scris [Gen. 2, 8]: „Şi Tetragrama Elohim a sădit". [De unde se înţelege] că H, care se află între cei doi I I ai cuvântului IHI, *Yehi*, [care, în cele superioare, este] poziţia nasului Bătrânului deasupra Microprosopului[1]. [Căci acesta] nu există fără spirit.

* Acest H simbolizat în Elohim este mai degrabă numai *He* superior, decât *He* inferior sau amândouă unite. În „Idra Rabba" se spune că nasul Macroprosopului este viaţă în fiecare parte – adică viaţa nu ar exista fără influxul spiritului care porneşte de acolo (vezi *ante*, Cap. I, 15).

[1] A se vedea mai departe în „Idra Rabba", 175.

27. De aceea prin H el este desăvârşit, [mai degrabă din cauza mamei decât din cauza miresei al cărei suflet este el. Căci un H este deasupra, [adică desemnează prima inteligenţă a Tetragramei, iar celălalt este] H-ul de jos [care simbolizează regina şi mireasa].

28. După cum stă scris [Ier. 32, 17]: AHH ADNI IHVH, *Ahah, Adonai, Yod He Vau He*: O, Doamne Iehovah" etc., unde există o coeziune a legăturilor [adică, în cuvântul AHH, aceşti doi HH sunt combinaţi şi care altfel sunt centrii căii conexe. Căci prin spirit [este făcută] legătura echilibrelor cumpănite [adică combinaţii, atât ale tatălui şi mamei, cât şi ale Microprosopului şi miresei sale].

29. [Autorul lucrării „Siphra Dtzenioutha" coboară acum la căile inferioare, omiţând Macroprosopul, şi examinează numele IHV, *Yod He Vau*. În acesta sunt reprezentate tatăl, mama şi Microprosopul. Şi mai întâi găsim] I-ul superior, [simbolul tatălui], care este încoronat cu coroana Bătrânului [al cărei cel mai înalt vârf arată că e vorba de cea mai înaltă coroană sau Macroprosopul, sau, după un alt pasaj, „care este înconjurat de lucruri tainice" – adică de influenţa sau barba Macroprosopului, care acoperă în acelaşi timp şi pe tată şi pe mamă]. Este membrana creierului superior care, datorită perfecţiunii sale, străluceşte şi, în acelaşi timp, este ascuns[1].

[1] Legat de această temă, a se vedea „Idra Rabba", 58.

30. [Se prezintă atunci] H superior care este înconjurat de spiritul ivit din deschizăturile galeriilor [sau nările Macroprosopului] pentru a da viață tuturor lucrurilor.

31. V, *Vau*, superior este această flacără strălucitoare [care este începutul judecăților căci, fără îndoială, Microprosopul există până aici în mamă] care este înconjurată de coroana sa [adică mama].

32. Apoi literele sunt prinse într-o formă extinsă [astfel că numele acesta este scris în întregime, în felul următor: VV, *Vau*, HH, *He*, IVD, *Yod*, a cărui formă, când este perfectă, este numită de obicei BN, *Ben*, pentru că numărul ce îi corespunde este 52], şi ele sunt cuprinse în Microprosop [căci el îşi îmbrăţişează atunci mireasa].

33. Când [această formă] începe, ele sunt descoperite în craniu [adică aceste litere sunt rânduite şi ele în partea cea mai de sus a Macroprosopului].

* „În craniu" (sau căpățână), BGVLGLThA, *Begolgoltha*, sau în Golgoltha. Este demn de observat că în Noul Testament se spune că Iisus Hristos (Fiul) a fost răstignit pe Golgotha (căpățână), în timp ce aici, în Kabbala, Microprosopul (Fiul), ca tetragramă, se spune că este întins sub formă de cruce, astfel:

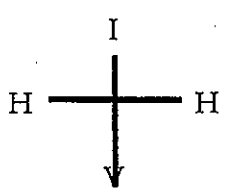

Textul de mai sus spune, la sfârşitul secțiunii 33, „a Macroprosopului", dar cred că aceasta este o

greşeală de tipar, fiind mai potrivit să se citească „a Microprosopului".

34. Apoi ele sunt întinse pe toată forma sa [de la blândețea originară], până la temelia tuturor lucrurilor [cum ar fi sufletul celor inferioare].

35. Când el este adus la echilibrul pur [când buclele albe ale Bătrânului Preasfânt fac să coboare luminile sau numele], atunci aceste litere sunt echilibrate, [adică din virtutea lor vine lumina].

* „Luminile sau numele" sunt Sephiroturile şi Numele divine asociate cu acestea (vezi Introducerea), care sunt (exceptând prima Sephira) cuprinse în Tetragrama IHVH.

36. Când el este manifestat în Microprosop [adică Macroprosop] aceste litere, ca şi luminile, se află în el, şi el este numit prin ele.

37. IVD, *Yod*, al Bătrânului, este ascuns în originea sa [adică tatăl, care în mod obişnuit este simbolizat de litera I şi numit, de asemenea, el însuşi Bătrânul, este acoperit de barba Macroprosopului, sau altfel: În loc de acest fel în care celelalte două litere dublează părțile lor literale – HH şi VV – I, în virtutea adevăratei sale naturi, nu poate fi exprimat prin această dublare, ci rămâne singur şi unic], pentru că numele nu este găsit [adică, dacă s-ar pune I I, nu ar mai putea fi pronunțat ca I, *Yod*, şi de aceea este scris IVD].

* „Bătrânul" este una din denumirile Macroprosopului, prima Sephira. Dar litera I, *Yod*, a Tetragramei ține de a doua Sephira, *Chokmah*, ce se mai numeşte şi Tatăl. Vezi Introducerea, § 67.

38. HA, *He*, este extins printr-un alt [*He*, când este scris HH, în scriere deplină şi deschisă; dar este scris câteodată într-un alt mod, HI, precum şi HA, unul în numele OB, *Aub*, celălalt în numele MH, *Mah*], şi în simbolul feminin, el indică cele două femei [adică mama superioară şi mama inferioară, inteligenţa şi împărăţia]. Şi el este descoperit prin mijlocirea formelor. [Adică, atunci când barba Macroprosopului şi formele sau părţile sale fac să coboare lumina sa în Microprosop, în acest caz, mireasa lui este creată în lumină şi H superior este reflectat printr-un alt H inferior].

39. VV, *Vau*, este extins printr-un alt [*Vau*, când este scris VV, căci este scris în altă parte şi cu I în numele OB, *Aub*, şi cu A în numele SG, *Seg*, şi MH, *Mah*, în acest mod VAV. La fel, în numele BN, *Ben*, este scris VV. Dar pentru a fi descoperit, el este scris pe deplin]. Aşa cum este scris: [Cânt. 7, 9]: „Curgând drăgăstos spre încântarea mea". [Unde în „drăgăstos" sunt cuprinse aceste două litere VV, extinse corespunzător].

40. În acea flacără strălucitoare [este el găsit – adică în Microprosop, având în vedere că, într-o mai mică măsură, posedă în el însuşi judecăţile pure], pentru a acoperi această poartă [adică pentru ca el să poată fi avansat la starea de maturitate, şi să poată atunci să-şi acopere mama care este simbolizată prin cele cincizeci de porţi].

* „El", adică litera V, *Vau*, din Tetragramă. Am menţionat mai înainte că cele cincizeci de porţi ale inteligenţei sunt echivalente cu I şi H, 10 şi 5, înmulţite unul cu altul, şi care dau 50 = valoarea numerică a literei N, *Nun*.

41. [De aceea el este numit] V superior [Daath sau cunoaştere, şi] V inferior [adică Microprosopul exterior. Şi la fel], H superior [mama], iar H inferior [mireasa]. Dar I este mai presus de toate lucrurile [simbolizând tatăl], şi cu el nu este asociat nici un altul, [el este Yod, primul]; el nu urcă deloc de la el însuşi [prin înălţimea numărării, după cum cu *He*, pentada cu *Vau*, hexada urcă la un grad asemănător] dacă aceasta nu este o glifă simbolică [adică decada, care nu este exprimată în aceeaşi literă I, ci printr-o hexadă şi o tetradă].

* Dar *Vau*, V, este produs prin *adunarea* valorilor numerice ale lui I şi H (tatăl şi mama Tetragramei), apoi luându-se *ultimul număr* al rezultatului, astfel: I + H = 10 + 5 = 15, iar prin adunarea cifrelor lui 15, 1 + 5, obţinem 6 = V, *Vau*. Prin formula „cu *He*, pentada (5) cu *Vau*, hexada (6) urcă", se sugerează valoarea numerică ale acelor litere *luate ca glife sephirotice, simbolice*. Decada este repetată în cuvântul IVD, *Yod*, prin adăugarea ultimelor două litere, V şi D, care, din nou, = 6 + 4 = 10, I, *Yod*.

42. [Căci] atunci când formele duble sunt manifestate [adică literele numelui în forma propusă mai sus, ca HH şi VV], şi sunt unite într-o cale, într-o combinaţie, pentru ca ele să poată fi explicate [cu alte cuvinte, când sunt scrise cu totul în felul arătat mai sus], atunci VD, *Vau, Daleth* [şi *nu* un alt I] sunt adăugate la I [aşa încât să se poată face de asemenea o analogie ascunsă a echilibrului].

43. Vai! Vai! Când aceasta este scoasă [adică atunci când, din cele două litere VD din cuvântul IVD, litera I este scoasă, văzând că reprezintă în-

depărtarea tatălui de Microprosop şi la mireasa sa, şi care, până aici, s-au ascuns în mamă, astfel încât dezvăluirea acestor doi este zadarnică şi inutilă, fiindcă puterea generativă a Tatălui este absentă]. . . [Sau, altfel spus, dacă influxul este împiedicat, iar căile superioare suferă o ruptură]. Departe, departe de noi să se petreacă aceasta!

44. [Dar că acest lucru se poate întâmpla prin efectul păcatelor inferioare, reiese clar din următoarele cuvinte, Ezech. 1, 14]: „Şi făpturile vii aleargă înainte şi se întorc". De asemenea [Num. 24, 11]: „Fugi în ţara ta". De asemenea [Obadia 1, 4]: „Chiar dacă te înalţi ca vulturul şi chiar dacă îţi aşezi cuibul între stele, tot te voi arunca de acolo".

45. [Iarăşi este se spune, Gen. 1, 12]. „Şi pământul a fost făcut să încolţească iarba". Când anume? Când numele este sădit acolo [adică atunci când Microprosopul capătă structură proprie, potrivit numerelor necesare acestui scop – 248 de membre şi 365 de vine.

* Aceste numere, 248 şi 365, sunt formate printr-o combinaţie elaborată de tip gematria, prea complicată pentru a fi prezentată aici.

46. Şi atunci vântul suflă [adică influxul vital ţâşneşte din Microprosop] şi scânteia flăcării este pregătită [adică Microprosopul, care este atât de mare faţă de lucrurile superioare, nu este decât o simplă scânteie în comparaţie cu focul, fiind produs de această teribilă lumină].

47. Un fel de craniu se iveşte în mijlocul acestei lumini măreţe. [Adică coroana cea mai înaltă se găseşte în Macroprosop.

48. Şi deasupra lui se găseşte din belşug o rouă în două culori. [După cum roua este numai de culoare albă în Macroprosop, aici, din cauza judecăţilor, ea apare în două culori, albă şi roşie[1]].

* Deasupra este Microprosop, *nu* Macroprosop.

49. Trei cavităţi sunt manifestate, în care sunt exprimate literele. [Acestea trebuie să fie înţelese ca simbolizând creierul triplu – de înţelepciune, de inteligenţă şi de cunoaştere – care apar aici mai clar, pe când în lucrurile superioare ele sunt mai ascunse].

* „Literele", adică IHV, primele trei litere ale Tetragramei.

50. [Buclele] negre [care ies] din cele patru [părţi ale capului] plutesc peste deschizăturile arcuite [ale urechilor], astfel încât ar putea să *nu* audă.

* „Ar putea să *nu* audă". Luaţi aminte, acesta este Microprosopul, Zauir Anpin, nu Macroprosopul sau Arikh Anpin.

51. Dreapta şi stânga sunt date aici [în toate părţile feţei şi ale capului].

* „Dreapta şi stânga", prin asta înţelegându-se că Microprosopul este simbolizat de o faţă deplină, pe când la Macroprosop „totul este dreapta" – adică el este simbolizat prin profil. Această secţiune şi cele care vor urma sunt discutate pe larg în „Idra Rabba Qadisha" („Marea Adunare Sfântă") şi în „Idra Zuta Qadisha" („Mica Adunare Sfântă").

[1] A se vedea „Idra Rabba", 44.

52. Există o cale mai subțire și mai înaltă. [Despărțirea părului].

53. Fruntea sa, care nu strălucește, determină viitorul foarte îndepărtat când va fi voința sa să privească același lucru[1].

54. Ochii săi sunt de trei culori [adică roșu, negru și auriu], pentru ca groaza să existe înaintea lor, și ei sunt scăldați în glorie scânteietoare.

55. Stă scris [Isa. 33, 20]: „Ochii tăi vor vedea Ierusalimul ca o locuință liniștită".

56. Stă scris de asemenea [Isa. 1, 21]: „Dreptatea locuiește în ea".

57. „Locuința liniștită" este Bătrânul, care e ascuns și pecetluit. De aceea „ochii tăi" se scrie OINK, *Auinak*, [fără litera *Yod*. Toate aceste lucruri sunt explicate în „Idra Rabba"].

58. [Există, de asemenea], nasul pentru a cinsti fața Microprosopului.

59. Trei flăcări țâșnesc din nările lui.

60. Calea adâncă există în urechile sale, pentru a auzi, în același timp, binele și răul.

61. Este scris [Isa. 42, 8]: „Eu sunt Tetragrama, acesta este numele meu, și nu voi da slava mea altcuiva". [Autorul lucrării „Siphra Dtzenioutha" începe să explice acum diferența dintre Microprosop și Macroprosop în ce privește denumirea

[1] Toate calitățile, cu antitezele lor, pe care le găsim în Macroprosop, împreună toate antitezele lor, sunt descrise mai complet în „Idra Rabba" și în „Idra Zuta".

lor, unde cuvântul ANI, *Ani*, „Eu", din pasajul de mai sus, se referă la Microprosop, din moment ce el presupune ideea de soție].

Este de asemenea scris [Deut. 32, 39]: „Eu vă voi ucide și eu vă voi da viață". Și mai este scris [Isa. 46, 4]: „Vă voi purta și vă voi elibera".

* În cuvântul ANI, *Ani*, ideea miresei (Malkuth, H final din Tetragramă) este sugerată de litera I, *Yod*, care este ultima, unde simbolizează a noua Sephira, *Yesod*, care este veriga de legătură dintre Microprosop și regină. De asemenea, N, a doua literă, simbolizează unirea dintre tată și mamă, I și H, așa cum s-a arătat mai sus.

62. [Într-adevăr, Macroprosopul nu este așa de cunoscut de noi pentru a ni se adresa la persoana întâi, dar el este numit HVA, *Hoa*, el, la persoana a treia]. Așa cum se spune în Ps. 100, 3: „*El* ne-a făcut, și nu noi înșine". Și din nou în Iov 23, 13: „Și *El* există în unitate, și cine *Îl* poate desface?"

* Fiindcă Macroprosopul nu este decât *începutul Divinității manifestate*.

63. [De aceea, la persoana a treia], HVA, *Hoa*, El este numit Cel care este ascuns și nu este găsit de nimeni, Cel care nu apare în fața ochilor omului, Cel care nu este chemat pe Nume.

* „Cel care nu este chemat pe Nume", fiindcă, așa cum am arătat de mai multe ori până acum, prima Sephira *nu* este cuprinsă în Tetragramă.

64. [Până aici cercetarea s-a referit la Microprosop, căruia i se atribuia, de asemenea, această plenitudine a formei pentru litera H, unde aceasta

apare scrisă cu doi HH. Dar acum este luat în considerație un alt aspect legat de alte două moduri de a scrie această literă, atunci când este scrisă cu A, *Aleph*, şi cu I, *Yod*, dintre care, prima o găsim în numele MH, *Mah*, şi ultima în numele OB, *Aub*, şi SG, *Seg*, două forme care sunt reunite în numele AHIH, *Eheieh*.

De aceea trebuie să ne ocupăm de] HA şi HI. [Iată de ce, în timp ce este scrisă HA, această formă poate fi stabilită în HVA, *Hoa*, el, acest pronume de la persoana a treia, despre care s-a făcut mențiunea mai sus, pentru că *Aleph* conține în el însuşi *Vau*; acestui *Vau* îi poate fi asimilată linia mediană a lui A. Şi astfel, în timp ce el este scris HA, cuvântul HVA poate fi simbolizat, dar nu invers. Căci deşi] V conține în el însuşi A [pentru că despre forma literei *Aleph* se poate spune că este compusă din VIV, în cazul când linia sa mediană este divizată; de asemenea, fără să luăm în considerare caracterul A în întregime, se poate citi HV: acest HV] nu conține totuşi în el nici o formă reală a literei H, încât se poate citi HV, sau HI.

* Argumentul din această secțiune se preocupă de *aspectul* literelor ebraice în sine, nici valoarea numerică şi nici puterea lor articulată nefiind luate în considerare. Aspectul acestor litere poate fi văzut în Tabelul alfabetului ebraic.

65. [În plus, în chiar aceeaşi formă de scriere a lui HA, după cum A trece în V, astfel încât să poată fi citit HVA, *Hoa*, tot astfel] A este pronunțat *Aleph*, [şi acesta este cel de-al doilea mod de a pronunța HA, care se referă pur şi simplu la MH, *Mah*. În plus, *Aleph* este pronunțat ca IVD, *Yod* [pentru că

forma literei A este de obicei statornicită în aceste trei litere, în aşa fel încât *Yod* să fie deasupra, *Vau* la mijloc şi *Daleth* dedesubt.

Astfel, aceeaşi formă scrisă HA conține în ea această triplă şi mai subtilă idee. Dar nu invers; de aceea HI trebuie să se înțeleagă HA, căci I nu este pronunțat Aleph; dar IVD este pronunțat ca I care este taina tuturor tainelor, şi căruia nu îi sunt alăturate VD, [după cum această formă poate fi găsită în aspectul literei *Aleph*].

* H, în ebraică, este articolul hotărât, astfel încât H-A poate fi citit *He-Aleph*, Aleph-ul.

66. [Dar această formă care cuprinde în ea pe V, *Vau*, şi D, *Daleth*, este ceva obişnuit în căile inferioare, şi de asemenea în tatăl]. Şi, vai! când I nu radiază asupra literelor V şi D; [şi mai mult încă], în situația în care I este luat de de lângă V, D, prin păcatele lumii; [pentru că atunci] goliciunea tuturor este descoperită.

67. Iată de ce este scris [Lev. 18, 7]: „Şi tu să nu descoperi goliciunea tatălui tău". Deoarece VD sunt acelaşi lucru ca şi H, şi atunci când e scris IVD, este acelaşi lucru dacă s-ar fi numit IH, [adică numai dacă V este înserat în D]. Vai! când *Yod* este luat din *He* [adică înțelepciunea din inteligență, care este mama care concepe], pentru că este scris [Lev. 18, 7]: „Şi tu să nu descoperi goliciunea mamei tale; ea este mama ta; să nu-i descoperi deloc goliciunea": Cinsteşte-o, ea este mama ta, [pentru că este scris, Prov. 2, 3]: „Pentru că tu o vei numi inteligență pe mama ta". [S-a ajuns aici prin citirea cuvântului AM din acest pasaj cu diacriticul *Tsere*, în locul celui obişnuit numit *Chireq*.

* „VD=H". Aici, din nou, se face referire la *aspectul* literei în discuție. Am explicat deja în Introducere că alfabetul ebraic este în cea mai mare parte alcătuit din consoane, vocalele fiind adăugate prin puncte mici sau semne așezate aproape de litere.

CAPITOLUL TREI

1. Conformațiile bărbii [Microprosopului] se zice că sunt în număr de nouă, căci ceea ce rămâne ascuns, [adică celelalte patru forme care între timp nu se găsesc în Microprosop], și care nu este manifestat, este superior și venerabil [adică, propriu-zis și de unul singur nu se referă la Microprosop, dar coboară totuși în el, într-un alt fel].

* Trebuie să se țină minte că barba Macroprosopului avea treisprezece părți, prin urmare celelalte patru forme reprezintă diferența dintre cele nouă ale Microprosopului și cele treisprezece ale Macroprosopului.

2. De aceea este aranjată această barbă foarte fină. Firele de păr atârnă peste firele de dinaintea orificiului urechilor, până la începutul gurii. [Aceasta este prima conformație].

3. De la un început la celălalt început [al gurii. Aceasta este cea de-a doua conformație – adică barba de deasupra buzei superioare].

4. Dedesubtul celor două nări există o cale plină cu păr, așa încât ea nu apare. [Aceasta este a treia conformație].

5. Obrajii se întind de o parte şi de cealaltă. [Aceasta este cea de-a patra conformaţie].

6. În ei apar mere roşii ca trandafirii. [Aceasta este cea de-a cincea conformaţie].

7. Aceste fire de păr tari şi negre atârnă într-o cosiţă, până la piept. [Aceasta este cea de-a şasea conformaţie].

8. Buzele sunt roşii ca trandafirii, şi neacoperite. [Aceasta este cea de-a şaptea conformaţie].

9. Fire de păr scurte coboară până în dreptul gâtlejului şi acoperă poziţia gâtului. [Aceasta este cea de-a opta conformaţie].

10. Cele lungi şi cele scurte coboară în acelaşi fel. [Aceasta este cea de-a noua conformaţie].

11. Orice este găsit printre ele, este găsit puternic şi viguros. [Adică, cel care îşi îndreaptă meditaţia spre acestea].

12. Stă scris [Ps. 118, 4]: „L-am chemat pe IH, *Yah*, în deznădejdea mea". [În acest loc] David îşi aduce aminte [de aceste] nouă [conformaţii] chiar şi până la [aceste cuvinte] „toate neamurile mă înconjurară", pentru ca ele [cele nouă menţionate mai sus] să-l înconjoare şi să-l apere.

13. [Stă scris, Gen. 1, 12]: „Şi pământul a făcut să încolţească iarbă cu sămânţa după soiul ei, şi pomi care fac rod şi care poartă sămânţa în ei, după soiul lor".

14. Aceste nouă [căi ale Microprosopului] sunt extrase din numele perfect [adică din inteligenţă sau mamă, în care au fost concepute, întrucât ei îi

aparţine numele IHVH care este Tetragrama manifestată şi Elohim ascuns care formează cele nouă în putere]. Şi de aici ele sunt sădite în numele perfect, aşa cum este scris [Gen. 2, 8]: „Şi IHVH ALHIM a sădit" [adică aceste nouă litere ale numelui perfect, masculin şi feminin, pentru ca ele să fie o grădină – adică Microprosopul în acţiune].

* Prin expresia „Tetragrama manifestată şi Elohim ascuns" vrea să se spună că primul este scris cu punctele vocalice ale ultimului. Aceştia „formează nouă în putere", fiindcă cele patru litere, IHVH, împreună cu cele cinci litere, ALHIM, fac nouă.

15. Conformaţiile bărbii [Microprosopului] se constată că sunt în număr de treisprezece [atunci când] cea care este superioară devine inferioară. [Adică, atunci când barba Microprosopului îşi coboară lumina. Dar] în stare inferioară, [adică Microprosopul închis în el însuşi], ele sunt văzute în nouă [părţi ale acelei forme].

16. Cele douăzeci şi două de litere sunt reprezentate în culoarea lor, [nu numai când legea este dată în foc negru peste foc alb, dar de asemenea în scrierile obişnuite, pentru că această barbă este neagră].

* Numărul literelor din alfabetul ebraic este douăzeci şi doi. „Focul negru" şi „focul alb" sunt culorile bărbilor Microprosopului şi respectiv Macroprosopului.

17. În legătură cu această [barbă, trebuie să înţelegem ce spune] acela care vede această barbă în vis. „Când cineva visează că apucă barba supe-

rioară[1] a unui om în mâna lui, acela este în pace cu Domnul lui, şi vrăjmaşii îi sunt supuşi".

18. Mai mult încă, [dacă încearcă să atingă] barba superioară. Căci lumina inferioară ce se naşte din lumina superioară existentă în blândeţe, [aşa este numită barba Macroprosopului], în Microprosop se numeşte blândeţe de un fel mai simplu, dar când ea acţionează în lumină şi străluceşte, atunci ei i se spune că este îmbelşugată în blândeţe. [Alţii citesc acest pasaj în felul următor: Acela care visează că atinge mustaţa unui om, cu mâna lui, poate fi sigur că este în pace cu Domnul său, şi că vrăjmaşii i se supun. Dacă aceasta se întâmplă doar fiindcă vede în vis un asemenea lucru, încă şi mai mult se întâmplă aceasta dacă el este găsit îndeajuns de merituos pentru a vedea ce poate fi barba superioară. Căci aceasta – având în vedere că este cea superioară şi că este numită blândeţe – radiază asupra celei inferioare. Dar în Microprosop etc].

19. Stă scris [Gen. 1, 20]: „Apele să mişune de reptile cu suflet viu". [Ch-IH, *Chiah*, făptură vie trebuie să se ia în seamă aici][2].

20. Aşa cum este zis IH, *Yah* [Ch-IH, *Ch-iah*, Codexul corect mantovez o are, aşa încât poate fi explicat cuvântul ChIH, *Chiah*, făptură vie, din cea de-a opta cale a inteligenţei, care este această apă numită *Yah*, ce indică tatăl şi mama. Căci atunci când] lumina primului se întinde peste ultimul, [care este mişcarea apei], toate lucrurile îşi reproduc specia într-un singur şi acelaşi timp – apele

[1] „Barbă superioară", adică „mustaţă".
[2] A se vedea adnotarea care se referă la acest paragraf, de la sfârşitul acestui capitol.

binelui şi apele răului. [Adică există o reproducere, atât în divinitate şi în sfinţenie, cât şi printre creaturile de pe pământ şi oameni, căci prin forma reptiliană sunt simbolizate sufletele].

21. [Căci] când este zis: IShRTzV, *Yeshratzu*, „Fie ca ele să se înmulţească din belşug", ele posedă o mişcare de viaţă, şi o formă este, în acelaşi timp, conţinută în altă formă; cea superioară vie, cea inferioară vie; cea vie bună, cea vie rea.

22. [Stă scris de asemenea, Gen. 1, 26]: „Şi Elohim a zis: Să facem om". [Unde] nu este scris HADM, *Ha-Adam*, „acest om", ci Adam, om, pur şi simplu, prin antiteză cu Cel Superior care a fost făcut în numele perfect.

* Cu privire la „forma omului ceresc", vezi Introducerea, § 55.

23. Când acela a fost perfect, acesta a fost şi el la fel; dar perfect ca parte bărbătească şi parte femeiască, pentru perfecţiunea tuturor lucrurilor.

24. [Când, aşadar, se spune] IHVH [atunci este exprimată] natura masculină. [Când îi este alăturat] ALHIM, *Elohim*, [atunci este exprimată] natura feminină [care e numită împărăţie].

* „Natura feminină care este numită împărăţie", adică Malkuth, a zecea Sephira.

25. [Iată de ce] masculinul a fost extins şi format cu membrele sale, [pentru ca să aibă, să zicem aşa], o putere generatoare.

* „Membrele masculinului" sunt cele şase Sephiroturi care, împreună, formează Microprosopul.

26. Prin intermediul acestei puteri generatoare, aceşti regi care fuseseră distruşi, au fost refăcuți aici şi au căpătat statornicie. [Căci atunci când luminile au fost trimise prin canale strâmte în cantitate mai redusă, inteligențele inferioare puteau să le ia în stăpânire].

* „Regi care fuseseră distruşi" sunt „regii edomiți", „lumile forței lipsite de echilibru", care nu puteau subzista fiindcă „forma omului ceresc" încă nu era. Vezi Introducerea, §§ 41, 56.

27. Rigorile [judecăților simbolizate de aceşti regi], care sunt parte bărbătească, sunt aprige la început, dar la sfârşit devin mai blânde. În partea femeiască, lucrurile se petrec invers.

28. [Avem un exemplu despre aceasta în forma numelui] VIH [unde forma masculină are două litere, iar cea feminină, una singură; forma masculină are, de asemenea, litera lungă la început şi apoi una scurtă. Dar şi în această formă] canalele de legătură sunt acoperite de veşmântul său [adică literele superioare sunt, fără îndoială, unite prin legătură maritală, dar sunt ascunse în litera *Vau*. Şi] *Yod* [în acest loc este] mic, [simbol al temeliei, pentru că] el se găseşte în însăşi forma [părții feminine, adică, în acelaşi fel, este ascuns în H, care nu este H-ul superior, ci inferior]. [Şi toate sunt judecăți pentru că influxul superior lipseşte].

29. Dar dacă [aceste] judecăți trebuie să fie îmblânzite, [în mod necesar] este impus Bătrânul [adică primele litere ale Tetragramei, care se referă la IH, *Yah*, adică tatăl cu coroană, care este vârful primei litere, şi care se numeşte Macroprosop].

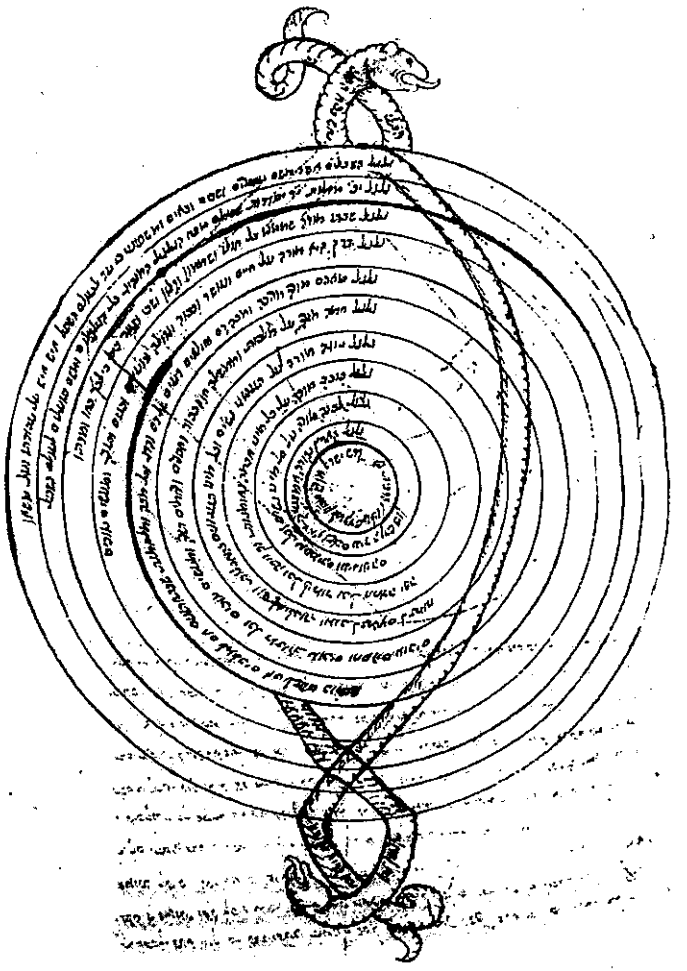

30. Aceleaşi genuri de rigori şi judecăţi apar în cele inferioare, căci, în ceea ce priveşte *He*-ul miresei sunt adăugate două litere, *Yod* şi *Vau*, în ideea leviathanului; [astfel] şarpele vine la femeie şi formează în ea un germene de impuritate pentru a face ca sălaşul să-i devină funest.

31. După cum este scris [Gen. 4, 1]: „Şi ea a rămas grea şi a născut, ATh QIN, *Ath Qain*, pe Cain [adică] germenele QINA, *Qaina*, din sălaşul spiritelor rele, şi al tulburării, şi al întâmplărilor nefericite".

32. [Dar acest nume VIH] este restabilit, [cu condiţia ca el să fie scris IHV; şi astfel] în acest om [despre care s-a vorbit mai sus; şi de asemenea] în aceste două [adică tatăl şi mama, ca şi în Microprosopul androgin; şi, de asemenea, parţial], în gen [pentru că doar *Vau* simbolizează deopotrivă Microprosopul şi mireasa sa], şi în specie [dat fiind că *Yod* şi *He* sunt plasaţi separat ca tată şi mamă.

33. [Dar în acest mod precis], ei sunt conţinuţi tot atât de bine în [reprezentarea] specială [a acestor soţi, la fel] ca şi în [reprezentarea] generală [adică, atât în tată şi mamă, cât şi în Microprosop şi mireasa sa]; picioare şi braţe din dreapta şi stânga, [adică numeraţiile restante, reunite în două linii laterale, cu linia mediană reprezentându-i pe *Vau* şi *Yod*].

34. Însă aceasta [adică egalitatea supremă] este divizată în părţile sale, [pentru că *Yod* şi *He* sunt aşezate special ca tată şi mamă; dar într-o altă egalitate], masculinul se pune de acord cu femininul [precum un androgin, pentru că ultimul *He* nu este adăugat. De aici sunt făcuţi] IHV.

35. I, *Yod*, este parte masculină [adică, tată]; H, *He*, este parte feminină [adică, mamă]; V, *Vau*, [este totuşi androgin, aşa cum] stă scris [Gen. 5, 2]: „El i-a făcut parte bărbătească şi parte femeiască, i-a binecuvântat şi le-a dat numele de Adam".

36. [De asemenea], forma şi persoana unui om a fost aşezată pe tron, cum stă scris [Ezech. 1, 26]: „Şi pe această înfăţişare de pe tron se vedea ca o înfăţişare care semăna cu un om".

* Fragmentul face aluzie la Tetragramă, exprimând forma simbolică a unui om: I = cap, H = braţe, V = trup şi H = picioare. Vezi Introducerea şi Tabelul alfabetului ebraic.

Adnotare

[care se referă la 19, de mai sus]

1. Altă explicaţie: „Apele să creeze din belşug". În acest loc, în parafraza chaldeeană se spune IRChShVN, care are sensul general de mişcare. Ca şi când s-ar fi zis: „Când buzele sale mişcându-se şi murmurând fac să apară cuvintele, ca şi rugăciunea unei inimi drepte şi a unui spirit pur, apa dă naştere sufletului viu". [Explicaţia priveşte actul de creaţie a vieţii].

2. Şi când un om vrea să-şi spună rugăciunile înaintea Domnului său, iar buzele lui se mişcă în acest fel, [invocările sale] înălţându-se de la el pentru a preamări măreţia Domnului său în privinţa belşugului apei, de unde iese şi curge profunzimea

acestui izvor, [adică, inteligența emanată din înțelepciune], atunci [acest izvor curge din belşug şi] îşi revarsă apa în afara lui, după cum influxul Preaînalt coboară în josul acestui loc al abundenței apei în căi distincte şi împreunate până la ultima cale, pentru ca mila sa binefăcătoare să poată veni la toate de sus în jos.

3. Atunci, într-adevăr, un astfel de om este nevoit să împletească toate liniile de legătură ale [lor], adică aceste linii de legătură ale meditației adevărate şi cinstite; şi toate cererile sale vor fi îndeplinite, fie că cererea lui este făcută într-un locaş de cult, fie că rugăciunea lui este făcută în particular.

* „Un astfel de om" – un om drept care se roagă cu sinceritate. „Liniile de legătură ale lor" – căile.

4. Dar cererea pe care un om doreşte s-o adreseze Domnului său poate fi făcută, de obicei, în nouă feluri.

5. (1) Pin alfabet, sau (2) amintindu-şi de atributele lui Dumnezeu preasfânt şi binecuvântat, milostiv şi bun etc. [potrivit acelui pasaj din Exod, 34, 6 etc.]; sau (3) prin numele venerabile ale Domnului preasfânt şi binecuvântat, ca acestea: AHIH, *Eheieh* [ținând de Coroană], şi IH, *Yah* [ținând de Înțelepciune]; IHV, *Yod, He, Vau* [ținând de Inteligență]; AL, *El* [ținând de Măreție]; ALHIM, *Elohim* [ținând de Severitate]; IHVH, *Yod, He, Vau, He* [ținând de Frumusețe]; TzBAVTh, *Tzabaoth* [ținând de Victorie şi Slavă]; ShDI, *Shaddai* [ținând de Temelie] şi ADNI, *Adonai* [ținând de Împărăție]. Sau (4) prin cele zece [Sephirothuri sau] numerații,

care sunt: MLKVTh, *Malkuth*, Împărăția; ISVD, *Yesod*, Temelia, HVD, *Hod*, Gloria; NTzCh, *Netzach*, Victoria, ThPARTh, *Tiphereth*, Frumusețea; GBVRH, *Geburah*, Severitatea; ChSD, *Chesed*, Mila; BINH, *Binah*, Inteligența; ChKMH, *Chochmah*, Înțelepciunea, şi KThR, *Kether*, Coroana. Sau (5) prin pomenirea celor drepți, cum sunt patriarhii, profeții şi regii, sau (6) prin acele cântări şi psalmi în care este adevărata Kabbală. Şi (7) mai presus de toate, dacă cineva ştie să spună conformațiile Domnului său, s-o facă aşa cum se cuvine. Sau (8) dacă ştie cum să se înalțe de la cele de jos la cele de sus. Sau (9) cei care ştiu, de asemenea, cum să devieze influxul de sus în jos.

Şi în toate cele nouă feluri, trebuie [să acorde] o mare atenție în ceea ce fac, pentru că este scris, referitor la cei care nu se îngrijesc de aceasta [I Sam. 2, 30]: „Şi cei care Mă disprețuiesc vor fi batjocoriți".

* „(1) prin alfabet" – în conformitate cu valorile mistic-kabbalistice ale literelor. (2) Exod 34, 6, 7: „Şi Domnul, trecând pe dinaintea lui, a zis: «Domnul, Domnul Dumnezeu, iubitor de oameni, milostiv, îndelung-răbdător, plin de îndurare şi de dreptate. Care păzeşte adevărul şi arată milă la mii de neamuri; Care iartă vina şi răzvrătirea şi păcatul, dar nu lasă nepedepsit pe cel ce păcătuieşte; Care pentru păcatele părinților pedepseşte pe copii şi pe copiii copiilor până la al treilea şi al patrulea neam»". (3) Prin Numele Divine asociate cu Sephiroturile. (4) Cele zece Sephiroturi. (5) Cei care au lucrat după voia Sa. (6) Formule ce țin de acest subiect. (7) Dezvoltarea kabbalistică a Divinității. (8) Prin intermediul căilor. (9) Inversul lui (8).

6. Tot la aceasta se referă de asemenea, meditația asupra cuvântului *Amer* AMN! Care conține în el însuși cele două nume IHVH, ADNI, *Yod He Vau He Adonai* [doar adunarea primului și a ultimelor două conduce la același rezultat, 91], din care unul își ascunde bunătatea și binecuvântarea în această comoară ce se numește HIKL, *Ha-yekal*, palatul. [Cuvânt care, prin egalitatea rezultată din numărătoare, este la fel ca ADONAI, dar despre acest nume se spune că ar fi palatul Tetragramei, pentru că, în primul rând, el este pronunțat cu ajutorul lui, și că, în al doilea rând, este amestecat cu acesta, alternativ, literă cu literă, în felul următor: IAHDVNHI].

* A + M + N = 1 + 40 + 50 = 91. I + H + V + H + A + D + N + I = 10 + 5 + 6 + 5 + 1 + 4 + 50 + 10 = 91. Din nou: H + I + K + L = 5 + 10 + 20 + 30 = 65. A + D + N + I = 1 + 4 + 50 + 10 = 65. Evreii, când ajung la cuvântul IHVH, citind Scriptura, fie nu îl pronunță și fac o mică pauză, fie îl înlocuiesc cu numele *Adonai*, ADNI.

7. Și aceasta este arătată în cuvintele [Hab. 2, 20]: „Domnul însă este în templul Lui cel sfânt, și tot pământul să tacă înaintea Lui" [HIKL, *Ha-yekal*, „templul sau palatul"; HS, *Hes*, „să tacă"; și ADNI, *Adonai*, „Domnul": toate corespund aceleiași adunări, adică 65].

* H + S = 5 + 60 = 65.

8. Iată de ce înțelepții noștri de pioasă aducere aminte au arătat, din punct de vedere mistic, că orice lucru bun al unui om este de găsit în casa lui; așa după cum este scris [Num. 12, 7]: „El este credincios în toată casa Mea". Ceea ce este același lucru dacă s-ar spune: „în tot ce este cu mine".

9. Dar dacă cineva va medita cu atenția asupra celor nouă diviziuni ale acestei forme [a se vedea 5, de deasupra], așa cum este cazul să facă, acela este un om care cinstește Numele Domnului său, însuși Numele Sfânt. Și aceasta ține de ceea ce este scris [I Sam. 2, 30]: „Căci voi cinsti pe cei ce mă cinstesc, și cei care Mă disprețuiesc vor fi batjocoriți". Eu îl voi cinsti în această lume, pentru a-l apăra, și îi dau orice lucru de care are nevoie, pentru ca toate neamurile pământului să vadă că Numele Domnului este invocat de acesta, și pentru ca ele să se teamă de el. Și în lumea care va veni, el va fi considerat demn de a rămâne în tabernacolul celor drepți.

10. Iată de ce un astfel de om nu cere nimic din cele ce-i sunt de trebuință, pentru că el stă sub providența specială a Domnului său, și poate medita asupra Lui, așa cum se cuvine s-o facă.

11. Dar ce trebuie să se înțeleagă prin cuvintele: „Și cei care Mă disprețuiesc vor fi batjocoriți?". Într-o asemenea stare se află omul care nu poate să facă legătura cu Numele Sfânt, nici să împletească liniile adevărului, nici să poată aduce [cele superioare] în poziția cuvenită și nici să cinstească numele Domnului său. Mai bine ar fi fost pentru el dacă nu ar fi fost creat, și încă și mai bine pentru acel om care nu acordă destulă atenție în meditație, atunci când spune: Amin!

12. Iată de ce, în ceea ce îl privește mai ales pe omul care-și mișcă buzele [în rugăciune], cu inima curată [meditând] asupra acestor ape purificatoare,

acest pasaj este scris în mod limpede [Gen. 1, 26]: „Şi Elohim a zis: Să facem om". Ca şi cum aceasta ar fi fost zisă despre omul care nu a ştiut să lege chipul şi asemănarea, aşa cum se cuvine. „Şi ei vor stăpâni peste peştii mării etc."

Aici se încheie adnotarea.

CAPITOLUL PATRU

1. Bătrânul este ascuns şi pecetluit, Microprosopul este manifestat şi nu este manifestat.

* „Bătrânul" este Kether, Eheieh, Macroprosopul, Marea Față. Vezi Introducerea, §§ 42, 77.

2. Când este manifestat, el este simbolizat prin litere [în forma obişnuită în care este scrisă Tetragrama].

3. Când e tăinuit, el este ascuns printre literele care nu sunt dispuse potrivit [ordinii corespunzătoare] a literelor, sau, [după o altă lectură a acestui pasaj], în locurile lor cuvenite, pentru că cele superioare şi inferioare lor nu sunt dispuse corect în el [din cauza transpunerii lor confuze].

4. [Stă scris, Gen. 1, 24]: „Pământul să dea făpturile vii după soiul lor, vite şi reptile etc". La aceasta se referă şi alt paragraf [Ps. 35, 7]: „O, Doamne, apără deopotrivă pe om şi pe animal".

5. Unul este conținut în sensul general al celuilalt, şi de asemenea, făptura vie în ideea generală de om [din cauza misterului evoluției ciclice a sufletului].

6. [Şi acestui lucru îi aparţine pasajul din Lev. 1, 2]: „Când un om *dintre voi* va aduce o ofrandă Domnului, în vite etc., voi veţi oferi etc.". Pentru că animalele sunt conţinute în termenul generic de om.

7. Când omul inferior coboară [în această lume], ca în forma superioară [din el însuşi], două spirite sunt descoperite. [Astfel că] omul este format din două părţi – din dreapta şi din stânga.

8. În raport cu partea dreaptă, [el a avut] NShMThA QDIShA, *Neschamotha Qadisha*, sfintele inteligenţe; în raport cu partea stângă, NPSh ChIH, *Nephesh Chiah*, sufletul animal.

* Acestea ţin de coloanele dreaptă şi stângă ale Sephiroturilor. Vezi Introducerea.

9. Omul a păcătuit, şi a fost mărit pe partea stângă, şi atunci şi cei lipsiţi de formă au fost de asemenea măriţi. [Adică acele spirite din materie care suferă influenţă în căile inferioare ale sufletului lui Adam, de unde se ridică pofta josnică]. Deci, când acestea două s-au reunit [adică prin poftă josnică, cu legătură şi sufletul animal], au avut loc generări, ca dintr-un animal care, dintr-o legătură, dă naştere unui mare număr de vieţi.

10. Douăzeci şi două de litere sunt ascunse, şi douăzeci şi două sunt manifestate [reprezentând simbolurile acestor forme sublime].

11. [Una], *Yod*, este ascunsă, cealaltă e manifestată. [Una este inteligenţa sau mama, cealaltă este împărăţia sau regina, astfel că ea priveşte, în acelaşi timp, spre căile superioare. Dar] cea care este

ascunsă şi cea care e manifestată sunt cumpănite în echilibrul formelor. [Adică masculine şi feminine; una, tatăl şi mama, cealaltă temelia şi regina, însemnând, în primul rând, ideea feminină care conţine forma şi receptaculul].

12. Din *Yod* sunt create partea masculină şi cea feminină [adică, dacă este scris în întregime ca IVD, *Yod*, ele sunt atunci augmentul său], *Vau* şi *Daleth*. În această situaţie, *Vau* este masculinul şi *Daleth* este femininul. Şi de aici apare DV, cele două litere care alcătuiesc diada, masculinul şi femininul, şi nu numai diada, ci de asemenea diadele deopotrivă de egale [ale conjuncţiilor superioare şi inferioare].

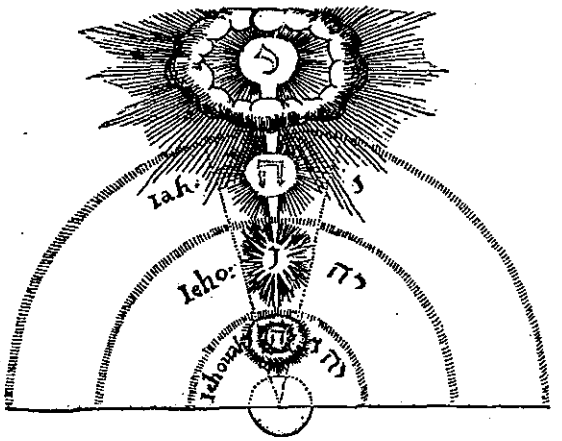

13. *Yod* este prin el însuşi masculin [tatăl]; *He*, feminin [mama].

14. H, *He*, a fost mai întâi D, *Daleth*, dar apoi a fost pătruns de I, *Yod*, [astfel încât, pornind de aici, a putut să creeze forma H – adică I plasat în partea

stângă inferioară a lui *Daleth*] a dat naştere lui V, *Vau*. [Adică mama, fecundată de tată, dă naştere Microprosopului. Dar în forma literei, cu ajutorul acestui mic I ascuns în H, se spune că V a fost format. Sau, din linia orizontală superioară a literei H, care este un V, şi din linia verticală din dreapta, care este un alt V, şi dintr-un I inserat aici, este alcătuit VIV, forma completă a literei V].

15. De unde este evident că în litera H sunt ascunse literele D, V, iar în IVD, *Yod*, este ascuns H. De aici sunt formate IHV. [Iată de ce] pare că IVD, în forma proprie, conţine IHV, atunci când e scris în întregime ca IVD, care sunt parte masculină şi feminină [adică I, masculin, şi V, D, în forma H, feminin]. De aici se formează [fiul, care este] V, şi care îşi acoperă mama, [adică V aşezat după H, în aşa fel încât IHV să poată forma tatăl, mama şi Microprosopul].

16. [Iată de ce în litera IVD, *Yod*, şi în numele IHI sunt ascunse două masculine şi două feminine, ceea ce este simbolizat prin cuvintele Gen. 6, 2]: „Şi fiii lui Elohim au văzut [pluralul în această ultimă formă arată că este vorba de doi] fiicele oamenilor". Aceasta explică aşadar ce este scris [Ios. 2, 1]. „Doi oameni, ca iscoade, zicând", [prin aceasta este revelată taina celor doi oameni. Dar] cum [se dovedeşte că două femei sunt înţelese prin cuvintele] „Fiicele oamenilor?" Prin aceea că stă scris [I Reg. 3, 16]: „Atunci două femei desfrânate au venit la rege".

17. Despre acestea este scris [I Reg. 3, 28]: „Pentru că ele au văzut că înţelepciunea lui Elohim era în el". [Aici sunt cuprinşi cei doi bărbaţi – în înţe-

lepciune, tatăl; în Solomon, Microprosopul]. Iată de ce ele [cele două femei împreună, inteligenţa şi regina], au venit atunci şi nu înainte.

18. În palatul unirii izvoarelor [adică în lumea creaţiei] au existat două legături prin conjuncţie cu cele superioare, [acestea au coborât de sus şi au ocupat pământul, dar au aruncat partea cea bună din ele, coroana milei, şi au fost încununate cu legătura de struguri. [Adică în locul blândeţei ele au fost înconjurate de judecăţi şi de asprime. Tot astfel poate fi explicat Microprosopul şi mireasa lui, mai întâi în mamă, şi apoi în existenţele de jos şi în exil, împreună cu anturajul rigorilor şi al asprimii.

19. Noi găsim aceste două relaţii şi în cuvintele [Exod 14, 15]: „Şi Domnul a zis lui Moise [care se referă la mamă]: «De ce strigi către mine?»". [Dar un strigăt se referă de asemenea la mamă, tot aşa cum un vaiet ţine de calea frumoasă şi un oftat de împărăţie. Însă] ALI, *Eli*, spre mine, [ţineţi cont că este la fel cu „şi spre I, *Yod*", sau tatăl]. „Spune copiilor lui Israel [vorbirea este regina; Israel este calea frumoasă] ca să meargă înainte". În aceasta, notaţi bine cuvântul VISOV, *Vayesaau*, „ca să meargă înainte", [unde VI sunt litere masculine, iar SO sunt litere feminine].

* „Dar un strigăt etc.", făcându-se referire la cele trei Sephiroturi, *Binah*, *Thiphereth* şi *Malkuth*.

20. Din înalturi, puterea vieţii se scurgea echilibrat, căci ea cerea stăruitor influenţa Celui Venerat.

* „Cel Venerat" – prima Sephira, ce purcede din AIN SVP AVR, *Ain Soph Aur*. Vezi Introducerea.

21. [La aceasta se referă de asemenea pasajul [Exod 15, 26]: „Şi dacă vei face ce este drept în ochii lui, şi vei apleca urechea la poruncile lui, şi vei păzi legile sale". [În care, în ultimul cuvânt, sunt aşezate de asemenea două relaţii]. „Pentru că eu sunt Domnul Dumnezeul tău care te vindecă". [Notaţi aceasta pentru că, din nou, este ascuns aici misterul inteligenţei şi al înţelepciunii, al căii frumuseţii şi al Adunării lui Israel].

CAPITOLUL CINCI

1. [Isa. 1, 4] „Vai de neamul păcătos, asupra poporului împovărat de nedreptăţi, asupra seminţiei de răufăcători etc.". [Autorul lucrării „Siphra Dtzenioutha" analizează aici numele mic HVI, „Vai", care este totodată o formă a numelui. Acest cuvânt este singur, despărţit de părţile următoare ale sentinţei].

2. Sunt şapte căi [dacă Tetragrama este scrisă în felul acesta, complet doar pe jumătate], IVD, HH, V, H [unde tatăl şi mama sunt scrise în întregime, iar Microprosopul şi mireasa sa sunt scrise simplu. Dacă ultima şi prima dintre litere vor fi combinate aici, ca şi penultima şi cea de-a doua, şi de asemenea căile la fiecare extremitate, în aşa fel încât ele să poată forma literele] HI şi VV [mamă şi fiu], atunci vor rezulta [cele trei litere de la mijloc] HH, D [care reprezintă simbolurile reginei încărcată de judecăţi. Dar dacă mama şi fiica vor fi combinate] HVI şi HH, atunci se va naşte VV [adică, Microprosopul, ca şi] DV [sau androginul, care este de asemenea o stare de judecăţi, căci] Adam este indicat pe ascuns, adică partea masculină şi cea feminină reprezentate de acest DV privitor la care se scrie [în paragraful citat anterior] „fii ai pieirii".

3. [Când se zice] BRAShITh, BRA, *Berashith bera*, „La început a creat" [sunt înțelese căile superioare. Căci] BRAShITh, *Berashith*, este vorbirea [una din cele zece porunci ale Genezei], dar BRA, *Bera*, este vorbirea despărțită în două, [dar aici se înțelege] că e vorba de Tatăl și de Fiul, de Cel ascuns și de Cel manifestat. [Și, de asemenea]

4. Edenul superior este ascuns și pecetluit [adică nu este pomenită coroana]. Edenul inferior apare în așa fel încât poate fi transferat [spre cele inferioare] și manifestat [prin vocea originii sale care denotă înțelepciunea].

* „Nu este pomenită coroana" – Kether, prima Sephira, Macroprosopul.

5. Căci numele [Tetragrama] IHVH cuprinde numele IH, *Yah*, [care este cel al tatălui] și numele ALHIM, *Elohim* [care urmează aici în text și aparține mamei].

6. ATh, *Ath* [al patrulea cuvânt al acestui text, care, într-un alt mod, semnifică numele] ADNI, *Adonai*, „Domn" [și anume, calea împărăției; de asemenea numele] AHIH, *Eheieh* [și anume calea coroanei, simbolizând astfel în el însuși cele două căi extreme; indică aici] dreapta și stânga [adică blândețea și severitatea unite într-o stare de echilibru.

* *Ath*, Ath, are rol de articol. Kabbalistic semnifică „începutul și sfârșitul", fiind asemenea formulei „Alpha și Omega" folosită în Apocalipsă. Așa cum Alpha și Omega sunt prima și respectiv ultima literă din alfabetul grecesc, tot așa sunt și Aleph și Tau în cele ebraic. „Cele două căi extreme" sunt coroana, Kether, și împărăția, Malkuth, prima și a zecea Sephira, cea mai de sus și cea mai de jos, Macroprosopul și regina. În Tabelul ce arată Sephiroturile aranjate pe trei coloane, se poate vedea că Malkuth se află în antiteză cu Kether; și de aici se spune că „Malkuth este Kether în alt chip". Și acest lucru ne aduce aminte de cuvintele lui Hermes din Tabla de Smarald: „Ce este dedesubt e la fel cu ce este deasupra; iar ce este deasupra e la fel cu ce este dedesubt"

7. HShMIM, *Ha-Shamaim*, „cerurile" [cel de-al cincilea cuvânt al acestui text, și] VATh, *Vaath*, „și substanța celui" [de-al șaselea cuvânt, se referă la căile frumuseții și ale victoriei] așa cum este scris [I Cron. 29, 11]: „Și frumusețea și victoria". Aceste căi sunt reunite într-una singură.

* „Frumusețea și victoria" sunt Tiphereth și Netzach, a cincea și a șasea Sephira.

8. HARTz, *Haaretz*, „pământul" [cel de-al șaptelea cuvânt al acestui început arată regina împreună cu slava și temelia], așa cum este scris [Ps. 8, 2]: „Cât de minunat este numele Tău [aceasta este calea slavei] pe tot pământul" [prin care este simbolizată temelia]; pământul [care este împărăția. De asemenea Isa. 6, 3]: „Tot pământul este plin de măreția Lui". [Unde concură, din nou, cele trei căi].

9. „Să fie o tărie prin mijlocul apelor", „pentru a face o deosebire între Locul Sfânt și Sfânta Sfintelor", [adică între Microprosop și Macroprosop].

10. Bătrânul este întins peste Microprosop [sau Coroana peste Frumusețe], și i se alătură lui întru creștere. Dacă el nu este perfect întins [în așa fel încât Microprosopul să existe, ca să zicem așa, prin

el însuşi, ci în schimb este reţinut în pântecele mamei sale], gura care vorbeşte despre lucruri mari se mişcă în acest loc [în acest Microprosop, pentru ca el să fie născut din pântecele ei], şi este încununat cu coroane mici în cele cinci diviziuni ale apelor. [Adică, Microprosopul primeşte influxul a cinci acţiuni benigne, care sunt numite „coroane", pentru că ele coboară din coroană sau Macroprosop; dar „coroane mici" pentru că sunt născute din blândeţea *căii microprosopice* şi sunt numite cele cinci diviziuni ale apelor, pentru că apa aparţine blândeţii, iar în acest verset [Gen. 1, 6, 7] cuvântul MIM, *Meim*, apele, ocupă cel de-al cincilea loc].

11. Tot aşa este scris [Num. 19, 17] „Şi se vor turna peste el ape vii dintr-un vas". [Dar viaţa priveşte spre mamă, şi aceasta] este înţeleasă ca fiind acea cale care e numită ALHIM CHIIM, *Elohim Chiim*, „Elohim de viaţă", şi regele universului [adică, inteligenţa. La ea se referă de asemenea, cuvintele următoare: Ps: 116, 9]: „Voi merge înaintea Domnului pe pământul vieţii". [De asemenea, în I Sam. 25, 29]: „Şi sufletul Domnului meu va fi legat în mănunchiul vieţii". [De asemenea, în Gen. 2, 9]: „Şi pomul vieţii în mijlocul grădinii".

[Toate aceste lucruri, zic eu, se referă la inteligenţă, al cărei influx este transmis la cele şase membre. Şi, de asemenea, îi aparţin numele următoare, adică: numele] IH, *Yah* [când este scris complet cu *Aleph* în felul acesta: IVD HA, *Yod Ha* [şi conţine numărul puterilor numerice ale literelor Tetragramei, adică 26, la care se referă, de asemenea, această formă a numelui care aparţine inteligenţei] AHII, *Eheii* [unde I este pus în locul

lui H final, ca într-un caz precedent. Vezi Capitolul 1. 32].

* În ebraică, CHIIM, *Chiim*, „viu"; în versiunea noastră a Vechiului Testament este tradus prin „apă curgătoare". Chiim este la plural.

12. Între ape şi ape. [Întrucât există] apele perfecte de sus şi [cele care sunt în Microprosop], ape imperfecte, amestecate cu severitatea]; sau altfel spus, milă perfectă şi milă imperfectă. [Acum urmează o explicaţie mistică la Geneza 6, 3].

13. Şi Tetragrama a spus: „Duhul Meu nu se va lupta pururea cu omul, căci şi el este în carne". [În acest pasaj, când se spune]: „Şi Tetragrama a zis", [trebuie să notăm că] după ce a fost formată [structura superioară], în ceea ce priveşte Microprosopul, [acest nume este înţeles]. Căci atunci când se spune: „El l-a chemat şi pe acesta pe nume", Bătrânul vorbeşte în sens ocult, într-un fel ascuns.

* Bătrânul este simbolizat de pronumele El din propoziţia „El l-a chemat şi pe acesta pe nume".

14. „Duhul Meu nu se va lupta cu omul". [Aici se înţelege, nu duhul Microprosopului, ci acela care ţine de cele superioare, căci din acest duh ivit din cele două nări ale nasului Macroprosopului, este trimis un influx către cele inferioare.

15. Şi fiindcă este scris [în acelaşi loc]. „Şi zilele sale vor fi de o sută douăzeci de ani", I, *Yod*, este fie perfect [când părţile lui simple există sub formă de decade], fie imperfect [atunci când ele sunt în monade sau unităţi]. Aşadar, când *Yod* [este] singur, [este perceput ca fiind perfect, deoarece con-

ține în el însuşi] o sută. [Dar dacă] două litere [sunt puse, atunci se înțelege cele zece unități] socotite de două ori; [de aici apar cei o sută douăzeci de ani].

* „Părțile simple" ale lui Yod sunt numerele de la unu la zece, fiindcă numărul lui Yod este zece. Dar când Yod este luat la pătrat, I x I = 10 x 10 = 100. Dar II = I x I + I + I (sau cele două litere înmulțite şi adunate) = 10 x 10 + 10 + 10 = 120. Dar când Yod = 100, cifrele sale sunt zecimale nu unități - adică numerele 10, 20, 30 etc., în loc de 1, 2, 3 etc.

16. *Yod* este singur de fiecare dată când este manifestat de Microprosop [deci când luminile Macroprosopului coboară în El, atunci, într-adevăr, căile decadelor cresc, şi această decadă] se măreşte în zeci de mii [prin căile unite cu cele patru litere ale Tetragramei. Dar] de aici, [dacă este conceput numai potrivit puterii Macroprosopului, se petrece] ceea ce este scris [Ps. 139, 5]: „Şi-Ți vei pune mâna peste mine". KPKH, *Khephakha* [unde acest cuvânt KPKH, dacă este scris în maniera obişnuită KPK, *Khephakh*, dă naştere numărului 120. Dar adăugând acum H-ul paragogic al femininului, rezultă numărul 125, datorită celor cinci severități].

* „Această decadă se măreşte în zeci de mii prin căile unite cu cele patru litere ale Tetragramei" – căile sunt Sephiroturile = numerele de la unu la zece, şi se spune că acestea sunt unite cu cele patru litere prin înmulțirea decadei la puterea a patra sau prin 10^4. Astfel, pentru I, prima literă, avem 10 x 1 = 10; pentru H, a doua literă, avem 10 x 10 = 100; pentru V, a treia literă, avem 10 x 10 x 10 = 1000; iar pentru H, a patra literă, 10 x 10 x 10 x 10 = 10000. În limbile

semite, litera paragogică se adăugă unui cuvânt pentru a-i da o accentuare suplimentară.

17. „Existau uriaşi pe pământ" [Gen. 6, 4]. Dacă acest cuvânt HIV, *Hayu*, este analizat, care este de asemenea o formă a numelui variat, se constată că el izvorăşte din împărăție. Iată ce este scris [Gen.2, 10]: „Şi de acolo, el se împarte şi se desface în patru capete". [Aici se înțelege capătul acelei emanații care însoțeşte universul separat. Totuşi, din locul unde corpul este împărțit, ei sunt numiți aceşti arbori [sau, potrivit corecturii din Codexul mantovez: „Unde grădina este împărțită şi cele şapte emanații inferioare sunt conținute; unde el împarte atunci universul în lumi inferioare şi face un sălaş pentru coji sau spirite ale materiei". Apoi stă scris: „Şi de acolo, el se împarte".

* „Cojile" = spirite elementare. Kabbala numeşte întotdeauna spiritele elementare rele „coji".

18. Ei au fost pe pământ în acele zile, şi nu în zilele care au urmat, până la venirea lui Iosua [adică pot urma calea miresei care este numită, de asemenea, țara Canaanului, acolo unde Iosua i-a găsit pe uriaşi. Căci cuvântul NPILIM, *Nephilim*, nu apare complet, afară de cazul când este folosit acolo unde se vorbeşte despre iscoade. Num. 13, 33]

19. Şi fiii lui Elohim sunt ocrotiți [nu se mai menționează vreun caz asemănător], până când Solomon vine şi se uneşte el însuşi cu fiicele oamenilor, aşa cum este scris [Eccl. 2, 8]: VThONVGVTh, *Ve-Thonogoth*, „Şi *desfătările* fiilor oamenilor etc.". Unde [la genul feminin] el numeşte cuvântul ThONVGVTh, *Thonogoth*, iar nu [ca în altă parte, la genul masculin] ThONVGIM, *Thonogim*, „fiii lui

Adam"; aşa încât ni se dă să înţelegem pe cale ocultă că ultimii, [fiii lui Elohim provin din alte spirite care nu sunt cuprinse în înţelepciunea superioară despre care stă scris [I Reg. 5, 12]: „Şi Domnul a dat înţelepciune lui Solomon".

20. Este de asemenea scris [I Reg. 4, 31]: „Şi el era mai înţelept decât oricare om". Pentru că aceştia nu sunt puşi în categoria oamenilor.

21. [Dar când se spune]: „Şi Tetragrama i-a dat înţelepciune", atunci se înţelege *He*-ul superior. [Pentru că i se dă influxul înţelepciunii reginei]. „Şi el era mai înţelept decât oricare om", pentru că el primeşte de la ea înţelepciunea aici, jos, [prin calea împărăţiei].

22. Sunt puternice acele [spirite] care există din veşnicie. Adică din [veşnicie sau din] lumea superioară [cu alte cuvinte, inteligenţa de unde sunt stârnite severitatea şi rigorile]. Oamenii numelui, [adică cei] care se manifestau ei înşişi în nume.

23. În care nume? În Sfântul Nume, în care se manifestau ei înşişi [pentru a face diferite minuni], iar nu în cele sfinte inferioare. Totuşi ei înşişi nu se manifestau decât în nume [şi nu în sfinţenie].

24. Se spune deschis: „oamenii numelui", iar nu „oamenii Tetragramei". [Iată de ce ei nu foloseau numele în privinţa misterului Arcanei, sau într-o formă diminutivă, şi nici cu o atenuare a [numelui însuşi].

25. [Şi pentru că se vorbeşte] deschis despre oamenii numelui, ei sunt excluşi din creaţia generală a omului.

26. Stă scris [Ps. 49, 12]: „Omul pus în cinste nu dăinuieşte". [Când se spune] „Omul pus în cinste" [este ca şi cum s-ar fi zis: un om asemenea lui Solomon] nu va rămâne mult timp în cinstea unui rege fără duh. [Adică în influxul Regelui, Microprosopul, căruia îi aparţine duhul].

27. Treisprezece regi [adică cele douăsprezece metateze ale Tetragramei cu rădăcina sa, care sunt măsurile milei] luptă împotriva a şapte [regi edomiţi, pentru că în timp ce se scurgeau luminile, ei nu puteau subzista, şi că, în plus, ei sunt categoriile judecăţilor foarte aspre, opuse celor ale milei. Căci] şapte regi sunt văzuţi pe pământul [Edomului şi acum, fiindcă vasele lor sunt sparte, ei sunt numiţi coji, care au căzut printre lucrurile inferioare. Aceşti] nouă au învins în război [măsurile Microprosopului prin care David şi-a biruit vrăjmaşii], care urcă pe căile celor care coboară, datorită puterii sale cârmuitoare [cu alte cuvinte, care fac treisprezece, pentru că se află în Macroprosop şi în barba sa, care este considerată influenţa sa şi curge liber] şi nu există nimeni care să le poată opri mâna. [Căci în timp ce măsurile superioare îngăduie creşterea în cele inferioare, toate judecăţile sunt supuse.

* Cu privire la „cele douăsprezece stindarde ale Numelui sacru", metatezele Tetragramei, vezi Introducerea, § 62; de asemenea, legat de regii edomiţi, am menţionat mai sus că demonii sunt numiţi de kabbalişti Qliphoth sau „coji". Treisprezece din Microprosop este compus din nouă manifestat şi patru ascuns.

28. Cinci regi [adică, cele cinci litere MNTzPK, *Me, Nun, Tzaddi, Pe, Kaph*, care sunt rădăcinile judecăților] au dat degrabă bir cu fugiții dinaintea lui patru [cele patru litere ale Tetragramei care poartă cu ele influxul blândeții]. Ei nu pot rămâne [pentru că judecățile și rigorile încetează și dispar].

* Literele alfabetului ebraic sunt împărțite în trei clase: cele trei mame, AMSh; cele șapte litere duble, BGDKPRTh, numite astfel fiindcă sunt uneori oclusive sau aspirate, în condițiile în care sunt scrise cu sau fără semnul Dagesh; și cele douăsprezece litere simple, HVZChTILNSOTzQ. Acestea mai sunt împărțite și în cele trei categorii reprezentate de *Chesed, Din* și *Rachmim* sau milă, judecată și blândețe. Aceste cinci litere MNTzPK denotă judecățile cele mai aspre, iar numărul lor = 280 = PR = numele îngerului *Sandalphon*, SNDLPVN, îngerul IOR sau lemnul lumii Asiah, din moment ce, în cea mai mare parte, aceasta este populată de copaci neroditori.

29. Patru regi omoară patru [adică cele patru litere ale Tetragramei se află împreunate cu patru litere de la ADNI, *Adonai*] care depind de ei ca strugurii în ciorchine [în înlănțuirea acestor două nume, ca IAHDVNHI].

30. Printre ele sunt date la o parte [adică se face o selecție între căile numelor divine pe criterii de sfințenie a acestor vase sparte] șapte canale [adică șapte vase sparte, care seamănă acum cu niște coji, și cuprind în ele o parte din lumini și din suflete]; ele depun mărturie [adică sufletele alese în acest fel, și de acolo fiind născute în univers, sunt martore că s-au eliberat de necurățenie] și nu rămân

mult timp pe locurile lor [și nu mai sunt ținute sub coji].

31. Pomul care este domolit [adică, acea cale a împărăției sau Schechinah, care este pomul cunoașterii binelui și răului, care există în el însuși prin judecăți, dar care este îmblânzit de soți prin intermediul influxului milei] constă în [coji, pentru că împărăția domină toate lucrurile, și picioarele sale coboară în cuvânt]. În ramurile lui [în lumile inferioare] păsările se așază și își fac cuiburi [sufletele și îngerii își au locurile lor]. Dedesubtul lui sunt aceste animale care au puterea de a căuta umbra [adică coji, „în care umblă toate fiarele pădurii" – Ps. 104, 20].

* Vezi Introducerea pentru Sephiroturile aranjate pe cele trei coloane sau copacul vieții.

32. Acest pom are două căi pentru același scop [adică binele și răul, pentru că este pomul cunoștinței binelui și răului]. Și în jurul lui are șapte coloane [adică cele șapte palate] și cele patru splendori [adică cele patru animale] se rotesc în jurul lui [făcând patru mișcări de revoluție], peste cele patru părți [după cvadrupla descriere a carului lui Ezechil].

* Cele șapte palate țin de a treia, a patra, a cincea, a șasea, a șaptea, a opta și a noua Sephira, operând prin intermediul ordinelor de îngeri ce le corespund în sferele celor șapte planete: Saturn, Jupiter, Marte, Soare, Venus, Mercur și Luna. Cele patru animale sau *Chaioth Ha-Qadesch* sunt puterile însuflețite ale celor patru litere ale Tetragramei ce operează sub cârmuirea primei Sephira în calitate

de cauză principală a acelui *primum mobile* al creației. Cele patru roți sunt corelativele lor aflate sub cea de-a doua Sephira, pe cele patru părți ale lor – și anume cele patru elemente: aer, foc, apă și pământ, care sunt sălașurile spiritelor elementelor, ale silfilor, salamandrelor, ondinelor și gnomilor de sub stăpânirea celei de-a zecea Sephira.

33. Șarpele [care a fost făcut din toiagul lui Moise – adică coaja NVOH, *Nogah*, sau splendoarea] care se avântă prin trei sute șaptezeci de salturi [cele treizeci și două de nume, împreună cu cele cinci litere din ALHIM, *Elohim*, și care fac 37, înmulțite cu decada, fac 370, și judecățile soției sunt adeverite, și spre care această coajă își îndreaptă salturile, pentru că natura sa se situează la mijloc, între sfânt și profan]. „El sare peste munți și saltă pe dealuri", așa cum este scris [Cânt 2, 8]. Adică el sare cu mult deasupra restului de coji].

El își ține coada în gură între dinți [adică extremitatea sa prin care este legat de coji, se rotește spre cealaltă extremitate prin care privește spre sfințenie]. El este străpuns, de la un capăt la celălalt, în așa fel încât să poată primi naturile superioară și inferioară. Când capul se ridică [care este Metatron], el este preschimbat în trei spirite [adică îmbracă natura a trei coji inferioare].

* „Nogah" este totodată și denumirea kabbalistică a sferei planetei Venus. MTTEVN, *Metatron* sau Methatron, este intelecțiunea particulară a primei Sephira, numindu-se „Prințul Fețelor"; se mai spune că a fost și „cârmuitorul lui Moise". Methraton are aceeași valoare numerică cu ShDI, *Shaddai*, Atotputernicul.

34. Dar în legătură cu Metatron este scris [Gen. 5, 22]: „Și Enoh a umblat cu Elohim" [pentru că din Enoh este format Metatron]. Și stă scris [Prov. 22, 6]: „Enoh a fost făcut într-un băiat, după calea sa". [Adică „a fost preschimbat în"] băiat [adică Metatron despre care se vorbește pe numele său NOR, *Nour* și care înseamnă „băiat"].

* „Enoh a fost făcut într-un băiat" etc. Această traducere aparte a pasajului „Învață pe copil calea" etc. a apărut citind în textul ebraic ChNVK, *Chanokh*, Enoh, în loc de ChNK, *Chanekh*, „a deprinde", „a învăța".

35. Cu Elohim, și nu cu Tetragrammaton [pentru că se referă el însuși la calea reginei, căreia îi este atribuit numele de Rigoare]. „Și el nu există" [mult timp] sub acest nume [Enoh], căci Elohim l-a luat ca să poată fi chemat cu acest nume. [Căci acest nume poate fi comunicat îngerilor și, în primul rând, acestui conducător al lor, adică Metatron].

36. Îi sunt date trei case de judecată, care sunt patru [adică cele trei litere IHV, care se referă la inteligență, creează cele patru litere ale Tetragramei, indicate prin punctele vocalice ale numelui Elohim], căci există patru case superioare de judecată [cele patru numite litere tetragramice] și patru inferioare [care sunt cele patru litere ADNI, *Adonai*, ce aparțin împărăției]. Căci stă scris [Lev. 19, 35] „Să nu faceți nedreptate nici la judecată, nici în măsurile de lungime, nici în greutăți, nici în măsură. [Unde aceste patru litere sunt date pentru a fi înțelese în sens mistic].

37. [Există o] judecată riguroasă [a severității], o alta care nu este riguroasă [adică aceea a îm-

părăției]. Există o judecată prin cumpănă [în care există două talere, de merite şi de greşeli], o altă judecată care nu este făcută prin cumpănă, [şi aceasta] este judecata blândă [cu care sunt judecați israeliții. Dar mai există, de asemenea] judecata care nu este nici de o natură, nici de cealaltă. [Cu alte cuvinte: calea frumoasă].

* Desigur, „calea frumoasă" este Tiphereth, a şasea Sephira.

38. [Şi mai este scris, Gen. 6, 1]: „Şi când s-a întâmplat ca oamenii să se înmulțească pe fața pământului". [Unde, prin aceste cuvinte] ADM, *Adam*, a început să se înmulțească. [Atunci este înțeles *Daath* sau cunoaşterea, sufletul căii frumoase, la care se referă Moise, şi care face să coboare un număr mare de lumini în mireasă, pământul, când soțul urcă aici]. Iată ce e scris [Gen. 6, 3]: BShGM, *Beshegam*, „fiindcă este şi carne", [care cuvânt *Beshegam*, „fiindcă este şi", prin echivalența numărătorii, este egal cu MShH, *Moise*] Adam superior [adică Daath sau cunoaşterea]. Şi stă scris: „Pe fața pământului" [față a pământului, adică cea mai înaltă reprezentare a reginei este inteligența, mama, la porțile căreia a urcat Moise].

39. [În legătură cu această față, e scris: Exod 34, 29]: „Şi Moise nu ştia că pielea feței lui strălucea" [unde prin față se înțelege mama şi prin piele, regina]. Iată de ce se spune [Gen. 3, 21], „haine de piele" [pentru că împărăția este lipsită de lumină proprie].

40. A străluci [dar când se spune „fața lui Moise", se înțelege mama], potrivit acestui pasaj [I Sam. 16, 13]: „Şi Samuel a luat cornul cu untde-

lemn" [unde prin untdelemn se înțelege înțelepciunea, iar prin corn sau măreția untdelemnului inteligența]. Căci nu există nici o ungere, în afară de aceea prin corn [adică fiecare coborâre a ungerii se face prin mamă]. De aceea se spune [Ps. 89, 18]: „Şi prin bunăvoința Ta va fi înălțat cornul nostru". [De asemenea, Ps. 132, 17]: „În acel loc va înflori cornul lui David" [adică regina va primi influxul mamei]. Acesta este cel de-al zecelea dintre regi [cu alte cuvinte, calea împărăției], şi se naşte din Jubileu, care îi este mamă.

41. Căci este scris [Ios. 6, 5]: „Şi aceasta va fi când cornul Jubileului va suna". Aceasta este măreția Jubileului, şi cea de-a zecea cale este încoronată de mamă.

42. [Iată] cornul care primeşte cornul şi duhul, pentru a înapoia duhul lui *Yod He*. [Adică atunci când duhul a fost dat Microprosopului, mama sa, care este QRN, *Qaran*, „cornul" a contribuit atât la strălucirea cât şi la mărirea pe care a primit-o de la tată]. Şi iată cornul Jubileului. Şi IVBL, *Yobel*, „Jubileu" este H, *He*, [primul *He* al Tetragramei] şi *He* este duhul care se avântă peste tot, [pentru că mama este lumea care va veni, unde, prin înviere, toate lucrurile vor căpăta duh], şi toate lucrurile se vor întoarce la locul lor, [aşa în Jubileu, aşa în lumea care va veni].

43. Căci stă scris, AHH, IHVH, ALHIM, *Ahah Tetragrammaton Elohim*! „Ah! Tetragramă Elohim!". Când H apare [întâi] şi H [pe locul doi], atunci Tetragrama se numeşte Elohim [precum un judecător, pentru că în lumea care va veni va fi lucrare pentru multă forță]. Acesta este numele complet. Şi

stă scris [Isa. 2, 11]: „Şi numai Tetragrama va fi slăvită în ziua aceea". [Când un *He* este întors spre celălalt *He* şi *Yod* este luat, atunci vine răzbunarea în univers, şi cu excepţia acelui Adam care este numit Tetragramă, universul nu ar mai exista, şi toate lucrurile ar fi distruse. De aceea este scris: „Şi doar Tetragrama" etc.].

44. Până aici se află Misterul ascuns al Regelui, care este „Cartea Misterului Pecetluit". Binecuvântat este cel care intră aici şi iese, şi care îi cunoaşte căile şi cărările sale.

Cuprins

Introducere 7

Capitolul întâi 57

Capitolul doi 87

Capitolul trei 105

Capitolul patru 119

Capitolul cinci 125